

Ձիաց մեր հանապազորդ

ԱՊՐԻԼ | ՄԱՅԻՍ | ՀՈՒՆԻՍ 2023

ԼԴ. ՏԱՐԻ

Բ. ԵՌԱՄՍՅԱԿ

Մեր խորին շնորհակալությունն ենք հայտնում Radio Bible Class ընկերությունը, որի թույլտվությամբ Our Daily Bread գրքույկից թարգմանել ենք հաջորդ էջերի խորհրդածությունները:

Ամերիկայի Հայ Ավետարանչական Ընկերակցություն
AMAA

31 West Century Road

Paramus, New Jersey 07652, USA

E-mail: amaa@amaa.org, Website: www.amaa.org

Ամերիկայի Հայ Ավետարանչական Ընկերակցության
Հայաստանի մասնաճյուղ

0019, Երևան, Մարշալ Բաղրամյան 18

Հեռ.՝ (010) 54-35-76; (010) 54-35-78

Էլփոստ՝ amaa.armenia@amaa.am

Կայքէջ՝ www.amaa.am

Երանի՛ նրան, ում անօրենությունը թողություն գտավ, և ում մեղքը ծածկվեց: (Մաղմ. 32.1)

ՄԱՇԿԻ ԽՈՐՔԻՑ ԱՎԵԼԻ

Երիտասարդ հավատացյալ ժողեն գնացել էր իր եղբոր եկեղեցին: Պաշտամունքից առաջ, տեսնելով սրբավայր մտող ժողեին, եղբայրը մռայլվեց, որովհետև նրա կարճաթև շապիկի տակից երևում էին թևերի դաջվածքները: Նա եղբորը խորհուրդ տվեց տուն գնալ ու հագուստը փոխել, որովհետև դաջվածքները ցույց են տալիս անցյալի իր անցած ճանապարհաները: Այդ պահին ժողեն իրեն կեղտոտ զգաց: Բայց մեկ ուրիշ մարդ, լսելով եղբայրների խոսակցությունը, ժողեին բերեց հովվի մոտ ու պատմեց պատահածը: Հովիվը ժպտալով քանդեց իր շապիկի կոճակները և ցույց տվեց իր կրծքի վրայի մեծ դաջվածքը, որ արել էր անցյալում: Նա ժողեին վստահեցրեց. քանի որ Աստված իրեն ներսից մաքրել է, նա այլևս կարիք չունի ծածկելու իր ձեռքերը: Դավիթն ունեցել է Աստծո կողմից մաքրվելու ուրախության փորձառությունը: Իր մեղքը Նրան խոստովանելուց հետո նա գրեց. «Երանի՛ նրան, ում անօրենությունը թողություն գտավ, և ում մեղքը ծածկվեց» (Մաղմ. 32.1): Այժմ նա կարող էր «ուրախանալ ու ցնծալ» նրանց հետ, որոնք «ուղիղ են սրտով» (Հմ.11): Հետագայում Պողոս առաքյալը հռոմեացիներին ուղղված նամակի 4.7-8-ում մեջբերում է սաղմոս 32-ի 1-2-ը, որը հայտարարում է, թե Հիսուսի հանդեպ ունեցած հավատը տանում է դեպի փրկություն ու Աստծո առաջ մաքուր կեցվածք (տե՛ս հռոմ. 4.23-25): Հիսուսով ձեռք բերված մաքրությունը շատ ավելին է, քան մաշկի խորքը, քանի որ Նա գիտի ու մաքրում է մեր սրտերը (Ա. Թագ.16.7, Ա.Հովհ. 1. 9): Թող որ այսօր ուրախանանք Նրա մաքրագործող արարքով:

Աղոթք - Տե՛ր Դիսուս, շնորհակալ եմ Քեզ, որ ներեցիր մեղքերս ու ինձ ներսից մաքրեցիր: Ամեն:

Անցյալում մեր գործած մեղքերի դեմ դայաբելիս հիշենք, որ Տե՛ր Դիսուսին հավասարով՝ մենք կերդարանափոխվում ու մաքրվում ենք լիովին:

Նա պատասխանեց ու ասաց.«Եթե դրանք լռեն, քարերն են աղաղակելու»: (Ղուկ. 19. 40)

ԿԱՊՈՒՅՏ ՔԱՐԸ՝ ԵԿԵՂԵՑՈՒ ԶԱՆԳ

Կապուլյոտ քարը շատ հետաքրքիր քարատեսակ է, այն երաժշտական հնչողություն ունի: Ուելսի Մենքլոչոզոզ գյուղի անունը թարգմանաբար նշանակում է զանգ կամ ղողանջող քարեր: Այստեղ մինչև 18-րդ դարը որպես եկեղեցու զանգ օգտագործել են կապուլյոտ քարը: Ուշագրավ է, որ Անգլիայի պատմական հուշարձան Սթոունհենջում նույնպես օգտագործված է կապուլյոտ քարը, ինչը ենթադրել է տալիս, որ այս տեսարժան վայրի նախնական նպատակը երաժշտական է եղել: Ավելին, որոշ հետազոտողներ հաստատում են, որ Սթոունհենջի կապուլյոտ քարերը բերվել են Մենքլոչոզի մերձակայքից, որը մոտ երկու հարյուր մղոն հեռավորության վրա է:

Երաժշտական հնչողության քարերը Աստծո մեծ արարչագործության հրաշալի օրինակներ են, որոնք մեզ հիշեցնում են Ծաղկազարդի կիրակի՝ Երուսաղեմ մտնելու ժամանակ Հիսուսի ասած խոսքը: Երբ ժողովուրդը գովաբանում էր Հիսուսին, կրոնական առաջնորդները Նրանից պահանջեցին հանդիմանել նրանց: Հիսուսը պատասխանեց ու ասաց. «Եթե դրանք լռեն, քարերն են աղաղակելու» (Ղուկ. 19. 40):

Եթե կապուլյոտ քարերն ստեղծում են երաժշտություն, և եթե Հիսուսն է հիշել քարերը, որոնք վկայում են Արարչի մասին, մենք ինչպե՞ս կարող ենք մեր գովաբանությունը հայտնել Նրան, ով ստեղծել է մեզ, սիրում է և փրկել է: Նա արժանի է երկրպագության: Թող Սուրբ Հոգին մղի մեզ, որ պատվենք Նրան, ով արժանի է:

Աղոթք - Արարի՛չ Աստված, արժանի ես ամենայն պաշտամունքի, գովաբանության ու երախտագիտության: Երբ սիրոս կարծրանա ու չտեսնեմ Քո արժանիքները, հիշեցրո՛ւ ինձ, որ բոլոր ստեղծագործությունները Քեզ են գովերգում: Ամեն:

Բոլոր ստեղծագործությունները գովաբանում են Ասծուն: Մեր ձայնը բարձրացնելով՝ միանանք այդ սփանչելի յաճատունիին:

Ավելի հոժարությամբ իմ տկարություններով կպարծեման, որպեսզի Քրիստոսի գորությունն իմ մեջ բնակվի: (Բ. Կորնթ. 12.9):

ՈՒԺ ԳՏՆԵԼ ԱՍՏԾՈՒ ՄԵՁ

Ա մերիկացի Ֆուտբոլիստ Քրիստիան Պուլիշիչը մի քանի անգամ վնասվածք ստացավ, որը շատ խանգարեց նրան: Տեղեկանալով, որ չեմպիոնական լիգայի կիսաեզրափակիչ խաղին ինքը ընդգրկված չէ թիմի հիմնական կազմում, մարզիկը շատ էր վշտացել: Բայց հետագայում նա նկարագրում է, թե այդ ծանր պահին ինչպես է Աստված հայտնվել իրեն: «Ինչպես միշտ ես ձեռքս մեկնում եմ Աստծուն, և Նա ինձ ուժ է տալիս: Զգում եմ, որ կա մեկը, որ միշտ ինձ հետ է: Զգիտեմ՝ ինչ կարող էի անել առանց այդ զգացումի»: Ի վերջո այդ խաղում Պուլիշիչը, փոխարինման դուրս գալով, կարողացավ խելացի խաղով ու վճռորոշ հարվածով ապահովել իր թիմի մրցանակային տեղը: Այս փորձը նրան շատ կարևոր դաս տվեց. տկարություններն ընդունել որպես առիթ Աստծո համար իր անչափելի գորությունը բացահայտելու: Աշխարհը մեզ սովորեցնում է խնդիրներ ունենալիս հիմնվել սեփական ուժի ու կարողության վրա: Սակայն Աստվածաշունչը սովորեցնում է, որ Աստծո ուժն ու շնորհքը մեզ գորություն կտան նույնիսկ ամենադժվարին իրավիճակներում (Բ. Կորնթ. 12. 9): Հետևաբար, մենք կարող ենք վստահորեն շարժվել՝ իմանալով, որ երբեք չենք կարող միայնակ դիմագրավել փորձությունները: Մեր «տկարությունները» Աստծո համար իր գորությունը բացահայտելու հնարավորություններ են, որովհետև «երբ տկարանում եմ, այն ժամանակ զորանում եմ» (Հմ.10): Այսպիսով, մենք կարող ենք օգտագործել մեր պայքարը՝ գովաբանելու Հայր Աստծուն, շնորհակալություն հայտնելով Նրա բարության համար և այդ մասին պատմելով ուրիշներին, որպեսզի նրանք էլ կարողանան զգալ Նրա սերը:

Աղոթք - Սիրելի՛ երկնավոր Հայր, շնորհակալ եմ, որ Դո՛ւ ես իմ ուժի աղբյուրը և առաջնորդում ես ինձ ամեն օր: Ամեն:

Դժվար է միայնակ հաղթահարել մեր դայաբոլները: Իսկ Աստծո մեջ գորություն գտնելով՝ կկարողանանք:

Մնացե՛ք իմ մեջ, ես էլ՝ ձեր մեջ: (Յոզի. 15. 4)

ՏԱՆԸ՝ ՀԻՍՈՒՄԻ ՀԵՏ

Տարիներ առաջ կենդանիների ապաստարանից Ջոնոն անու-
նով մի կատու բերեցինք մեր տուն: Ծիշտն ասած՝ ես ու-
զում էի կատու ունենալ մկների քանակը պակասեցնելու հա-
մար, բայց ընտանիքիս անդամները հենց ընտանի կենդանի էին
ուզում պահել: Ապաստարանում մեզ հրահանգներ տվեցին, թե
առաջին օրերին ինչ պետք է անել, որպեսզի կատուն իմանա,
որ դա այսուհետև իր տունն է, որտեղ ինքը գտնելու է ապա-
հովություն ու սնունդ: Այդպիսով նա, եթե նույնիսկ դուրս
գար տնից, ի վերջո անպայման կվերադառնար:

Եթե մենք չզգիտենք մեր իսկական տունը, միշտ կփորձենք
զուր տեղը փնտրել բարություն, սեր և իմաստ: Եթե ուզում
ենք գտնել մեր իսկական կյանքը, լսենք Հիսուսին, որն ասել է.
«Մնացե՛ք իմ մեջ, ես էլ՝ ձեր մեջ» (Հովհ. 15.4):

Աստվածաշնչի մասնագետ Ֆրեդերիկ Դեյլ Բրաներն ընդգ-
ծում է, որ Հիսուսի մեջ մնալը նման է տուն ու ընտանիք ու-
նենալուն: Հիսուսի խոսքերը նա այսպես է թարգմանում.
«Մնա՛ տանը՝ ի՛մ մեջ»:

Այս գաղափարը բացատրելու համար Հիսուսն օգտագործել
է որթատունկին ամրացված ճյուղերի օրինակը: Որպեսզի ապ-
րեն, ճյուղերը պետք է միշտ կապված մնան իրենց արմատին:

Բազմաթիվ ձայներ դատարկ խոստովներով հուշում են
մեր խնդիրների լուծումը՝ մեզ տալով ինչ-որ նոր «իմաստնու-
թյուն» կամ ուրախ ապագա: Բայց եթե մենք ուզում ենք իս-
կապես ապրել, պետք է մնանք Հիսուսի հետ: Պետք է մնանք
տանը:

Աղոթք - Հիսու՛ս, ես սիրում եմ թափառել, ինձ ձգում եմ
տարբեր ուղղություններով: Բայց ես ուզում եմ մնալ տանը՝ Քեզ
հետ: Դու ես իմ կյանքը: Օգնի՛ր ինձ, որ մնամ Քո մեջ: Ամեն:

**Ի՞նչն է քեզ հեռացնում սնից՝ Հիսուսից:
Հի՛՛՛՛՛՛՛՛, որ ես է կյանքի աղբյուրը և մնա՛՛՛՛՛՛՛՛ ես:**

Եթե մեկը կամենում է իմ հետևից գալ, թող ուրանա ինքն իրեն, վերցնի իր խաչը և գա իմ հետևից: (Մատթ. 16. 24)

ՄԻ ՓՈՔՐԻԿ ՄԱՍԻՅ ԱՎԵԼԻՆ

Մենք բոլորս, երբ տեղափոխվում ենք նոր տեղ ապրելու, մեզանից մի մաս ենք թողնում հին բնակավայրում: Իսկ եթե որոշ ենք երկար ժամանակով ապրել Անտարկտիկայի Վիլյա Լաս Էստրելյաս ցուրտ ու ամայի վայրում, այդ մի մասը բառացի կդառնա: Ամենամոտ հիվանդանոցն այդտեղ 625 մղոն հեռավորություն վրա է, և մարդիկ լուրջ անախորժությունների կհանդիպեն, եթե ասենք մեկի կույր աղիքը պայթի: Թերևս ճիշտ կլինի այնտեղ տեղափոխվելուց առաջ վերահաստել այդ օրգանը:

Ուժեղ կլինեն: Բայց դա այնքան ուժեղ չէ, որքան Աստծո թագավորության բնակիչ դառնալը: Քանի որ մարդիկ Հիսուսին հետևում են իրենց պայմաններով և ոչ թե Նրա (Մատթ. 16. 25-27): Նա վերաիմաստավորում է, թե ինչ է նշանակում լինել աշակերտ: Նա ասում է. «Եթե մեկը կամենում է իմ հետևից գալ, թող ուրանա ինքն իրեն, վերցնի իր խաչը և գա իմ հետևից» (Հմ. 24): Սա ենթադրում է թողնել այն ամենը, ինչ մրցակից է Նրան ու Նրա թագավորությանը: Վերցնելով խաչը՝ մենք պատրաստակամություն ենք հայտնում հանուն Քրիստոսի ենթարկվել հասարակական ու քաղաքական ճնշումների, նույնիսկ մահվան: Բայց մենք պետք է պատրաստ լինենք նաև իսկապես հետևելու Նրան, ընդունելու Նրա առաջնորդությունը:

Հիսուսին հետևելը շատ ավելին է, քան մեր կյանքի մի մասնիկը հետևում թողնելը: Երբ Նա օգնում է մեզ, դա վերաբերում է մեր ամբողջ կյանքին՝ ներառյալ մեր մարմինը միայն իրեն հանձնելուն և հնազանդվելուն:

Աղոթք - Սիրելի՛ Հիսուս, օգնիր ինձ, որ հրաժարվեմ այն բոլոր բաներից, ինչը մրցակցում է Քեզ ու Քո թագավորության հետ: Ամեն:

Տե՛ր Հիսուսին հետևելը նշանակում է հրաժարվել մեր կյանքից ու այն զոհաբերել Նրան:

Մարդու Որդին չեկավ, որ իրեն ծառայեն, այլ որպեսզի ինքը ծառայի: (Մատթ. 20.28)

ԾԱՌԱՅԵԼՈՒ ՄԱՐՏԱՅՐԱՎԵՐԸ

Դե Ավիոնն ընդամենը 13 տարեկան էր, երբ ընդունեց ուրիշներին ծառայելու մարտահրավերը: Նա և իր մայրը լսել էին մի մարդու մասին, որն իր զավակներին կոչ էր անում ամառային արձակուրդի ժամանակ անվճար մաքրել հիսուն մարգագետնի մոլախոտերը: Նպատակն էր օգնել վետերաններին, միայնակ մայրերին, հաշմանդամություն և օգնություն կարիք ունեցողներին: Հիմնադիրը, որ հիսուն մարգագետնի խոտերը մաքրել էր, նախաձեռնեց այդ մարտահրավերը՝ աշխատանքային բարոյականություն սովորեցնելու և համայնքին ինչ-որ բան վերադարձնելու համար:

Եվ հակառակ շոգ եղանակին՝ Դե Ավիոնն ընդունեց ուրիշներին ծառայելու առաջարկը:

Ծառայելու մարտահրավեր է ուղղվում նաև Հիսուսին հավատացողներին: Բոլոր մարդկանց համար մեռնելու նախօրյակին Հիսուսն ընթրեց Իր բարեկամների հետ (Հովհ.13. 1-2): Լավ իմանալով շուտով իրեն սպավող տառապանքների ու մահվան մասին՝ Նա ոտքի կանգնեց, մի գոգնոց կապեց մեջքին ու սկսեց լվանալ աշակերտների ոտքերը (Հմ.3-5), ապա ասաց.«Եթե ես՝ Տերս ու Վարդապետս, լվացի ձեր ոտքերը, դուք նույնպես պարտավոր եք միմյանց ոտքերը լվանալ» (Հմ.14):

Հիսուսը՝ խոնարհ ծառան ու մեր օրինակը, հոգ տարավ մարդկանց մասին, բուժեց կույրերին ու հիվանդներին, սովորեցրեց իր թագավորության բարի լուրը և իր կյանքը տվեց հանուն իր բարեկամների: Քանի որ Քրիստոսը սիրում է քեզ, հարցրու՝ նրան, թե այս շաբաթ ո՞ւմ կուզենա, որ ծառայես:

Աղոթք - Սիրելի՛ Հայր, ցոլյց տուր, թե ինչպես ուրիշներին սիրեմ այն սիրով, որ Դու ունես իմ հանդեպ: Ամեն:

Եթե Աստուծոն ու կարեկցությունը իմաստ ունեն քեզ համար, օգտագործիր՝ ու ունեցած շնորհները, որդեսզի ծառայես ուրիշներին:

Նրա քրտինքը դարձավ արյան կաթիլների պես, որ թափվեցին գետնին: (Ղուկ. 22.44)

ԿԱՐՄԻՐ ԿԱԹԻՆՆԵՐ

Շոտլանդիայի ազգային պատկերասրահում ուշադրությունս գրավեց հոլանդացի նկարիչ Վինսենթ վան Գոգի հուժկու վրձնահարվածներով ու վառ գույներով կտավներից մեկը՝ «Զիթենյակները»: Շատ մասնագետների կարծիքով՝ աշխատանքը նվիրված է Զիթենյաց լեռան վրա գտնվող Գեթսեմանի պարտեզում Հիսուսի ունեցած փորձառությունը: Կտավի վրա իմ ուշադրությունը հատկապես գրավեցին հինավուրց ձիթենիների մեջ երևացող կարմիր բծերը:

Հիսուսը, նախապես իմանալով, որ իր աշակերտներից մեկը՝ Հուդան, իրեն պիտի մատնի, այդ գիշեր գնաց Զիթենյաց լեռ՝ աղոթելու: Նա ճնշված էր, որովհետև գիտեր, որ այդ դավաճանությունն իրեն տանելու է խաչելության: Երբ նա աղոթում էր, «Նրա քրտինքը դարձավ արյան կաթիլների պես, որ թափվեցին գետնին» (Ղուկ. 22. 44): Հիսուսի տառապանքը երևում էր նաև, երբ նա պատրաստվում էր հրապարակային մահապատժի ցավին ու նվաստացմանը, որի հետևանքով այդ ավագ ուրբաթ թափվելու էր իր արյունը:

Վան Գոգի կտավի կարմիր ներկը հիշեցնում է, որ Հիսուսը պետք է, «չատ չարչարվի ու փորձություն ենթարկվի» (Մարկ. 8.31): Թեև տառապանքը Նրա պատմության ընդամենը մի մասն է, սակայն այն չի գերակայում կտավում: Մահվան դեմ Հիսուսի տարած հաղթանակը փոխում է նուրբակ մեր տառապանքը՝ թույլ տալով, որ այն դառնա Աստծո ստեղծած մեր կյանքի մի դաշտանկարի միայն մի մասը:

Աղոթք - Տե՛ր Դիսուս, շնորհակալ եմ, որ պատրաստ ես տառապելու մինչև մահ, որպեսզի ես հավիտենական կյանք ստանամ: Ամեն:

Դիցե՛նք Տե՛ր Դիսուսի սառադանքը, որդեսզի Նրա օրինակը օգնի մեզ, երբ մենք էլ ենթարկվենք սառադանքների:

Երկուսը միասին վազում էին, բայց մյուս աշակերտը Պետրոսից ավելի արագ վազեց և առաջինը գերեզման հասավ: (Ռոմի. 20.4)

ՎԱԶԵԼ ԴԵՊՈՒ ԶԻՍՈՒՄԸ

Փարիզ կատարած ճամփորդության ժամանակ Բենն ու իր ընկերը այցելեցին քաղաքի հայտնի թանգարաններից մեկը: Թեև Բենը արվեստի բնագավառի ուսանող չէր, բայց շատ տպավորվեց Յուլիան Բեռնարի «Պետրոս և Հովհաննես աշակերտները վազում են գերեզմանի մոտ. հարուխյան առավոտ» կտավով: Քրիստոսի աշակերտների հայացքներն ու ձեռքերի դիրքը շատ խոսուն էին ու հրավիրում էին դիտողներին հայտնվել իրենց տեղում, ունենալ նույն զգացումները:

Կտավը պատկերում էր Հովհաննու 20. 1-10 հատվածը, որտեղ նկարագրվում է երկուսի վազքը դեպի Հիսուսի դատարկ գերեզմանը (Հմ.4): Նկարում շատ մեծ վարպետություն է ցույց է տրված աշակերտների ապրումները. այդ պահին նրանց հավատքը դեռ լիովին ձևավորված չէր, սակայն նրանք ճիշտ ուղղությամբ էին ընթանում: Ի վերջո հարուխյուն առած Հիսուսը երևաց նրանց ու հայտնեց Իր մասին (Հմ. 19-29): Նրանց որոնումը նման չէր դարերի ընթացքում Հիսուսին փնտրողների որոնմանը: Մենք կարող ենք հեռու լինել դատարկ գերեզմանից կամ արվեստի նման փայլուն գործից, բայց կարող ենք հստակ տեսնել բարի լուրը: Աստվածաշունչը մեզ ստիպում է հուսալ, փնտրել և վազել դեպի Հիսուսն ու Նրա սերը, եթե նույնիսկ ունենք կասկածներ, հարցեր ու անորոշություններ: Վաղը, երբ նշենք Զատիկը, հիշենք Հիսուսի խոսքերը. «Դուք կփնտրեք ինձ ու կգտնեք, երբ ինձ ձեր ամբողջ սրտով որոնեք» (Երեմ. 29.13):

Աղոթք - Տե՛ր Հիսուս, առաջնորդի՛ր ինձ այսօր դեպի Քո սիրո բազուկները: Ամեն:

Եթե դեռ չգիտես Հիսուսին, ինչո՞ւ ես վազելու դեպի Ինձ ու Իր սերը: Եթե հավատում ես, ինչո՞ւ ես բաժնեկցելու Նրա սերը ուրիշների հետ:

Նրա վերքերով մենք բժշկվեցինք: (Ես. 53.5)

ԱՎԵԼԻ ԽՈՐ ԲԺՇԿՈՒԹՅՈՒՆ

2020-ի Հարուժյան տոնին Բրազիլիայի Ռիո դե Ժանեյրո քաղաքին նայող «Քրիստոս քավիչի» հուշարձանն այնպես էին լուսավորել, ասես նա բժշկի հագուստով լիներ: Քրիստոսի՝ որպես բժշկողի պատկերի միջոցով գնահատանք էր տրվում առողջապահական համակարգի աշխատողներին, որոնք պայքարում էին թագավարակի դեմ և միաժամանակ ընդգծվում Հիսուսի՝ մեծ բժիշկ լինելու առաքելությունը (Մարկ. 2.17):

Իր երկրային ծառայության ժամանակ Հիսուսը շատ մարդկանց է բուժել ֆիզիկական տառապանքներից: Ինչպես օրինակ կույր Բարտիմեոսին (Մարկ. 10. 46-52), մի բորոտի (Ղուկ. 5. 12-16), անդամալույծի (Մատթ. 9. 1-8): Իրեն հետևողների հանդեպ Նրա հոգատարությունը դրսևորվեց նաև այն ժամանակ, երբ նա, պարզ կերակուրը բազմապատկելով, հագեցրեց ամբողջ բազմության քաղցը (Հովհ. 6.1-13): Այդ հրաշքներից յուրաքանչյուրը բացահայտում է, որ ինչպես Հիսուսի գործությունն է մեծ, այնպես էլ մարդկանց հանդեպ Նրա սերն է անկեղծ:

Բայց Նրա բժշկություն ամենամեծ գործողությունը կատարվեց Իր մահվան ու Հարուժյան միջոցով.«Նա մեր հանցանքների համար վիրավորվեց.... և նրա վերքերով մենք բժշկվեցինք (Ես. 53. 5): Թեև Հիսուսը չի բուժում մեր բոլոր հիվանդությունները, բայց մենք կարող ենք վստահել իրեն մեր ամենախոր բուժման կարիքի դեպքում, այն բժշկությանը, որ Նա բերում է Աստծո հետ ունեցած մեր հարաբերություններում:

Աղոթք - Տե՛ր Դիսուս, շնորհակալություն քո զոհաբերության համար, որ բուժում է իմ հոգևոր հիվանդությունը: Օգնի՛ր, որ ֆիզիկական դժվարությունների ժամանակ վստահեմ Քեզ: Ամեն:

Դիսուսն իմն իրեն զոհաբերեց Ասծո հետ մեզ հաւսեցնելու և Մրա հետ մեր հարաբերությունները Եկելու համար:

Եվ Տերն ասաց Գեդեոնին: «Քեզ հետ եղած ժողովուրդը շատ է»: (Դատ. 7.2)

ՉՈՐՈՒԹՅՈՒՆ ՏԿԱՐՈՒԹՅԱՆ ՄԵՉ

Երբ որդիս գրեթե երեք տարեկան էր, ես վիրահատություն անհրաժեշտություն ունեցա, որը պահանջում էր երկարատև ապաքինում: Նախքան վիրահատությունը ես սկսեցի պատկերացնել սպասվելիք դժվարությունները տնային գործերում, և վախենում էի, որ չեմ հաղթահարի այդ ամենը:

Նախքան մազիանացիների դեմ սպասվող ճակատամարտը՝ Աստված միտումնավոր թուլացրեց Գեդեոնի զորքը: Նախ վախեցողներին թույլ տրվեց հեռանալ, քսաներկու հազար մարդ գնաց տուն (Դատ. 7.3): Մնացած տասը հազարից մնացին այն երեք հարյուրը, որոնք ձեռքը բերանին տանելով էին խմում ջուրը: Հենց դա էլ խանգարեց իսրայելցիներին (Հմ. 5-6), նրանք չէին կարող ասել՝ «Իմ ձեռքն ինձ ազատեց» (Հմ. 2):

Մեզանից յուրաքանչյուրի համար էլ կլինեն թուլություն ու չյուծվածություն պահեր: Երբ ես էի այդ վիճակում, հասկացա, թե որքան կարիք ունեմ Աստծո: Նա ներքուստ քաջալերեց ինձ, իսկ արտաքուստ այդ օգնությունը եղավ ընկերներես ու ընտանիքիս աջակցության ձևով: Ճիշտ է, որոշ ժամանակ զրկված էի իմ անկախությունից, սակայն այդ ընթացքում սովորեցի, թե ինչպես լիովին ապավինեմ Աստծուն: Քանի որ Նրա «զորությունը տկարություն մեջ է կատարյալ դառնում» (Բ. Կորնթ. 12.9), մենք կարող ենք վստահել Նրան, երբ ի վիճակի չենք միայնակ հոգալ մեր կարիքները:

Աղոթք - Սիրելի՛ Հայր, օգնիր ինձ, որ օրեցօր ավելի ու ավելի կախյալ լինեմ Քեզանից: Ամեն:

Եթե ԲՈՍՏՈՆԻ ԿՈՆԿՐԵՏԻ ՄԵՉ ՊԵՐՏՈՒՄ ԵՍ ԱՍԾՈՒ ՊՐՈՐԱԿՏԻՆԸ, ՕԳՆԻՐ ՈՒՐԻՇՆԵՐԻՆ, ՈՐ ԻՐԵՆԻ ԷՆ ԱՍԾՈՎ ՈՒՇ ՉՏՆԵՆ ԻՐԵՆԸ ՏԿԱՐՈՒՅԱՆ ՄԵՉ:

Ավետարանչի գործն արա: (Բ. Տիմ. 4.5)

ԱՌԻԹՆ ՕԳՏԱԳՈՐԾԵԼ

Քսանամյա Շին Յին, մինչ կընդունվեր համալսարան, որոշեց ամուսն երեք ամիսներին ծառայել երիտասարդական միսիոներական մի կազմակերպությունում: Նկատի առնելով թագավարակի հարուցած սահմանափակումներն ու շփման դժվարությունները, տղայի որոշումը տարօրինակ էր թվում: Սակայն նա այսպես պատճառաբանեց. «Մենք չկարողացանք Zoom-ի կամ հեռախոսակապի միջոցով կապ հաստատել հավատացյալ ուսանողների և ոչ հավատացյալների հետ, որպեսզի միասին աղոթեինք»:

Շին Յին վարվեց այնպես, ինչպես Պողոս առաքյալն էր խրախուսում Տիմոթեոսին. «Ավետարանչի գործն արա» (Բ. Տիմ. 4.5): Պողոսը զգուշացնում է, որ մարդիկ գտնում են ուսուցիչներ, որոնք սովորեցնում են այն, ինչ իրենք են ուզում լսել, և ոչ այն, ինչը պե՛տք է լսեն (Հմ. 3-4): Նա Տիմոթեոսին խրախուսեց. «Քարոզի՛ր Աստծո խոսքը՝ պատե՛հ թե անպատե՛հ առիթով, հանդիմանի՛ր, սաստի՛ր, հորդորի՛ր ամենայն համբերատարությամբ և վարդապետությամբ» (Հմ.2):

Թեև մեզանից ոչ բոլորն են կոչված ավետարանիչ կամ քարոզիչ լինելու, բայց յուրաքանչյուրս կարող ենք մեր դերն ունենալ մեր հավատը մեզ շրջապատողների հետ կիսելու առումով: Անհավատները կկորչեն առանց Քրիստոսի: Հավատացյալները նույնպես գորացման ու քաջալերանքի կարիք ունեն: Աստծո օգնությամբ եկե՛ք հռչակենք Նրա բարի լուրը երբ և որտեղ կարող ենք:

Աղոթք - Սիրո՞ղ տեր Հիսուս, օգնի՛ր ինձ, որ օգտագործեմ ցանկացած առիթ Քո խոսքն ուրիշների հետ բաժնեկցելու համար, որպեսզի նրանք հույս ու մխիթարություն գտնեն Քեզնով: Ամեն:

Կարող եմ մեր հավասք բաժնեկցելու խանգարող բաներ լինել: Սակայն Տեր Հիսուսը օգնում է մեզ՝ հաղթահարելու այդ բոլոր արգելիները:

Եվ Սամուելն ասաց.«Խոսի՛ր, Տեր, որովհետև քո ծառան լսում է»:
(Ա.Թագ. 3.10)

ԱՍՏՎԱԾ ԽՈՍՈՒՄ Է ՄԵՋ ՅԵՏ

Անձանոթ հեռախոսահամարից զանգ ստացա: Սովորաբար նման զանգերին չեմ պատասխանում, բայց այս անգամ վերցրի: Պատահական զանգահարողը քաղաքավարի հարցրեց, թե արդյո՞ք կարող եմ ընդամենը մի քանի ըոպե լսել աստվածաշնչային մի հատված: Նա մեջբերեց Հայտնություն 21. 3-5 հատվածը, որտեղ ասվում է, թե Աստված «նրանց աչքերից պիտի սրբի ամեն արտասուք»: Նա խոսեց Հիսուսի մասին, որը մեր վստահությունն ու հույսն է: Ես անձանոթին ասացի, որ արդեն ճանաչում եմ Հիսուսին՝ որպես իմ անձնական Փրկիչ: Եվ նա խնդրեց միասին ազդեցիկ:

Այդ հեռախոսազանգն ինձ հիշեցրեց Աստվածաշնչի մեկ այլ կանչ. Աստված կեսգիշերին կանչեց պատանի Սամուելին (Ա. Թագ.3. 4-10): Վերջինը երեք անգամ լսեց ձայնը և կարծեց, թե իրեն կանչողը ծեր քահանա Հեղին է: Վերջին անգամ, հետևելով Հեղիի խորհրդին, Սամուելը հասկացավ, որ իրեն կանչողն Աստված է և ասաց.«Խոսի՛ր, Տեր, որովհետև քո ծառան լսում է» (Ա.Թագ. 3.10): Աստված մեզ հետ էլ կարող է խոսել գիշեր, թե ցերեկ: Մենք պետք է «վերցնենք» ու պատասխանենք, ինչը նշանակում է ավելի շատ ժամանակ անցկացնել Իր հետ և լսել Իր ձայնը:

Հետո մեկ այլ կողմից սկսեցի մտածել այդ «կանչի» մասին: Իսկ գուցե մե՞նք ենք Աստծո Խոսքի պատգամաբերը ուրիշների համար: Կարող է մտածենք, որ նրանց օգնելու միջոց չունենք, բայց քանի որ Աստված է առաջնորդում մեզ, մենք կարող ենք զանգահարել մի ընկերոջ ու հարցնել.«Կլինի՞, որ ես այսօր քեզ հետ ազդեցիկ»:

Աղոթք - Սիրելի՛ հայր, հուշի՛ր ինձ, որ մտածեմ ուրիշների մասին, ում ես կարող եմ քաջալերել Քո տված իմաստունությամբ: Ամեն:

Հեռախոսազանգով որևէ մեկին ֆաջալերական խոսքեր ասելը կարող է խրախուսիչ լինել նրա համար:

Մաղմոսն երգեցե՛ք Տիրոջը, ո՛վ նրա հավատարիմներ, և փառաբանեցե՛ք նրան՝ իր սրբութունը հիշելով: (Մաղմ. 30. 4)

ՓԱՌԱԲԱՆՈՒԹՅԱՆ ԱՐՅՈՒՆՔՆԵՐ

Տարիներ առաջ, երբ հանգստյան տանը խնամում էի մորս, շնորհակալություն հայտնեցի Աստծուն այն չորս ամիսների համար, որ Նա հնարավորություն տվեց լինել մորս խնամակալը, և խնդրեցի, որ ինձ օգնի վշտիս պահին: Աստծուն փառաբանելու համար ես հաճախ էի պայքարում իմ խառը զգացումների դեմ: Մորս վերջին շնչում չկարողացա զսպել արցունքներս ու շշնջացի՝ Ալելուիա: Հետո ինձ մեղավոր էի զգում այդ ցավալի պահին Աստծուն փառաբանելու համար, մինչև որ տարիներ անց ավելի ուշադիր կարդացի 30-րդ սաղմոսը:

«Տաճարի նվիրագործման համար» երգում Դավիթն Աստծուն փառաբանում է Նրա հավատարմության ու ողորմության համար (Հմ. 1-3): Նա մյուսներին հորդորում է սաղմո՛ս երգել Տիրոջը (Հմ.4): Ապա բացահայտում է, թե ինչպես է Աստված սերտորեն միահյուսում զժվարությունն ու հույսը (Հմ.5): Նա ընդունել էր վշտի և ուրախության ժամանակները, ապահովություն ու խռովքի ժամանակները (Հմ. 6-7): Նրա օգնության աղերսանքները կապված էին Աստծո հանդեպ իր ունեցած վստահությանը (Հմ. 7-10): Նրա գովաբանության արձագանքն այսպիսին եղավ. «Իմ սուգը ցնծության փոխեցիր, իմ քուրճը հանեցիր և ուրախություն հազցրիր ինձ (Հմ.11): Կարծես ընդունելով տառապանքին դիմանալու խորհուրդն ու բարդությունը, նաև ակնկալելով Աստծո հավատարմությունը՝ Դավիթը հայտարարում է Աստծուն իր անվերապահ նվիրվածության մասին (Հմ.12):

Դավթի նման մենք էլ կարող ենք երգել. «Ո՛վ Տեր իմ Աստված, հավիտյան պիտի փառաբանեմ Քեզ» (Հմ.12):

Աղոթք - Սիրելի՛ Յայր, խնդրում եմ՝ օգնիր, որ վստահեմ Քեզ ու գովաբանեմ, երբ զգացումներս խառն են: Ամեն:

Մեր խառն զգացումների և դիմագրաված դժվարությունների մեջ Ասված դասրաս է օգնել մեզ: Ուստի կարելի է փառաբանել Նրան:

Թող նա ինձ անի այն, ինչ հաճելի է իր աչքին: (Բ. Թագ. 15.26)

ԶԱՌԻՎԵՐ ԾԱՆԱՊԱՐԶ

Բանաստեղծ և հոգևոր խորհրդածուլթյունների հեղինակ Քրիստինա Ռոսեթը պարզել էր, որ իրեն ոչինչ հեշտ չի տրվել: Ամբողջ կյանքում եղել են նեղուլթյուններ, բազում հիվանդուլթյուններ, երեք անհաջող ամուսնուլթյուն: Ի վերջո նա քաղցկեղից էլ մահացավ:

Իսրայելի ազգային զիտակցուլթյան մեջ Դավիթը հաղթական մարտիկի կերպար է: Բայց նա էլ իր ողջ կյանքում հաղթահարել է բազում դժվարուլթյուններ: Թագավորուլթյան վերջում նրա հարազատ որդին՝ իր վստահելի խորհրդականի և երկրի մեծ մասի հետ ապստամբեց նրա դեմ (Բ.Թագ. 15.1-12): Դավիթն, իր հետ վերցնելով Աբիաթար և Սադուկ վահաններին ու Աստծո սուրբ տապանակը, փախավ Երուսաղեմից (Հմ. 14, 24):

Աբիաթարի՝ Աստծուն զոհեր մատուցելուց հետո, Դավիթը դարձավ Սադուկ վահանային. «Աստծո տապանակը վերադարձրո՛ւ քաղաք. եթե ես շնորհ եմ գտել Տիրոջ աչքի առաջ, նա ետ կդարձնի ինձ և ինձ տեսնել կտա այն ու նրա բնակարանը» (Հմ.25): Հակառակ անորոշուլթյան՝ Դավիթն ասաց.« Բայց եթե նա ասի.«Ես քեզ չեմ հավանում», ահա՛ ես, թող նա ինձ անի այն, ինչ հաճելի է իր աչքին» (Բ. Թագ. 15.26): Նա գիտեր, որ կարող է վստահել Աստծուն:

Քրիստինա Ռոսեթը նույնպես վստահեց Աստծուն, և նրա կյանքն ավարտվեց հույսով: Իսկապես, ճանապարհը կարող է զառիվեր լինել, սակայն այն մեզ տանում է դեպի մեր Երկնավոր Հայրը, որը մեզ սպասում է գրկաբաց:

Աղոթք - Սիրելի՛ Հայր, այս կյանքը երբեմն այնքան դժվար է թվում: Բայց ես վստահում եմ Քեզ, որ անես այն, ինչը ճիշտ ես համարում ինձ համար: Օգնի՛ր, որ ապրեմ Քո տված հույսով՝ միշտ սպասելով, որ մի օր Քեզ հետ եմ լինելու: Ամեն:

Կյանքը մի՞տ է ոլորաններով լի է ու զառիվեր է թվում: Վստահի՛ր Ասծուն, որ քեզ առաջնորդի այդ դժվարին ճանապարհին:

Միմյանց հետ քաղցր եղեք, գթած՝ միմյանց ներելով, ինչպես որ Աստված էլ Քրիստոսի միջոցով ձեզ ներեց: (Եփ. 4.32)

ՀԱՇՏԱՐԱՐ ՀԱՐԱԲԵՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

Երբ փոքր էինք, ես ու քույրս շատ էինք կռվում ու վիճում, բայց հիշողությունս մեջ հատկապես մի դեպք է առանձնանում: Երկուսս էլ միմյանց վիրավորական բառեր էինք ասում, երբ քույրս իմ կարծիքով աններելի մի բան ասաց: Տեսնելով մեր միջև աճող թշնամանքը՝ տատս մեզ հիշեցրեց իրար սիրելու պատասխանատվության մասին.«Աստված ձեզ մի քույր է տվել: Դուք երկուսդ էլ պետք է միմյանց հանդեպ շնորհք ցուցաբերեք», - ասաց նա: Մենք Աստծուց խնդրեցինք, որ մեզ լցնի սիրով ու հոգատարությունը: Նա մեզ օգնեց, որ ներենք միմյանց:

Հեշտ է պահել դառնությունն ու բարկությունը, բայց Աստված ուզում է, որ մենք զգանք այն խաղաղությունը, որ կարելի է ունենալ միայն այն ժամանակ, երբ խնդրենք Իրեն, որ մեզ ազատի սրտմտությունից ու չարությունից (Եփ. 4.31): Այդ զգացումները կրելու փոխարեն՝ կարող ենք նայել Քրիստոսի ներումի օրինակին, որ ծնվում է սիրուց ու շնորհքից՝ ձգտելով լինել «քաղցր և զթած և միմյանց ներել, ինչպես որ Աստված էլ Քրիստոսի միջոցով մեզ ներեց» (Հմ.32): Երբ կդժվարանանք ներել, եկե՛ք նկատի առնենք այն շնորհք, որ Նա տալիս է մեզ: Անկախ նրանից, թե քանի անգամ ենք մենք թերանում, Նրա գթությունը երբեք չի սպառվում (Ողբ 3.22):

Աստված կարող է օգնել մեզ, որ մեր սրտից հեռացնենք դառնությունը, որպեսզի ազատ լինենք հույսով և ընկալունակ՝ իր սիրո հանդեպ:

Աղոթք -Երկնավոր Հայր, շնորհակալ եմ Քեզ այն մարդկանց համար, որ դրել ես իմ կյանքում: Օգնի՛ր, որ ունենամ սիրող ու ներողամիտ հոգի: Ամեն:

Մարդիկ կվիրավորեն, կնեղեն ու կցավեցնեն մեզ: Կարևոր է, որ Աստծո սիրով մշակենք հաճախ հարաբերություններ:

Ոչ ոք ավելի մեծ սեր չունի, քան նա, ով իր կյանքն է տալիս իր բարեկամների համար: (Պատմ. 15.13)

ՄԵԾ ՍԵՐ

Ավագ շաբաթից ընդամենը մի քանի օր առաջ, երբ ողջ աշխարհի քրիստոնյաները հիշում են Հիսուսի զոհաբերությունն ու պատրաստվում տոնել Նրա հարույթունը, մի ահաբեկիչ ներխուժեց Փրանսիայի հարավարևելյան շուկաներից մեկը, կրակ բացելով սպանեց երկու հոգու, շատերին էլ պատանդ վերցրեց: Բանակցություններից հետո ահաբեկիչը բաց թողեց բոլոր պատանդներին՝ բացի մեկից, որին դարձրել էր կենդանի վահան: Ոստիկան Առնո Բելթրամն աներևակայելի արարք գործեց. առաջարկեց փոխարինել պատանդ կնոջը: Հանցագործն ազատ արձակեց կնոջը, բայց առաջացած ծեծկոտուղի ժամանակ ոստիկանը վիրավորվեց ու մահացավ:

Ոստիկանին ճանաչող հովիվներից մեկը նրա սխրանքը վերագրեց Հիսուսի հանդեպ ունեցած իր հավատքին՝ մատնանշելով Նրա խոսքերը Հովհաննու 15. 13-ում. «Ոչ ոք ավելի մեծ սեր չունի, քան նա, ով իր կյանքն է տալիս իր բարեկամների համար»: Դրանք այն խոսքերն էին, որ Քրիստոսն ասաց իր աշակերտներին վերջին ընթրիքից հետո: Նա իր բարեկամներին պատվիրեց, որ «սիրեն միմյանց, ինչպես Ինքը նրանց սիրեց» (Հմ.12) և որ մեծագույն սերը ուրիշի համար սեփական կյանքը նվիրելն է (Հմ.13): Դա հենց այն էր, ինչ Հիսուսն արեց հաջորդ օրը, գնաց դեպի խաչը՝ փրկելու մեզ մեղքերից, որովհետև միայն Ինքը կարող էր անել դա:

Թերևս մենք չունենանք Առնո Բելթրամին հետևելու առիթ: Բայց Աստծո սիրով համակված կարող ենք ծառայել ուրիշներին և Նրա մեծ սիրո մասին պատմել նրանց:

Աղոթք - Սիրելի Հիսուս, Դու մեռար ինձ հավիտենական կյանք տալու համար: Թող որ ես երախտապարտ լինեմ այդ Գվերի համար և այդ մասին պատմեմ ինձ հանդիպողներին: Ամեն:

Նման դասնությունները դիտի խրատներ, որդեսգի մենք էլ անձնագոհաբար ծառայենք ուրիշներին:

Պիտի հիշատակեմ Տիրոջ ողորմությունները, Տիրոջ գովաբանությունները: (Ես. 63.7)

ՀԻՇԵԼ ՈՒ ՓԱՌԱԲԱՆԵԼ

Երբ մեր եկեղեցու ժողովուրդը կառուցեց առաջին շենքը, մարդիկ ներքին հարգարումից առաջ պատերին ու հատակին երախտագիտական հիշեցումներ էին գրում: Դրանք աստվածաշնչային հատվածներ էին, փառաբանություններ, աղոթքներ, կամ ուղղակի «Դու այնքա՛ն լավն ես» բառերը: Այդ գրություններն այդպես էլ պահպանվել են՝ ցույց տալու համար գալիք սերունդներին, որ անկախ մեր դժվարություններից՝ Աստված միշտ մեր հանդեպ եղել է բարի ու հոգատար:

Մենք պետք է հիշենք, թե Աստված ինչ է արել մեզ համար և այդ մասին պատմենք ուրիշներին: Եսային հենց այդ էր անում, երբ գրում էր. «Պիտի հիշատակեմ Տիրոջ ողորմությունները, Տիրոջ գովաբանությունները՝ ըստ այն ամենի, որ Տերն արեց մեզ համար» (Ես. 63.7): Ավելի ուշ մարգարեն պատմում է նաև իր ժողովրդի հանդեպ Աստծո կարեկցության մասին. «Նրանց բոլոր նեղությունների մեջ նեղություն քաշեց» (Հմ.9): Եթե շարունակենք կարգալ գլուխը, կնկատենք, որ Իսրայելը դարձյալ հայտնվել է դժվար ժամանակներում, և մարգարեն խնդրում է Աստծո միջամտությունը:

Անցյալում Աստծո կատարած բարությունները հիշելը կօգնի նեղությունների պահին: Դժվարությունները գալիս են ու անցնում, իսկ Նրա հավատարիմ բնավորությունը երբեք չի փոփոխվում: Երբ մենք երախտապարտ սրտով դիմում ենք Նրան՝ հիշելով իր արածները, բացահայտում ենք, որ Նա միշտ արժանի է փառաբանության:

Աղոթք - Հայր, Դու ես իշխում ամբողջ ստեղծագործության վրա: Գովաբանում եմ Քեզ, որովհետև Քո բարությունը չի փոխվում, և Դու միշտ ինձ հետ ես: Ամեն:

Անցյալում Աստված մեզ մի՞տ բարի է դարձել: Ուսի գովաբանենք Նրան այսօր, երբ դարձյալ դժվարին ժամանակներում եմք ապրում:

Նրանց վրա պիտի բերեն այն ամբողջ բարիքը, որ ես խոստացել եմ նրանց: (Եր. 32. 42)

ԱՊԱԳԱ ԶԱՎԱՏԱՐՄՈՒԹՅՈՒՆ

Սառան չորս տարեկանում կորցրեց մորը: Շատ չանցած՝ նրա քույրերն ու եղբայրները զրկվեցին նաև տնից և դարձան թափառաչրջիկ: Տարիներ անց Սառան որոշեց իր երեխաների համար ստեղծել կայուն ժառանգություն, որ հնարավոր լիներ փոխանցել սերնդեսերունդ: Նա տքնաջան աշխատում էր՝ իր ընտանիքին տալու համար այն տունը, որ ինքը երբևէ չէր ունեցել:

Անհայտ ապագայի, սերունդների համար տուն ապահովելու նպատակով ներդրումներ անելը հավատքի գործ է: Բաբելոնացիների կողմից Երուսաղեմը պաշարելուց անմիջապես առաջ Աստված Երեմիային ասաց, որ մի հողակտոր գնի (Եր. 32. 6-12): Մարգարեի համար Աստծո հրահանգը տեղին չէր, քանի որ շուտով իրենց ողջ ունեցվածքը պիտի բռնագրավեին:

Բայց Աստված Երեմիային տվել էր այսպիսի՝ խոստում.«Ինչպես որ այս ժողովրդի վրա այս ամբողջ մեծ չարիքը բերեցի, նրանց վրա պիտի բերեմ այն ամբողջ բարիքը, որ ես խոստացել եմ նրանց» (Հմ. 42): Մարգարեի ներդրումը կալվածքի մեջ Աստծո հավատարմության նշանն էր այն խոստման, որ մի օր անպայման իսրայելցիներին է վերադարձնելու իրենց հայրենիքը: Նույնիսկ սարսափելի հարձակման ժամանակ Աստված խոստացել էր իր ժողովրդին, որ նորից խաղաղություն է գալու, տներ ու կալվածքներ են գնվելու ու վաճառվելու (Հմ. 43-44): Այսօր մենք կարող ենք վստահել Աստծո հավատարմությանը և «ներդրում անել» հավատքի վրա: Հնարավոր է, որ մենք չտեսնենք իրավիճակի փոփոխությունը, բայց վստահ պետք է լինենք, որ Նա մի օր անպայման ամեն ինչ կճշտի:

Աղոթք - Սիրելի՛ Հայր, օգնի՛ր ինձ այսօր, որ ներդրումներ կատարեմ անհայտ ապագայի համար: Ամեն:

Կյանքի իրավիճակները կարող են սփռել, որ չսեսնենք Աստծո հավասարմությունը, բայց Նրա խոստացած վերականգնումի լույսի ներքո կարելի է «ներդրումներ անել»:

«Ո՞ւմ համար եմ ես աշխատում և իմ անձը զրկում բարիքից»։ (Ժող. 4.8)

ՎԱՐՁՈՒ ԲԱՐԵԿԱՍ

Աշխարհում գնալով ավելանում են միայնակ մարդիկ։ Ամերիկայում բարեկամ չունեցողների թիվը 1990թ-ից այս կողմ քառապատկվել է։ Որոշ եվրոպական երկրներում այդ թիվը 20 տոկոս է կազմում, իսկ Ճապոնիայում որոշ տարեցներ նույնիսկ հանցանք են գործում, որպեսզի կարողանան մտերմանալ բանտարկյալների հետ։

Որպես միայնակության այս համաճարակի «լուծում»՝ որոշ նախաձեռնողներ առաջարկում են բարեկամ վարձել։ Ժամավճարով վարձված այդ մարդիկ իրենց շահառուի հետ հանդիպում են սրճարանում, գրուցում, ուղեկցում որևէ հավաքույթի։ Այդպիսի «մի բարեկամի» հարցրին, թե ովքեր են իր օգնությունից օգտվողները։ Պարզվեց՝ 30-40 տարեկան մասնագետներ, որոնք երկար ժամանակ աշխատում են և ժամանակ չունեն բարեկամներ ունենալու համար։ Ժողովողի 4-րդ գլխում նկարագրվում է մի մարդ, որը միայնակ է՝ «չունի ո՛չ որդի և ո՛չ եղբայր»։ Նա անդադար աշխատում է, բայց նրա աչքը չի կշտանում հարստություն (Հմ.8)։ Եվ նա հարցնում է. «Ո՞ւմ համար եմ ես աշխատում և իմ անձը զրկում բարիքից» (Հմ.8)։ Արթնանալով իր ծանր վիճակից՝ նա հասկանում է, որ ավելի լավ է բարեկամ ու լծակից ունենալ, որով կթեթևանա ծանրությունը, ավելի հեշտ կհաղթահարվեն դժվարությունները (Հմ. 9-12)։ Որովհետև ի վերջո հաջողությունն առանց բարեկամի «ունայնություն է և չար զբաղմունք» (Հմ.8)։ Ժողովողն ասում է, որ «եռապատիկ թելը շուտ չի կտրվի» (Հմ.12), բայց ոչ էլ արագ կհյուսվի։ Որովհետև իսկական բարեկամներին չեն վարձում։ Հարկավոր է ժամանակ տրամադրել այդպիսիք ձեռք բերելու, ձևավորելու համար։ Աստված էլ, որպես երրորդ շարան, ամուր կհյուսի մեզ։

Աղոթք - Հայր, օգնիր ինձ, որ լինեմ հավատարիմ ու լավ բարեկամ։ Ամեն։

Լավ բարեկամին ոչ թե «վարձել» է դեռ, այլ ժամանակ ու քանի ցերեկով՝ ձեռք բերել։

Հետևում թողածը մոռանալով՝ դեպի առջևում եղածներն են ձգտում: Հետևում են նպատակակետին: (Փիլ. 3. 13-14)

ՀԻՍՈՒՄԻՆ ՀԵՏԵԿԵԼ

Անտառում վազելիս, փորձելով ավելի կարճ ճանապարհ գտնել, իջա անծանոթ կածանով: Քիչ անց դիմացից եկող վազորդին հարցրի, թե արդյո՞ք ճիշտ եմ գնում: «Այո» վստահ պատասխանեց անծանոթն ու տեսնելով կասկածամիտ հայացքս՝ ավելացրեց. «Մի՛ անհանգստացիր, ես փորձել եմ սխալ ուղիները: Դա բնական է, և այդ բոլորը վազքի մի մասն են»:

Որքա՛ն նման է այդ նկարագրուծյունը իմ հոգևոր ճամփորդությանը: Քանի՛ անգամ եմ շեղվել Աստծուց՝ փորձությունների ու ձախողված կյանքի պատճառով: Բայց Աստված ներել է ինձ և օգնել, որ առաջ գնամ՝ անշուշտ իմանալով, որ կրկին սայթաքելու եմ: Աստված շատ լավ գիտե սխալ ճանապարհով գնալու մեր միտումը: Բայց Նա միշտ պատրաստ է ներելու, եթե իհարկե խոստովանենք մեր մեղքերն ու թույլ տանք, որ Նրա Հոգին փոխի մեզ:

Պողոսը նույնպես գիտեր, որ այդ ամենը հավատքի ճամփորդության մի մասն է միայն: Լիովին գիտակցելով իր մեղավոր անցյալն ու ներկա թուլությունները՝ նա հասկանում էր, որ քրիստոնեական կատարելության հասնելու համար դեռ ճանապարհ ունի անցնելու (Փիլ. 3.12): Նա ասում է. «Հետևում թողածը մոռանալով՝ դեպի առջևում եղածներն են ձգտում: Հետևում են նպատակակետին» (Հմ. 13-14): Սայթաքումը Աստծո հետ քայլելու մի մասն է, մեր սխալների շնորհիվ է, որ Նա մաքրում է մեզ: Նրա շնորհքը մեզ հնարավորություն է տալիս առաջ գնալու՝ որպես Աստծո ներված զավակներ:

Աղոթք - Փա՛ռք Քեզ, Աստված, Քո ողորմության համար: Օգնի՛ր ինձ, որ Քեզ գոհացնող կյանք ապրեմ: Իմանալով, որ Քո Հոգին գործում է իմ մեջ, փոխակերպի՛ր ինձ Քո Որդու նմանությամբ:

Ամեն:

Եթե խոսովանենք մեր մեղքերն ու սխալները, Նա հավասարմորեն կների ու բարին հեատմոդելով՝ կուղղի մեր ճանադարհը:

Նրա ձեռքին են երկրի խորքերը: (Սաղմ. 95.4)

ՍՏԵՂԾԱԳՈՐԾԱԿԱՆ ԲԱՑԱՅԱՅՏՈՒՄ

Աշխարհի ամենախոր՝ Կրուբերի կամ Ագռավների քարանձավը Վրաստանի Գագրայի շրջանում է: Հետազոտողների մի խումբ ուսումնասիրել է ուղղահայաց քարայրի խորքերը՝ հաղթահարելով մինչև 2197 մետր խորության մուկթն ու սարսափը: Երկրագնդի վրա գոյություն ունի այդպիսի 400 քարանձավ, և նորերն են հայտնաբերվում:

Դրանցով շարունակում են բացահայտվել ստեղծագործության նորանոր գաղտնիքներ՝ ավելացնելով մեր ըմբռնումները տիեզերքի մասին, միաժամանակ մեր զարմանքը Աստծո ձեռքի աշխատանքի՝ նրա անզուգական ստեղծագործության հանդեպ, որի նկատմամբ հոգատար լինելու կոչ է արել Նա մեզ (Ծնն. 1. 26-28):

Սաղմոսերգուն բոլորիս հրավիրում է, որ «ցնծանք Տիրոջով, երգերով ուրախության աղաղակ բարձրացնենք նրան, որովհետև Տերը Մեծ Աստված է» (Սաղմ. 95.1-3): Վաղը նշելով Երկրի օրը՝ եկե՛ք նկատի ունենանք Աստծո արարչագործության անհավատալի գործը: Այն ամենը, ինչ կա Երկրի վրա, անկախ նրանից, հայտնաբերված է այն, թե ոչ, առիթ է երկրպագելու Նրան (Հմ.6):

Նա գիտե ոչ միայն Իր հսկայական ստեղծագործության բոլոր վայրերը, այլև մեր սրտի խորքերը: Վրաստանի քարանձավի հետազոտողների նման մենք էլ ենք անցնում կյանքի մուկթ ու սարսափելի եղանակների միջով: Եվ գիտենք, որ նույնիսկ այդ պահերին Աստված պահում է Իր հզոր ու քնքուշ հոգածությունը:

Աղոթք - Արարիչ աստված, օգնիր ինձ վստահելու իմ հանդեպ Քո հոգատարությամբ նույնիսկ ամենամութ տեղերում: Ամեն:

Կյանքում անխուսափելի է մութ ու սարսափելի վայրերով անցնելը, սակայն կարևոր է Աստծո հոգածությանն առաջնությունը:

Որովհետև դու, Տե՛ր, բարի ես և ներող և ողորմությամբ հարուստ բոլոր քեզ կանչողների համար: (Սաղմ. 86.5)

ՆԵՐՍԱՆ ՈՒԺԸ

2021-ի լրատվական հաղորդումները պատմեցին, որ մի ավազակախումբ առևանգել էր տասնյոթ միսիոներների և սպառնում էր նրանց սպանել, եթե չվճարվեր իրենց պահանջած փրկագինը: Ի վերջո բոլոր միսիոներները կամ ազատ արձակվեին, կամ էլ կարողացան փախչել: Հասնելով ապահով վայր՝ նրանք իրենց առևանգողներին այսպիսի պատգամ ուղարկեցին. «Հիսուսը մեզ խոսքով և Իր օրինակով սովորեցրել է, որ ներող սիրո ուժն ավելի զորեղ է, քան բռնի ուժն ու ատելությունը: Ուստի մենք ներում ենք ձեզ»:

Հիսուսը այսպես է բացատրում ներման ուժի էությունը. «Եթե դուք մարդկանց ներքե իրենց հանցանքները, ձեր երկնավոր Հայրն էլ ձեզ կների» (Մատթ.6.14): Ավելի ուշ, պատասխանելով Պետրոսի այն հարցին, թե քանի անգամ ինքը կարող է ներել իր եղբորը՝ մինչև յոթ, Հիսուսն ասում է. «Քեզ չեմ ասում՝ մինչև յոթ անգամ, այլ մինչև յոթանասուն անգամ յոթ» (18. 22, տե՛ս Հմ.21-35): Նա աստվածահաճո ներողամտություն դրսևորեց անգամ խաչի վրա՝ ասելով. «Հայր, ների՛ր նրանց, որովհետև չգիտեն, թե ինչ են անում» (Ղուկ. 23.34):

Ներողամտությունն ամբողջությամբ կիրականանա, եթե երկու կողմն էլ շարժվեն դեպի հաշտություն: Չնայած դրանով չեն վերանում եղած վնասի հետևանքներն ու անառողջ հարաբերությունների մեջ խորանալու անհրաժեշտությունը, բայց շարժ կլինի դեպի նորացված հարաբերություններ, ինչը կվկայի Աստծո սիրո և զորության մասին: Եկե՛ք որոնենք «ներողամտություն ցուցաբերելու» ուղիները:

Աղոթք - Տե՛ր Հիսուս, օգնի՛ր հասնելու նրանց, ովքեր իմ ներման կարիքն ունեն՝ որպես բարության ու ուժի վկայություն: Ամեն:

Դժվար է ներել բոլորին: Սակայն Սուրբ Հոգին օգնում է մեզ, որդեսուգի կարողանանք ներել նույնիսկ աններելին:

Որոյակներ, խոսքով ու լեզվով չսիրենք, այլ գործով ու ճշմարտությամբ: (Ա. Գովհ. 3. 18)

ՍԻՐԵԼ ԶԻՍՈՒՄԻ՝ ՆՄԱՆ

Ջորջիա նահանգի Ատլանտա քաղաքի երկաթուղային կայարանում պաշտոնական հագուստով գնացքի սպասող երիտասարդը նստեց նստարանին ու փորձում էր կապել փողկապը: Տարեց մի կին իր ամուսնուն հորդորեց օգնել երիտասարդին: Երբ տղամարդը թեքվեց դեպի երիտասարդն ու սկսեց բացատրել, թե ինչպես են կապում փողկապը, մի անձանոթ լուսանկարեց եռյակին: Համացանցում տարածված լուսանկարը մեկնաբանողները գրում էին պատահական բարոյության ուժի մասին:

Հիսուսին հավատացողների համար ուրիշների հանդեպ կատարված բարոյությունն արտացոլում է այն անձնուրացությունը, որ Հիսուսը ցուցաբերեց մարդկանց նկատմամբ: Դա Աստծո սիրո արտահայտությունն է և այն ցանկությունը, որ Նա հայտնեց Իր աշակերտներին. «Սա է պատվիրանը, որ միմյանց սիրենք» (Ա. Հովհ. 3.11): Հովհաննեսը եղբորը կամ քրոջն ատելը հավասարեցնում է սպանություն (Հմ.15), և որպես գործով ցույց տրված սիրո արտահայտություն՝ հիշում Հիսուսի օրինակը (Հմ.16):

Անշահախնդիր սերը չպետք է լինի գոհաբերության շոյալ ցուցադրում: Այդպիսի սերը մեզանից պահանջում է ընդունել Աստծո պատկերը կրողների արժեքը և նրանց կարիքները վեր դասել մերինից: Սովորական թվացող այդ պահերին մեր ցուցաբերած օգնությունն անշահախնդիր է, եթե սիրուց է մղված: Երբ մենք տեսնենք մեր անձնական տարածքից այն կողմ, դուրս կգանք մեր հանգստավետ գոտուց և կձառայենք ուրիշներին, կտանք, այն է՝ կսիրենք Հիսուսի նման:

Աղոթք - Սիրո՞ղ Զայր, խնդրում եմ օգնի՛ր ինձ, որ մարդկանց տեսնեմ կարեկից ու անձնուրացության պատրաստ սրտով և սեր ցուցաբերեմ, որտեղ էլ ուղարկես: Ամեն:

Դիսուսը անձնուրաց սիրով սիրեց մեզ: Դեսնաբար մենք էլ, որդես Իր աշակերտները, նման սեր ցուցաբերենք ուրիշների հանդեպ:

«Ահա ես ձեր մեջ շունչ պիտի դնեմ, և դուք պիտի կենդանանաք»:
(Եզ. 37. 5)

ՇՆՁՈՂ ՉՈՐ ՈՍԿՈՐՆԵՐԸ

1 915թ. ապրիլի 24-ը հայ ժողովրդի պատմության սև էջերից է, երբ ավելի քան 300 դեկավարներ ու մտավորականներ ձերբակալվեցին ու սպանվեցին: Այնուհետև սկսվեց հայ ժողովրդի ջարդն ու տարագրումը: Մի ամբողջ ժողովուրդ մեռնում էր արհավիրքի ճամփեքին՝ իր հետևից թողնելով ոսկորներ: Ցեղասպանության ու կոտորածների հետևանքը եղավ ավելի քան մեկուկես միլիոն անմեղ հայի նահակատությունը: Աստվածաշնչում նույնպես կա նման պատկեր Իսրայելի ժողովրդի մասին: Եզեկիել մարգարեն Սբ. Հոգու առաջնորդությամբ հայտնվում է մի դաշտում, որտեղ սփռված էին անթիվ ոսկորներ, և պտտվում է դրանց շուրջը: Հոգին հարցնում է նրան.«Մարդո՛ւ որդի, մի՞թե կկենդանան այս ոսկորները» (Եզ. 37.3): Ցեղասպանությունից հետո հայ ժողովուրդը կկարողանա՞ վերակենդանանալ: Գիտե միայն Աստված:

Իսրայելի ժողովրդի պարագայում դաշտում սփռված ոսկորները Աստծո կամքով ու մարգարեի միջոցով կենդանություն են ստանում: Աստված շարժում է դրանք, մոտեցնում իրար, շունչ տալիս, և դրանք վերակենդանանում են: Նույնը կարող է տեղի ունենալ հայ ժողովրդի դեպքում, որովհետև Աստված խոստանում է վերականգնել: Այնքան ժամանակ, քանի դեռ Հոգին կենդանի է և Աստծո մոտ է, մարմինը Աստծո կամքով հարություն կառնի: Մեր հույան Աստված է, որը վերակենդանացնում է մեռած ու սպանված մարմինը՝ նրա մեջ դնելով կենդանության հոգի: Աստված խոստանում է ոտքի կանգնեցնել, և այդ ժամանակ չորացած ոսկորները կշնչեն:

Աղոթք - Կենսատու՛ Աստված, Դո՛ւ ես մեր հույսը, վստահությունն ու ապավենը: Որդուդ՝ Տեր Հիսուս Քրիստոսի միջոցով կարող ենք մեր մեջ կենդանության շունչ ստանալ: Ամեն:

Անհույս ու անկարելի բաները Ասծո համար անհնար չեն: Նա Իր գործությամբ կարող է մեզ կենդանացնել ու չորացածին կյանք տարգնել:

Մարմնի մասին մի՛ հոգացեք ցանկությունը բավարարելու համար: (Հռոմ. 13.14)

ԹՈՂ

Ավգուստինոս Երանելու «Խոստովանություններ» վերտա-
 ությամբ գրքում նկարագրվում է հեղինակի՝ դեպի Հիսուս
 տանող երկար ու ոլորապտույտ ճանապարհը: Մի օր հերթական
 անգամ նա գնում է պալատ՝ կայսեր համար գովասանքի ու շողո-
 քորթություն խոսքեր ասելու: Առաջին անգամ իր վաստակած
 ծափահարությունները նրան խաբուսիկ են թվում, երբ նկատում
 է, որ մի հարբած մուրացկան ուրախ կատակում է ու ծիծաղում:
 Հասկանում է, որ այդ մարդը, ավելի քիչ ջանք թափելով, արդեն
 իսկ ունի այդպիսի անցողիկ երջանկություն: Եվ նա դադարում է
 աշխարհիկ հաջողության ձգտել: Բայց դեռ ստրկացած էր մնում
 կրքին: Իմանալով, որ առանց մեղքից հրաժարվելու՝ չի կարող
 դառնալ դեպի Հիսուսը, նա սկսեց պայքարել անբարոյականու-
 թյան դեմ, աղոթեց. «Տո՛ւր ինձ պարկեշտություն»: Սակայն այդ
 հարցում դեռ հաստատակամ չէր: Նա անդադար սայթաքում էր
 կորսված փրկության ու մեղքի միջև, մինչև որ վերջապես վճռեց
 փոխվել: Ոգեչնչված դեպի Հիսուսը դարձած շատերի օրինակով՝
 բացեց Սբ. Գրքի՝ հռոմեացիներին ուղղված նամակի 13. 13-14
 հատվածը. «Պարկեշտությամբ շրջեք, ոչ թե անառակություննե-
 րով ու հարբեցողությամբ, անկողնային խառնակությամբ ու պղ-
 ծություններով, ո՛չ հակառակությամբ, ո՛չ էլ նախանձով: Զգես-
 տավորվե՛ք Տեր Հիսուս Քրիստոսով ու մարմնի մասին մի՛ հո-
 գացեք ցանկությունը բավարարելու համար»:

Աստված, լսելով այդ ներշնչված խոսքերը, կտրեց Ավգուստինո-
 սի ցանկության շղթաները և նրան տեղափոխեց «Իր սիրելի Որ-
 դու արքայության մեջ, որի միջոցով ունենք փրկություն՝ մեղքե-
 րի թողություն» (Կող. 1.13-14): Ավգուստինոսը դարձավ եպիս-
 կոպոս: Նա արդեն գիտեր՝ ում դիմել փառքի ու ցանկության
 գայթակղության պահերին: Նա դարձավ դեպի Հիսուսը: Իսկ
 դո՞ւ:

Աղոթք - Հայր, թող ոչինչ չլինի իմ ու Քո միջև: Ամեն:

**Խանգարող բաները մեզ հեռ են դառնում Հիսուսից: Բայց մեր
կյանքը կարող է փոխվել, եթե մենք կամենանք:**

Այն քարը, որ շինարարներն անարգեցին, դարձավ անկյունաքար: (Սաղմ. 118.22)

ՅՉՈՐ ՈՒ ԲԱՐԻ

Համալսարանի հոգևոր տեսուչը անհանգիստ էր: Նա ավելի հակասական տեսք ստացավ, երբ ես հարցրի, թե արդյո՞ք ինքը Պողոսի ասածի նման անդադար աղոթում է Աստծո առաջնորդությունն ստանալու համար: Ի պատասխան՝ երիտասարդը խոստովանեց, որ ինքն այնքան էլ վստահ չէ, որ Աստված լսում է իրեն, և չի հավատում աղոթքի զորությունը: Փաստորեն այդ երիտասարդ ղեկավարի ծառայությունը ձախողվում էր, որովհետև նա մերժում էր Աստծուն:

Հիսուսը, որպես եկեղեցու անկյունաքար, միշտ էլ մերժվել է, սկսած Իր ժողովրդից (Հովհ. 1.11) և մինչև այսօր, երբ շատերն իրենց կյանքն ու աշխատանքը կառուցում են սեփական ծրագրերի, երազանքների անհուսալի հիմքերի վրա: Բայց մեր զորությունն ու պաշտպանությունը մեր բարի Փրկիչն է միայն (Սաղմ. 118.14): Հիրավի, «այն քարը, որ շինարարներն անարգեցին, դարձավ անկյունաքար» (Հմ .22):

Մեր կյանքի կարևոր անկյունում դրված՝ Նա հայթայթում է միայն ճիշտ դասավորումներ հանուն այն բանի, ինչ ձգտում ենք կատարել Իր համար: Հետևաբար՝ մենք աղոթում ենք.«Օ՛, Տե՛ր, փրկի՛ր, օ՛, Տե՛ր, հաջողություն տո՛ւր» (Հմ.26):

Շնորհակալություն հայտնենք Նրան, որովհետև Նա հզոր է ու բարի:

Աղոթք - Տե՛ր Հիսուս, փառաբանում ենք Քեզ՝ գլխավոր անկյունաքարը լինելուդ համար: Միայն քեզ վրա կարող եմ հիմնվել Քո եկեղեցին և մեր ծրագրերը: Ամեն:

Ի՞նչ երազանքներ կամ ծրագրեր ունե՞ք Աստծո համար կատարելիք: Ինչո՞ղե՞ս կարող ե՞ք, որո՞քես այդ ծրագրերի անկյունաքար, Քրիստոսին դնել և կառուցել Իր համար:

Սակայն ասում եմ.«Յոգով ընթացեք ու մարմնի ցանկությունը մի՛ կատարեք»։ (Գաղ. 5.16)

ՋՐԵԼ ՄՈԼԱԽՈՏԵՐԸ

Այս գարնանը մոլախոտերն այնքան էին շատացել, ասես Յուդեայան այգուց եկած լինեին: Մեկն այնքան էր մեծացել, որ երբ փորձեցի պոկել, քիչ մնաց վնասվեի: Մինչ բահը կբերեի, որ այն արմատախիլ անեմ, նկատեցի, որ դուստրա ջուր էր լցնում դրանց վրա: Իմ գարմացած հարցին էլ անպատկառորեն պատասխանեց, թե ուզում է տեսնել՝ որքան կմեծանան: Մոլախոտերը չենք խնամում, բայց մեր հոգևոր կյանքի «որոմները» երբեմն ջրում ենք՝ սնուցելով մեր ցանկությունները, որոնք խեղդում են մեր աճը:

Պողոս առաքյալն այդ մասին գրում է գաղատացիներին ուղղված նամակի 5. 13-26-ում, որտեղ նա մարմնով ապրելը հակադրում է հոգով ապրելուն: Նա ասում է, որ միայն կանոններին հետևելը չի կարող ապահովել մեր երազած «որոմներից գերծ» կյանքը: Մոլախոտերին սնունդ տալուց խուսափելու համար մեզ սովորեցնում է «հոգով ընթանալ» և ավելացնում, որ Աստծո հետ կանոնավոր քայլելը մեզ կօգնի «մարմնի ցանկությունը չկատարել» (Հմ.16):

Պողոսի ուսմունքը հասկանալը ամբողջ կյանքի գործ է: Իսկ ես սիրում եմ նրա տված առաջնորդության պարզությունը. փոխանակ մեր անձնակենտրոն ցանկությունները սնուցելու և անցանկալի բաներ աճեցնելու՝ հարկավոր է զարգացնել հարաբերությունն Աստծո հետ: Այդպիսով կաճեցնենք ու կքաղենք աստվածապաշտ կյանքի բերքը (Հմ.22-25):

Աղոթք - Դձայր, երբեմն ես էլ եմ ջրում կյանքի որոմները: Օգնի՛ր ինձ, որ դրա փոխարեն քայլեմ Քեզ հետ, երբ Դու իմ մեջ հոգևոր պտուղ ես աճեցնում: Ամեն:

Մեր հոգևոր կյանքում աճող վնասակար բաներից ազատվելու համար դե՛ս է Աստծո հետ քայլ դառնել՝ խնդրելով Նրա օգնությունը:

Աստված ծիծաղեցրեց ինձ, ով որ լսի, կծիծաղի: (ԾԱ. 21.6)

ԲԱՐՁՐ ԾԻԾԱՂԵԼ

Ամերիկացի կատակերգու Ջոն Բրանյանն ասել է.«Ծիծաղը մեր գաղափարը չի եղել: Այն մեզ տվել է Աստված, որովհետև Նա գիտեր, որ մենք ծիծաղի կարիք ունենալու ենք: Նա գիտեր, որ դժվարություններ են լինելու, մարտահրավերներ...-հետևաբար ծիծաղն ու խնդուծյունը Նրա պարգևն են»:

Աստծո ստեղծած արարածներին մի հայացք ձգելով անգամ կարելի է ծիծաղելի բազում օրինակներ գտնել հենց միայն դրանց տարօրինակությունների պատճառով. ավստրալիական բադ, կապիկներ, ջրասամուլյրներ... Աստված օվկիանոսում ապրող կաթնասուն է ստեղծել և թռչել չիմացող, երկարտուն թռչուններ: Սա նշանակում է՝ Աստված հումորի զգացում ունի, և մենք էլ, որ ստեղծված ենք իր պատկերով, նույնպես ունենք ծիծաղելու, ուրախանալու անհրաժեշտություն:

Ծիծաղել բառին Աստվածաշնչում առաջին անգամ հանդիպում ենք Աբրահամի և Սառայի պատմության մեջ: Աստված այս տարեց զույգին խոստանում է զավակ պարգևել.«Նա, որ քո մեջքից է դուրս գալու, նա՛ կլինի քո ժառանգը» (ԾՆ. 15.4): Աստված նախապես ասել էր. «Նայի՛ր երկինք և հաշվի՛ր աստղերը...այդքան կլինի քո սերունդը» (Հմ.5): Երբ Սառան 90 տարեկանում վերջապես ծնեց իր որդուն, Աբրամը նրան անվանեց Իսահակ, որ նշանակում է «ծիծաղ»: Սառան ապշում է, որ այդ տարիքում կարողանում է կերակրել նորածին որդուն և բացականչում է.«Աստված ծիծաղեցրեց ինձ, ով որ լսի, կծիծաղի» (Հմ. 21.6): Բայց Աստված նրա թերահավատությունը փոխակերպում է լիակատար ուրախության:

Աղոթք - Սիրելի՛ Հայր, շնորհակալ եմ ինձ ծիծաղ պարգևելուդ համար: Ամեն:

Ծիծաղը կամ ուրախությունը լավ դեղամիջոց է: Այն օգնում է մարդուն նույնիսկ կյանքի ամենադժվարին դաշտերին:

Քո թագավորությունը հավիտենական թագավորությունն է, և քո իշխանությունը՝ սերնդից սերունդ: (Սաղմ. 145.13)

ՄԻՇՏ ՎՍՏԱՅԵԼԻ

Ես մտահոգություններ շատ ունեմ: Հատկապես առավոտներն ամենավատ ժամերն են ինձ համար, որովհետև մենակ եմ իմ մտքերի հետ: Այդպիսի խոցելի պահերին ինձ օգնություն են հասնում Հաղսոն Թեյլորի հետևյալ բառերը, որ փակցրել եմ բաղնիքի հայելուն. «Կա՛ կենդանի Աստված: Նա խոսում է Աստվածաշնչում: Նա կատարում է իր բոլոր խոստումները»: Թեյլորի այդ միտքը ձևավորվել է Աստծո հետ երկար տարիներ քայլելու նրա փորձառությունից և մեզ հիշեցնում է, թե ով է Նա և ինչ կարող է անել մեր հիվանդություն, աղքատություն, մենություն կամ վշտի պահերին: Թեյլորը ոչ թե ուղղակի ասում էր, այլ անձամբ զգացել էր Նրա վստահելի լինելը: Եվ քանի որ վստահում էր Աստծո խոստումներին և հնազանդ էր Նրա պատվիրաններին, Չինաստանում նրա միսիոներություն տարիներին հազարավոր չինացիներ նվիրվեցին Հիսուսին:

Աստծո և Նրա ուղիներն իմանալու փորձառությունն օգնեց նաև Դավթին հասկանալու, որ Նա վստահելի է: Նրա 145-րդ սաղմոսը փառաբանության երգ է՝ ուղղված Աստծուն, որը բարի, կարեկից ու հավատարիմ է իր խոստումներին (Հմ.13): Երբ մենք վստահենք ու հետևենք Աստծուն, կգիտակցենք (կամ ավելի լավ կհասկանանք), որ Նա է, որ հավատարիմ է իր խոստումներին (Հմ.13): Դավթի պես մենք էլ կպատասխանենք՝ գովաբանելով Նրան և ուրիշներին պատմելով Նրա մասին (Հմ.10-12): Անհանգստացնող ու տազնապալի ժամանակներ դիմադրավելիս Աստված կարող է օգնել մեզ, որ չխղենք կապը իր հետ, որովհետև Նա վստահելի է (Եբ.10. 23):

Աղոթք - Սիրելի՛ Հայր, շնորհակալ եմ վստահելի լինելուդ և խոստումներդ կատարելու համար: Խնդրում եմ՝ օգնի՛ր, որ հիշեմ հավատարմությունդ ամեն օր: Ամեն:

Մտահոգվելու շահ դասձառներ կարող ենք ունենալ: Հաղսոն Թեյլորի և Դավթի նման եկե՛ք մե՛նք էլ վստահե՛նք Ասծուն:

Քսու մարդկանց խոսքերը քաղցր պատանների մամն են: (Առ. 18.8)

ՇԱՐԺՎՈՂ ՊՈՉԵՐ ԵՎ ԼԵՁՈՒՆԵՐ

Օրաթերթը գրում էր, որ Պեպը սպանել է նահանգապետի կնոջ կատվին: Բայց նա այդպիսի բան չէր արել: Միակ բանը, որի համար նրան կարող էին մեղադրել այն էր, որ ծամել էր նահանգապետի դղյակի բազմոցը:

Պեպը լաբրադոր տեսակի երիտասարդ շուն էր, որը պատկանում էր Փենսիլվանիայի նահանգապետ Գիֆորդ Փինչոտին: Իրականում կենդանին ուղարկվել էր Արևելյան նահանգի քրեական հիմնարկ, որտեղ գրանցել էին նրա տվյալները՝ որպես բանտարկյալ: Լրագրողներից մեկը, լսելով այդ պատմությունը, հորինել էր կատվի պատմությունը, և հազարավոր ընթերցողներ հավատացել էին, որ այդ շունը կատու սպանող է:

Իսրայելի Սոդոմոն թագավորը լավ գիտեր ապատեղեկատվության ուժի մասին, երբ գրում էր.«Քսու մարդկանց խոսքերը քաղցր պատանների նման են, նրանք իջնում են մարմնի խորքերը» (Առ. 18.8): Երբեմն մեր մարդկային էությունը ստիպում է հավատալ ուրիշների մասին ասված ստերին:

Բայց եթե ուրիշները հավատան մեր մասին հորինված չարախոսություններին, Աստված դեռ կարող է օգտագործել մեզ բարի նպատակով: Իրականում նահանգապետը շանն ուղարկել էր բանտ, որպեսզի նա այնտեղի բանտարկյալների հետ բարեկամանա, և Պեպը երկար տարիներ ծառայել էր որպես բուժող կենդանիների առաջնորդ:

Աստծո նպատակները մեր կյանքի համար մնում են, անկախ նրանից, թե ուրիշներն ինչ են ասում կամ մտածում մեր մասին:

Աղոթք - Սիրելի՛ Հայր, շնորհակալ եմ, որ ինձ դարձրել ես Քո զավակը: Օգնի՛ր, որ Քո սիրո մասին պատմեմ ուրիշներին: Ամեն:

Խրախուսվեմք, որ Աստծո վրա չի ազդում մեր մասին մարդկանց մտածածն ու ասածը: Միայն հիշենք Նրա կասարյալ սիրո մասին:

Միշտ պատրաստ եղեք պատասխան տալու ամեն մեկին, ով ձեր մեջ եղած հույսի մասին հարցնի: (Ա. Պետ. 3.15)

ՀԱՎԱՏԻ ՍԵՐՄԵՐ

Անցյալ դարնանը մեր տնամերձ հողամասը վարելուց մեկ օր առաջ սաստիկ քամին գետնին թափեց թխկու սերմերը: Եվ երբ փխրեցնող մեքենան փորեց հողը, այդ սերմերը տարածվեցին ամբողջ բակում: Մի քանի շաբաթ անց դրանք սկսեցին աճել ու շուտով թխկիների մի անտառ գոյացավ:

Երբ ուշադիր հետևում էի այդ երևույթին, զարմացա, որ ընդամենը մեկ ծառ կարող էր այդպիսի առատ ծլարձակում ունենալ: Այդ փոքր ծառերից յուրաքանչյուրն ինձ համար Քրիստոսով նոր կյանքի մի պատկեր դարձավ, որի մասին ես կարող էի պատմել ուրիշներին: Մեզանից յուրաքանչյուրն էլ ունենում է «մեր մեջ եղած հույսի մասին» (Ա. Պետ. 3.15) պատմելու բազում հնարավորություններ:

Եթե Հիսուսի հույսով «արդարության համար չարչարվենք» (Հմ.14), դա տեսանելի կլինի մեր շրջապատում, իսկ Աստուծոն չճանաչողների համար կարող է ուղղակի հետաքրքիր թվալ: Իսկ եթե նրանք խնդրեն ավելին իմանալ, ապա մենք պետք է պատրաստ լինենք նրանց հետ կիսել այն սերմը, որի միջոցով Աստված նոր կյանք է ծնում: Մենք պարտավոր չենք միանգամից՝ հոգևոր փոթորկի նման կիսվել բոլորի հետ: Այլ հեզությամբ ու երկյուղածորեն նետենք հավատքի սերմը այն սրտի մեջ, որը պատրաստ է ընդունելու:

Աղոթք - Հիսուս, շնորհակալ եմ, որ իմ կյանքում հավատի սերմ ես աճեցնում: Օգնի՛ր ինձ, որ կարողանամ իմ հույսի պատճառի՝ Քո մասին հայտնել նրանց, ովքեր կխնդրեն, և թող որ նրանք աճեն Քո հանդեպ ունեցած սիրով: Ամեն:

Եթե քո մեջ կա հույս, բաժանի՛ր այն ուրիշներին:

Այս է հավիտեանական կյանքը, որ ճանաչեն քեզ իբրև միակ ճշմարիտ Աստծու և նրան, որին ուղարկել ես՝ Հիսուս Քրիստոսին: (Յոզի. 17.3)

ՀԱՎԻՏԵՆԱԿԱՆ ԿՅԱՆՔ

«Անմահները» կինոֆիլմի հերոսներից Անգուս Թակն ասում է.«Վինի՛, մի՛ վախեցիր մահից, այլ վախեցի՛ր չապրված կյանքից»: Այս խոսքն ավելի հետաքրքիր է դառնում, երբ իմանում ես, որ դա ասողը չի կարող մեռնել: Թակ ընտանիքը դատապարտված էր անմահություն: Երիտասարդ Ջեյմս Թակը, որ սիրահարվում է Վինիին, խնդրում է, որ վերջինը նույնպես անմահություն փնտրի, որպեսզի իրենք հավիտյան միասին լինեն: Բայց իմաստուն Անգուսը հասկանում է, որ ուղղակի հավերժ լինելը գոհացում չի կարող տալ:

Ըստ ընդունված տեսակետի՝ եթե մենք կարողանայինք հավիտյան առողջ, երիտասարդ ու եռանդուն լինել, իսկապես երջանիկ կլինեինք: Բայց իրականում դրա մեջ չէ երջանկություն: Խաչին մոտենալուց առաջ Հիսուսն աղոթեց Իր աշակերտների և ապագա հավատացյալների համար՝ ասելով.«Այս է հավիտենական կյանքը, որ ճանաչեն քեզ իբրև միակ ճշմարիտ Աստծու և նրան, որին ուղարկել ես՝ Հիսուս Քրիստոսին» (Հովհ. 17.3): Մեր գոհացումը կյանքում գալիս է Հիսուսի հանդեպ մեր հավատի միջոցով Աստծո հետ ունեցած մեր հարաբերություններից: Հիսուսն աղոթեց, որ Իր աշակերտներն ընդունեն նոր կյանքի օրինակները, որպեսզի «պահեն նրա խոսքերը» (Հմ.6), հավատան, որ Նա է Իրեն ուղարկել (Հմ.8) և լինեն միավորված, «ինչպես որ մենք ենք միավորված» (Հմ.11): Որպես Քրիստոսին հավատացողներ՝ մենք անհամբեր սպասում ենք Նրա հետ ունենալիք մեր հավիտենական կյանքին: Բայց քանի դեռ ապրում ենք երկրի վրա, կարող ենք վայելել «հարուստ և առատ կյանքը» (Հմ. 10.10), որ խոստացել էր Նա:

Աղոթք - Տե՛ր Հիսուս, օգնի՛ր ինձ, որ կառչեմ այն առատ կյանքին, որ Դու ես տվել ինձ: Ամեն

Այս կյանքում որե՞նչ է մեր ուրախությունն ու գոհունակությունը: Մենք ինչո՞ք է կարող եմք ցույց տալ նոր՝ Հիսուս Քրիստոսով կյանք:

Քանզի մենք՝ այս վրանի տակ եղողներս, ծանրութիւն կրելով հառաչում ենք: (Բ.Կորնթ. 5. 4)

ՀՈԳՆԱԾ ՎՐԱՆՆԵՐ

«**Վրանը հոգնած է**» արտահայտութիւնը իմ ընկեր Փոլինն է, որը Քենիայի մայրաքաղաք Նայրոբիի եկեղեցիներէից մեկի հովիւն է: 2015-ից ի վեր նրանց պաշտամունքներն անցկացվում էին վրանանման մի կառուցցում, որի մասին Փոլը գրում է. «Մեր վրանը մաշված է, և անձրևի ժամանակ ջուրը լցվում է ներս»:

Ընկերոջս այս խոսքերը հիշեցնում են Պողոս առաքյալի սասածը մարդկային էութեան դյուրաբեկութեան մասին. «Մեր արտաքին մարդը քայքայվում է... Քանզի մենք՝ այս վրանի տակ եղողներս, ծանրութիւն կրելով հառաչում ենք» (Բ.Կորնթ. 4.16. 5. 4): Թեև մեր մարդկային թուլութիւնները դրսևորվում են համեմատաբար վաղ տարիքում, սակայն դրանց մասին գիտակցումը գալիս է տարիքն առնելուց հետո: Որովհետև դա կատարվում է ժամանակի ու պայմանների միջոցով: Երիտասարդութեան կենսութեամբութիւնը դժկամորեն է ենթարկվում ծերութեան իրականութեանը (տե՛ս Ժող.12.1-7): Բայց մեր մարմինները, ասել է թե՛ մեր վրանները, հոգնում են:

Սակայն հոգնած վրանները չպետք է հավասարեցնել հոգնած վստահութեան հետ: Տարիքի հետ հույսն ու սիրտը չպետք է մարեն: «Դրա համար չենք վհատվում: Թեև մեր արտաքին մարդը քայքայվում է, բայց մեր ներքին մարդն օրեցօր նորոգվում է», -ասում է առաքյալը (Բ. Կորնթ. 4.16): Նա, որ կերտել է մեր մարմինները, Իր Հոգու միջոցով այնտեղ տուն է գտել Իր համար: Եվ երբ այս մարմինն այլևս չկարողանա ծառայել մեզ, մենք կունենանք «Աստծուց ստեղծված մի բնակավայր՝ անձեռագործ հավիտենական մի տուն երկնքում» (5.1):

Աղոթք - Հայր, շնորհակալ եմ Քո մշտական ներկայութեան համար: Երբ ես ֆիզիկապես անհանգիստ եմ, օգնիր ինձ, որ վստահեմ Քեզ, նույնիսկ եթե ակնկալում եմ ունենալ հավիտենական բնակարան: Ամեն:

Քրիստոսը կարող է Իր Հոգով բնակվել մեր մեջ: Աղոթե՛նք, երբ նեղութեան ու ծանր վիճակի մեջ ենք:

Հոսափատը վախեցավ, երեսն ուղղեց դեպի Տերը՝ փնտրելու նրան: (Բ.Մնաց. 20.3)

ՎԻՐԱՀԱՏՈՒԹՅՈՒՆ՝ ԱՂՈԹՔՈՎ

Որդիս ողնաշարի վիրահատություն կարիք ուներ, և ես շնորհակալություն հայտնեցի նրա փորձառու բժշկին, որը վստահեցրեց, որ ամեն ինչ լավ կլինի, և որ ինքը օգնել է նման խնդիր ունեցող հազարավոր հիվանդներին: Այնուամենայնիվ, վիրահատությունից առաջ բժիշկը աղոթեց և Աստծուց խնդրեց, որ այն հաջող անցնի: Դրա համար ես շատ երախտապարտ եմ նրան:

Փորձառու ազգային առաջնորդ Հոսափատը նույնպես աղոթեց ճգնաժամի պահին: Երեք ազգեր միացել ու հարձակվել էին իր ժողովրդի վրա: Ունենալով երկու տասնամյակի փորձառություն՝ Հոսափատն, այնուամենայնիվ, որոշեց հարցնել Աստծուն, թե ինչ անել. «Մեր նեղություն մեջ կաղաղակենք դեպի քեզ, և այն ժամանակ դու կլսես ու կազատես մեզ» (Բ. Մնաց. 20. 9): Նա նաև առաջնորդություն խնդրեց՝ ասելով. «Մենք չգիտենք, թե ինչ անենք, որովհետև մեր աչքերը քեզ են ուղղված» (Հմ.12): Լուրջ մարտահրավերի պահին Հոսափատի այս խոնարհ մոտեցումը նրա սիրտը բացեց Աստծո միջամտության առջև, որը եկավ քաջալերանքի ու աստվածային միջամտության տեսքով (Հմ.15-17, 22): Անկախ նրանից, թե որքան փորձառություն ունենք որևէ ասպարեզում, օգնության համար աղոթելը զարգացնում է Աստծո հանդեպ սուրբ ապավինում: Դա հիշեցնում է, որ Նա ավելին գիտե, քան մենք, և ի վերջո Նա է վերահսկում: Դա մեզ դնում է մի խոնարհ դիրքում, որտեղ Նա ուրախ է պատասխանելու և աջակցելու մեզ՝ անկախ նրանից, թե ինչ է լինելու արդյունքը:

Աղոթք - Սիրելի՛ Հայր, շնորհակալություն մեր աղոթքը լսելուդ ու պատասխանելուդ համար: Պաշտում եմ քեզ՝ որպես ամենագետ ու ամենակարող Աստված: Խնդրում եմ օգնի՛ր ինձ՝ դիմագրաված յուրաքանչյուր մարտահրավերի մեջ: Ամեն:

Աղոթքը կենսական է մեզ համար: Մեր դիմագրաված մարտահրավերների ժամանակ աղոթո՛ւ՛մ դիմե՛մք Աստծուն:

Մովսեսը վախեցավ և ասաց իր մտքում.«Անշուշտ այս բանն իմացված է»: (Ել. 2. 14)

ՇՆՈՐՀՔ ԵՎ ՓՈՓՈԽՈՒԹՅՈՒՆ

Ցնցող հանցագործության հեղինակը դատապարտվել էր ցմահ ազատազրկման: Բանտարկության տարիներին մարդն իր մենախցում սկսեց հոգեկան ու հոգևոր ապաքինման մի գործընթաց, ապաշխարեց և դարձավ զեպի Հիսուսը: Նրան թույլատրվեց սահմանափակ շփումներ ունենալ այլ բանտարկյալների հետ, որոնցից ոմանք, Աստծո շնորհիվ և այդ մարդու վկայություններով, որպես Փրկիչ ընդունեցին Քրիստոսին ու ներում գտան Նրա միջոցով:

Մովսեսը, որը ճանաչված է որպես մեծ հավատացյալ, նույնպես ծանր հանցագործություն էր կատարել: Տեսնելով, որ «մի եգիպտացի ծեծում է իր եբրայեցի եղբայրներից մեկին, նայեց այս ու այն կողմ և տեսնելով, որ մարդ չկա, սպանեց եգիպտացուն և նրան թաղեց ավազի մեջ» (Ել. 2.11-12): Հակառակ այդ մեղքին՝ Աստված Մովսեսին ընտրեց, որ ազատի իր ժողովրդին եգիպտացիների ճնշումներից (3.10): Հոռմեացիներին ուղղված նամակի 5.14-ում կարդում ենք.«Ադամից մինչև Մովսես մահը թագավորեց նույնիսկ Ադամի մեղքի պես մեղք չգործածների վրա»: Հաջորդ համարներում Պողոսն ասում է, որ «Աստծո շնորհքը» հնարավորություն է տալիս մեզ, անկախ մեր անցյալի մեղքերի ծանրությունից, փոխվելու և Նրա հետ ճիշտ հարաբերություններ հաստատելու» (Հմ. 15-16):

Մենք կարող ենք մտածել, թե մեր արածները թույլ չեն տա արժանանալ Աստծո ներողամտությանը և օգտագործվել Նրա պատվի համար: Սակայն Հիսուսի շնորհիվ մենք կարող ենք փոխվել և փրկվել՝ օգնելով ուրիշներին, որ նրանք էլ փոխվեն հավիտենականության համար:

Աղոթք - Երկնավոր Դայր, շնորհակալ եմ կյանք փոխող Քո շնորհքի համար: Ամեն:

Ասված Իր շնորհով փոխում է մեզ և ակնկալում, որ մենք կշարունակենք մեր կյանքը՝ որդես փոխված ու նորոգված անձինք:

Վերադարձողներ չգտնվեցի՞ն Աստծուն փառք տալու համար, բացի այս այլազգուց: (Պուկ.17.18)

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼ ՄՐՏԵՐ

Հանսրլ Փարչմընթը դժվարին կացության մեջ էր: Տոկիոյի օլիմպիական խաղերի եզրափակիչ մրցումներին մասնակցելու համար նա սխալ ավտոբուս էր նստել և սխալ տեղ հասել: Ծիշտ մարզադաշտը հասնելու հույսը նա գրեթե կորցրել էր, երբ, բարեբախտաբար, հանդիպեց Տրիփանա Ստոյկովիչ անունով մի կամավորի: Աղջիկը նրան գուժար տվեց, որ տաքսի նստեր ու հասներ մրցավայր, և Հանսրլը ժամանակին հասավ, մասնակցեց 110 մետր արգելավազքին ու շահեց ոսկե մեդալ: Ավելի ուշ նա վերադարձավ նույն վայրը՝ անձանոթուհուն գտնելու և շնորհակալություն հայտնելու համար:

Ղուկասի 17-ում պատմվում է սամարացի մի բորոտի մասին, որը վերադառնում է, որ շնորհակալություն հայտնի Հիսուսին, որը բուժել էր իրեն (Հմ.15-16): Հիսուսը մի գյուղում տասը բորոտների հանդիպեց, որոնք բուժում էին խնդրում: Նա օգնեց բոլորին, բայց շնորհակալություն հայտնելու եկավ միայն մեկը: Նա «վերադարձավ՝ բարձրաձայն փառաբանելով Աստծուն, երեսնիվայր ընկավ Հիսուսի ոտքերի առաջ և գոհություն էր հայտնում» (Հմ.15-16):

Ամեն օր մենք բազմաթիվ ձևերով ստանում ենք Աստծո օրհնությունները: Դա կարող է լինել աղոթքի պատասխան, անձանոթի կողմից ժամանակին ստացված օգնություն: Երբեմն այդ օրհնությունները կարող են լինել ամենաստվորական ձևերով. օրինակ լավ եղանակ բացօթյա գործ անելու համար: Այնպես որ սամարացու նման եկե՛ք հիշենք ու շնորհակալություն հայտնենք Աստծուն՝ մեր հանդեպ ցուցաբերած Իր բարություն համար:

Աղոթք - Դու, Դու, այնքա՞ն լավ ես վարվում ինձ հետ:

Շնորհակալ եմ Քո արած բոլոր բարությունների համար: Ամեն:

Երախտագե՞ս լինենք և ցնորհակալություն հայտնենք Աստծուն այսօր:

Տերն ինձ ուղարկել է դարձանելու բեկված սիրտ ունեցողներին: (Ես. 61.1)

ՆԵՐՔՈՒՍ ԱՊԱՔԻՆՎԵԼ

Գարսոնը միշտ բազմազբաղ էր. գնում էր որսի, ձկնորսու-
թյան, հեծանիվ ու չմուշկ էր վարում: Սակայն մի անգամ
հեծանվով վթարի ենթարկվեց ու գամվեց անվասայլակին:
Բնականաբար, տղան շատ էր ճնշվել ու իր ապագան տեսնում
էր միայն մռայլ գույներով: Մի օր նրա ընկերներն ստիպեցին,
որ դարձյալ որսի գնա: Համաձայնեց ու որոշ ժամանակ անց
մոռացավ իր վնասվածքի մասին, սկսեց վայելել շրջապատի գե-
ղեցկությունը: Այդ փորձառությունը նրան ներքին ապաքի-
նում տվեց ու ոգեշնչեց գտնել կյանքի նոր նպատակ, այն է՝ իր
փորձը փոխանցել ուրիշներին: Դրա համար նա հիմնեց «Որ-
սալ՝ բուժվելու համար» բարեգործական կազմակերպությունը:
Գարսոնը համոզված էր, որ իր հետ պատահածը «քողարկված
օրհնություն» էր, և այժմ ինքը ուրախությամբ կարող է վե-
րադարձնել այն, ինչի մասին միշտ երազել է: Նա ոգևորում
էր ծանր հաշմանդամություն ունեցողներին ու նրանց խնամող-
ներին՝ ապաքինվելու ճանապարհին:

Եսայի մարգարեն կանխատեսել էր Մեկի գալուստը, որը
դարմանելու էր բեկված սիրտ ունեցողներին ու մխիթարելու
սգավորներին (Հմ.61.1-2): Սուրբ Գիրքը կարգալով իր հայրենի
քաղաքի ժողովարանում՝ Հիսուսն ասում է. «Այսօր այս գր-
վածքը կատարվեց, որ ձեր ականջներով լսեք» (Ղուկ. 4.21):
Հիսուսն եկավ մեզ փրկելու և լիովին առողջացնելու:

Կարիք ունես ներքին ապաքինման: Դիմի՛ր Հիսուսին: Նա
քեզ կտա «գովաբանության պատմուճան՝ հուսահատ հոգու
փոխարեն» (Ես. 61. 3):

Աղոթք - Շնորհակալ եմ, Զիսո՛ւս, այն բժշկության համար, որ
Դու բերեցիր ինձ և շատ ուրիշների: Անհամբեր սպասում եմ մի
օր երկնքում լիակատար ապաքինում ստանալուս: Ամեն:

**Շնորհակալ եմ, Զիսո՛ւս, այն բժշկության համար, որ Դու բերեցիր
ինձ և շատ ուրիշների: Անհամբեր սպասում եմ մի օր երկնքում
լիակատար ապաքինում ստանալուս: Ամեն:**

Ես էլ, որ սկզբից ճշգրտորեն հետևում էի ամեն բանի, ուզեցի կարգով գրել քեզ: (Պուկ. 1.3)

ՃՇՄԱՐՏՈՒԹՅՈՒՆ ՈՐՈՆՈՂՆԵՐԸ

Մի կին պատմեց, որ իրենց եկեղեցին պառակտվել է այն պատճառով, որ անհամաձայնություն է եղել երկրի ձևի շուրջ: Մի քանի ամիս անց էլ լուր տարածվեց, որ մի քրիստոնյա զինված ներխուժել էր ճաշարան՝ իբր փրկելու երեխաներին, որոնք նրանց ասելով բռնություն էին ենթարկվում հետևի սենյակներից մեկում: Իրականում հետևի սենյակ չկար: Ուստի այդ մարդը ձեռքակալվեց; Երկու դեպքում էլ մարդիկ գործել էին դավադրություն տեսություն, որ տեսել ու կարդացել էին համացանցում: Հիսուսին հավատացողները լավ քաղաքացի լինելու կոչում ունեն (Հռոմ. 13.1-7), իսկ լավ քաղաքացիները ապատեղեկատվություն չեն տարածում: Ղուկասի ժամանակներում Հիսուսի մասին բազում պատմություններ էին վերաշարադրվում (Ղուկ.1.1), որոնց մի մասը ճիշտ չէր: Ղուկասը, փոխանակ իր լսածները փոխանցելու, դարձավ յուրատեսակ հետազոտող լրագրող ու խոսեց ականատեսների հետ (Հմ.2), «սկզբից ճշգրտորեն հետևում էր ամեն բանի» (Հմ.3) և ավետարանում գրում էր իր գտածները, որոնք հիմնված են գիտուն մարդկանց ասածների և ոչ թե չստուգված պնդումների վրա:

Մենք էլ կարող ենք նույն կերպ վարվել: Կեղծ տեղեկությունները կարող են պառակտել եկեղեցիներն ու վտանգել կյանքը (10. 27): Երբ մեր ճանապարհին հայտնվի որևէ զգայացունց պատմություն, կարող ենք ներկայացված տեղեկություններն ստուգել փորձագետների հետ և ոչ թե առանց ստուգելու տարածել: Նման վարքագիծը կբարձրացնի ավետարանի վարկը: Ի վերջո մենք պաշտում ենք Նրան, որը լի է ճշմարտություն (Հովհ. 1. 14):

Աղոթք -Յայր, օգնիր ինձ՝ զանազանելու ճշմարտությունը սխալից, քանի որ Քո Յոգին է առաջնորդում ինձ: Ամեն:

Դավադրությունների սեսությունները արագ արածվում են, բայց մենք դեմք է որոնենք ճճմարտությունը:

Մարիամը շրջվեց ու երայեյրեն ասաց. «Րաբբունի»: (Գովհ. 20. 16)

ԱՍՏՕՈՒ ԿՈՂՄԻՑ ԶԱՅՏՆԻ

Երկու եղբայրները որդեգրվել էին տարբեր ընտանիքներում ու բաժանվել իրարից: Քսան տարի անց Դևթ քննություն շնորհիվ նրանք կրկին գտան միմյանց: Երբ Կեյրոնը կարճ հաղորդագրություն ուղարկեց Վինսենթին՝ հարցնելով, թե ինչ են անվանել իրեն ծննդյան ժամանակ, նա սկզբում մտածեց, թե ով է այդ անծանոթը: Բայց իր պատասխանից հետո իմացավ, որ նա իր եղբայրն է: Նա ճանաչվեց իր անունով:

Անունը կարևոր դեր ունի նաև հարություն պատմության մեջ: Մարիամ Մագդաղենացին, գալով Հիսուսի գերեզմանը և տեսնելով, որ Նրա մարմինը չկա, լալիս է: Հիսուսը հարցնում է. «Կի՛ն, ինչո՞ւ ես լալիս, ո՞ւմ ես փնտրում» (Հովհ. 20.15): Կինը ճանաչում է Նրան, երբ լսում է իր անունը՝ Մարիամ (Հմ.16): Ապա «Մարիամը շրջվեց ու երայեյրեն ասաց. «Րաբբունի», որ «Վարդապետ» է նշանակում (Հմ.16): Կտոջ արձագանքը արտահայտում է այն ուրախությունը, որ Հարության օրը զգում են Հիսուսին հավատացողները՝ գիտակցելով, որ հարություն առած Քրիստոսը բոլորի համար հաղթեց մահվանը՝ մեզանից յուրաքանչյուրին ճանաչելով որպես իր զավակներ: Նա Մարիամին ասաց. «Ես իմ Հոր և ձեր Հոր մոտ եմ բարձրանում, իմ Աստծու և ձեր աստծու մոտ» (Հմ.17):

Երկու եղբայրներ վերամիավորվեցին անունով՝ երգվելով հասցնել «հարաբերությունները հաջորդ մակարդակի»: Հարության տոնին գովաբանենք Տեր Հիսուսին այն բանի համար, որ Նա արդեն իսկ առավելագույն քայլը կատարել է զոհաբերական սիրով: Մեզ համար Նա իսկապես ողջ է:

Աղոթք - Սիրո՞ղ Հիսու՛ս, իմ մասին Քո իմանալը խոնարհեցնում է ինձ: Ծնորհակալ եմ Քո իմանալու և զոհաբերության պատրաստ սիրո համար: Ամեն:

Զարություն առած Տեր Հիսուսը մեզ ծանաչում է մեր անունով:
Ուսի արժե ավելի լավ ծանաչել Նրան:

Դու մարտնչեցիր Աստծո հետ ու մարդկանց հետ և հաղթեցիր: (Ծն. 32.28)

ԳՈՂԱՅՎԱԾ ԱՍՏՎԱԾՆԵՐ

Է կվա անուևնով մի կնոջից գողացել էին փայտից պատրաստված ու փորագրված արձանիկը, և նա այդ մասին հայտնել էր ոստիկանությանը: Իրավապահները, գտնելով կուռքի մի արձանիկ, կանչեցին կնոջը և հարցրեցին.«Սա քո աստվածն է»: Կինը տխուր պատասխանեց.«Ո՛հ, իմ աստվածը շատ ավելի մեծ է ու գեղեցիկ»: Մարդիկ միշտ էլ փորձել են ձևավորել աստվածություն իրենց հայեցակարգը՝ հուսալով, որ ձևակերտ որևէ առարկա կարող է պաշտպանել իրենց: Հավանաբար այդ է պատճառը, որ Հակոբի կինը՝ Ռաբելը, «գողացավ իր հոր կուռքերը», երբ Լաբանը գնացել էր իր ոչխարները խուզելու (Ծն. 31.19): Բայց Աստված իր ձեռքը դրել էր Հակոբի վրա՝ չնայած այն բանին, որ բանակավայրում թաքնված կուռքեր կային (հմ.34): Հենց նույն ճամփորդության ժամանակ Հակոբը մի ամբողջ գիշեր գոտեմարտեց մեկի հետ (հմ.32.24): Այդ հակառակորդը սովորական մարդ չէր, քանի որ արևածագին իրեն թողնելու խնդրանքին ի պատասխան՝ Հակոբը նրան ասում է. «Ձեմ թողնի քեզ, մինչև որ ինձ չօրհնես» (հմ.26): Մարդը Հակոբին վերանվանեց Իսրայել («Աստծո հետ գոտեմարտող»), ապա օրհնեց նրան (հմ. 28-29): Հակոբն այդ տեղն անվանեց Փանուել («Աստծո երես»), քանի որ «Աստծուն տեսա դեմ առ դեմ և ողջ մնացի» (հմ.30):

Այս Աստվածը՝ միակ ճշմարիտ Աստվածը, անսահման մեծ է ու ավելի գեղեցիկ, քան այն ամենը, ինչ էկվան կարող էր պատկերացնել: Այն անհնար է փորագրել, գողանալ կամ թաքցնել: Ինչպես Հակոբին հաջողվեց այն գիշեր, մենք էլ կարող ենք մոտենալ նրան: Տեր Հիսուսը սովորեցրել է իր աշակերտներին այս Աստծուն անվանել «Մեր Հայրը, որը երկնքում է» (Մատթ. 6.9):

Աղոթք - Երկնավոր Դայր, ների ինձ, որ Քեզ ավելի փոքր եմ տեսնում, քան դու կաս իրականում: Օգնի ինձ, որ ընդունեմ իրականությունը Քո մասին: Ամեն:

Մեր Աստվածը մեծ ու հզոր աստված է, և անհնար է ցրան կուռքերի նման սահմանափակել:

Մեծ է մեր Տերը և շատ զորավոր, նրա իմաստությանը չափ չկա: (Մաղմ. 147. 5)

ԱՍՏՎԱԾ ՏԵՍՆՈՒՄ, ՀԱՍԿԱՆՈՒՄ ԵՎ ՀՈԳՈՒՄ Է

Երբեմն մշտական ցավն ու հոգնածությունը պատճառ են դառնում մեկուսանալու և միայնակ զգալու: Ես հաճախ եմ Աստծո և ուրիշների կողմից անտեսված զգացել: Մի օր էլ վաղ առավոտյան, երբ շանս հետ զբոսնում էի, հանկարծ հեռվում նկատեցի մի օդապարիկ, որում տեղավորված մարդիկ, իհարկե, վայելում էին մեր խաղաղ թաղամասի գեղեցիկ տեսարանը, բայց չէին տեսնում ինձ: Այսպես քայլելով հարևանների տների մոտով՝ հառաչեցի: Քանի՜ քանիսը կան այս փակ դռների հետևում, որոնք նույնպես անտեսված ու միայնակ են զգում: Վերջացնելով առավոտյան զբոսանքս՝ Աստծուն խնդրեցի հնարավորութուն տալ ինձ, որպեսզի հարևաններս իմանան, որ ես տեսնում եմ իրենց և մտածում իրենց մասին: Աստված նույնպես: Աստված ստեղծել է աստղերը, հաշվել դրանք և բոլորին կոչել իրենց անուններով (Մաղմ.147.4): Սրանով ցույց է տրվում Նրա ուշադրությունը նույնիսկ ամենափոքր ու անտեսանելի մանրամասների հանդեպ: Նրա ուժին, խորթթափանցությանն ու «իմաստությանը չափ չկա» (Հմ.5): Աստված լսում է յուրաքանչյուր հուսահատ լաց, տեսնում է յուրաքանչյուր լուռ արցունք, ինչպես նաև գոհունակության ու ուրախության ձայն: Նա տեսնում է, թե մենք երբ ենք սայթաքում, երբ ենք հաղթանակած վեր կենում: Նա հասկանում է մեր ամենախոր վախերը, մեր ամենաներքին ապրումներն ու մտքերը, մեր մռայլ երազները: Նա գիտե, թե որտեղ էինք և ուր ենք գնում: Երբ Աստված օգնում է տեսնելու, լսելու և սիրելու մեր հարևաններին, մենք կարող ենք վստահել Նրան, որ Նա տեսնում, հասկանում ու հոգ է տանում մեր մասին:

Աղոթք - Հայր, խնդրում եմ՝ օգնիր ինձ, որ կարողանամ գործնականում տեսնել, լսել և սիրել ուրիշներին: Ամեն:

Ինչդեռ Ասված է սիրում, հասկանում ու հոգում մեր մասին, այնդեռ էլ մենք վարվենք մեր դրացիների հետ:

Թող ամեն մարդ արագահաս լինի լսելու մեջ, ծանրաշարժ խոսելու և բարկանալու մեջ, որովհետև մարդու բարկությունն Աստծու արդարությունը չի կատարում: (Հակ. 1.19-20)

ԻՆՉՊԵՍ ԵՄ ՎԱՐՈՒՄ

Բեռնատար մեքենան հանկարծակի հայտնվեց իմ դիմաց, ու ես հագիվ խուսափեցի հարվածից: Այդ պահին նկատեցի, որ մեքենայի հետևում փակցված է «Ինչպե՞ս եմ վարում» գրութիւնը և հեռախոսահամար: Ես անմիջապես զանգահարեցի ու հայտնեցի վրդովմունքս: Ինձ լսող կինը գրանցեց մեքենայի համարանիշը և ասաց, որ կարող եմ իրենց զանգահարել նաև այն դեպքերում, երբ լավ վարողի եմ հանդիպում:

Այդ խոսքերն ազդեցին ինձ վրա, ես ամաչեցի, որ օրինապահ քաղաքացու իմ բուռն վարմունքով ակամա զայրացած եմ խոսել իր աշխատանքը բարեխղճորեն կատարող մարդու հետ:

Մեր գործողութիւնների և համոզմունքների միջև եղած հակասութեանն է վերաբերում Հակոբոսի գիրքը, որի 1.19-20-ում կարդում ենք. «Իմացե՛ք, իմ սիրելի եղբայրներ, թող ամեն մարդ արագահաս լինի լսելու մեջ, ծանրաշարժ խոսելու և բարկանալու մեջ, որովհետև մարդու բարկութիւնն Աստծու արդարութիւնը չի կատարում»: Ապա Հակոբոսն ավելացնում է. «Խոսքը կատարողն՛ր եղեք և ոչ միայն լսողներ, որ ինքներդ ձեզ խաբեք» (Հմ.22):

Մեզանից ոչ մեկը կատարյալ չէ: Կյանքում երբեմն մեր «վարելու ձևը» օգնութեան կարիք է ունենում, որն սկսվում է խոստովանութեամբ և մեր նկարագրի կոպիտ եզրերը լցնելու համար Աստծուն ուղղված խնդրանքով:

Աղոթք - Հայր, երբեմն բարկությունը հաղթում է ինձ, ու ես վիրավորական խոսքեր եմ ասում: Խնդրում եմ՝ օգնիր ինձ, որ աճեմ ու փոխվեմ: Ամեն:

Արագ ու զայրույթով ասված խոսքերը կարող են խնդիրներ առաջացնել: Բայց Աստծո շնորհով կարելի է խոսելիս ու բարկանալիս չհսարդել:

Եղբայրասիրության մեջ միմյանց նկատմամբ գթասիրտ եղեք, պատվելու մեջ միմյանց գերազանցե՛ք: (Ռոմ. 12.10)

ՀԱՆՈՒՆ ՍԻՐՈՒ

Վազքի մրցումներին մասնակցելը ենթադրում է ֆիզիկական ու հոգևոր ուժերի լարում ու նպատակադրում: Իսկ միջնակարգ դպրոցի աշակերտներից մեկի համար դա նաև մեկ ուրիշին օգնել էր նշանակում: Փորձերի ու հանդիպումների ժամանակ տասնչորս տարեկան Սյուզան Բերգեմանը հրում էր իր եղբայր Ջեֆրիի անվասայլակը: Տղան երկու տարեկանում ուղեղային կաթված էր ստացել ու դարձել հաշմանդամ: Այսօր քույրը վազքի իր անձնական նպատակները զոհաբերում էր հանուն եղբոր: Ինչպիսի՛ սեր ու նվիրում: Պողոս առաքյալն այդպիսի սերն ու անձնագոհությունը նկատի ուներ, երբ իր ընթերցողներին քաջալերում էր. «Եղբայրասիրության մեջ միմյանց նկատմամբ գթասիրտ եղեք, պատվելու մեջ միմյանց գերազանցե՛ք» (Հռոմ. 12.10): Նա գիտեր, որ Հռոմի հավատացյալներն ուզում էին հաղթահարել շատերի նկատմամբ ունեցած ատելությունը, վրեժխնդրությունն ու նախանձը (հմ.18): Հետևաբար խրախուսեց, որ թույլ տան, որպեսզի աստվածային սերը տիրի իրենց սրտերում: Որովհետև Քրիստոսի սիրո վրա հիմնված սերը պայքարում է ուրիշների բարիքի համար: Այն անկեղծ է և առաջնորդում է առատաձեռն բաժնեկցության (հմ.15): Այս ճանապարհն ընտրողները մեծամիտ չեն, այլ խոնարհ են և ուրիշներին ավելի մեծ պատվի են արժանացնում (հմ.16): Որպես Հիսուսին հավատացողներ՝ մենք սիրո մրցավազք ենք դրսևորում, երբ օգնում ենք ուրիշներին՝ ավարտել իրենց վազքը: Դա կարող է դժվար լինել, բայց պատիվ է բերում Տեր Հիսուսին: Ուրեմն հանուն սիրո եկե՛ք ապավինենք Նրան, որ սիրո և ծառայելու ուժ տա մեզ:

Աղոթք - Սիրո՛ Աստված, հանուն սիրո ու Քո փառքի, օգնիր ինձ, որ նախքան իմ մասին մտածելը՝ ուրիշների մասին մտածեմ: Ամեն:

Մեր դարձականությունն է սիրել ուրիշներին այնպես, ինչպես Աստված է սիրում: Հիսուսն աղացուցում է, որ սերն ավելին է, քան զգացումները:

Գիտեք ձեզանից ամեն մեկին, ինչպես հայրը՝ իր զավակներին: (Ա. Թես. 2.11)

ՍԻՐՈ ԱՌԱՋՆՈՐԴՈՒԹՅՈՒՆ

Համացանցում մեծ տարածում ունեցած տեսանյութերից մեկում մայր արջը փորձում է իր չորս աշխույժ ձագուկներին անցկացնել բանուկ փողոցով: Անհնար է չժպտալ, երբ տեսնում ես, որ մայր արջը մեկ առ մեկ անցկացնում է քոթոթներին մյուս կողմ, բայց մինչև հետ դառնալը նրանք դարձյալ հայտնվում են փողոցում: Բազմաթիվ անհաջող փորձերից հետո վերջապես արջին հաջողվում է իր ձագուկներին հասցնել ապահով վայր:

Այդ տեսանյութում խորհրդանշորեն ներկայացված ծնողական անխոնջ աշխատանքը համընկնում է Պողոսի օգտագործած պատկերին, երբ նկարագրում է իր հոգատարությունը թեսաղոնիկեցիների հանդեպ: Իր ունեցած իշխանությունն ընդգծելու փոխարեն՝ առաքյալը նրանց մեջ իր կատարած իր աշխատանքը համեմատում է մանկահասակ երեխաներ ունեցող ծնողների աշխատանքի հետ (Ա. Թես. 2.7,11): Թեսաղոնիկեցիների հանդեպ խոր սերն էր (Հմ.8), որ դրդեց Պողոսին «հորդորել և մխիթարել ու աղաչել, որ ընթանան, ինչպես վայել է Աստծուն» (Հմ.12): Աստվածապաշտությամբ ապրելու այս բուռն կոչը բխում էր կյանքի բոլոր ոլորտներում Աստծուն հարգելու նրա սիրառատ ցանկությունից:

Պողոսի օրինակը կարող է մեզ համար իբրև ուղեցույց ծառայել, հատկապես երբ հոգնում ենք մեր պարտականություններից: Աստծո Հոգով զորացած՝ մենք կարող ենք մեղմորեն ու աննահանջ սիրել մեր խնամքի ներքո եղողներին, երբ նրանց առաջնորդում ենք դեպի Տեր Հիսուսը:

Աղոթք - Երկնավոր Բայր, օգնիր ինձ, որ կարողանամ ուրիշների վրա տարածել այն սիրառատ հոգատարությունը, որ Դու ողորմածորեն ցույց ես տալիս ինձ: Ամեն:

Ասված մեզ սվել է Իր սիրո առաջնորդությունը: Խրախուսե՛՛մք մեր խնամքի ներքո եղողներին:

Վեր բարձրացրեք ձեր աչքերը և նայե՛ք. ո՞վ է ստեղծել սրանք. նա է սրանց զորքերը թվով դուրս հանողը, սրանց բոլորին էլ իրենց անունով է կոչում: (Ես. 40. 26)

ՔԵՏԱԶՈՏԵԼ ԱՍՏԴԵՐԸ

2021 թ. գիտնականների բազմազգ խմբի ջանքերի շնորհիվ հնարավոր եղավ «Ջեյմս Վեբ» տիեզերական վիթխարի աստղադիտակը տեղադրել Երկիր մոլորակից մոտ մեկ միլիոն մղոն հեռավորության վրա: Գիտություն այս հրաշալիքը հնարավորություն է տալիս թափանցել տիեզերքի խորքերը և ավելի լավ ուսումնասիրել աստղերն ու երկնային այլ մարմիններ: Անշուշտ, գիտական այս նվաճումը աստղագիտությունը կհարստացնի նոր բացահայտումներով, լուսանկարներով ու տեղեկություններով: Բայց աստղադիտակի առաքելությունը որպես այդպիսին նորություն է: Եսայի մարգարեն հենց աստղերի որոնումն է նկարագրել, երբ ասել է.«Վե՛ր բարձրացրեք ձեր աչքերը և նայե՛ք. ո՞վ է ստեղծել սրանք. նա է սրանց զորքերը թվով դուրս հանողը, սրանց բոլորին էլ իրենց անունով է կոչում» (Ես. 40. 26): «Օրը օրին խոսք է հաղորդում, և գիշերը գիշերին գիտություն է ցույց տալիս» (Մաղմ. 19.2) ու նրանք խոսում են մեր Արարչի մասին, որն ստեղծել է այս աննկարագրելի հսկայական ու վիթխարի տիեզերքը և դրա հետ մեկտեղ անթիվ-անհամար լուսավոր մարմինները, որոնք լուռ գեղեցկացնում են մեր գիշերային երկինքը (Հմ.3): Աստված ինքն է որոշել, թե քանի լուսատու կա.«Նա հաշվում է աստղերը և նրանց բոլորին կոչում իրենց անուններով» (Մաղմ. 147.4): Բարդ ու հետաքրքիր գործիքներ ուղարկելով տիեզերք՝ մարդը կարող է հիացմունքով ու զարմանքով վայելել դրանց գիտական հայտնագործությունները, որովհետև ամեն անգամ նոր աստղ հայտնաբերելիս ընդգծվում է Արեգակնային համակարգն ու մնացած ամեն ինչն Ստեղծողի աշխատանքը: Այո՛, «երկինքը պատմում է Աստծու փառքը, և երկնքի հաստատությունը հռչակում է Նրա ձեռքի գործերը» (Մաղմ. 19.1):

Աղոթք - Երկնավոր Դայր, շնորհակալ եմ, որ ստեղծել ես այս զարմանալի տիեզերքը, որպեսզի ես վայելեմ: Ամեն:

Ասդերն ու ողջ տիեզերքը խոսում են Ասծո և Նրա արարչագործության մասին՝ ցույց տալով Նրա ուժն ու հրաշագործությունը:

Նրանց, ովքեր ընդունեցին Նրան և հավատացին Նրա անվանը, իշխանություն տվեց Աստծու որդիները լինելու: (Յոզի. 1.12)

Ո՞Վ ԵՄ ԵՍ

Ջ ոշուա Աբրահամ Նորթոնը, լինելով բավական հաջողակ գործարար առևտրի ոլորտում, ֆինանսական անհաջողություն ունեցավ Սան Ֆրանցիսկոյի նավագնացության մեջ ներգրված անելով և որոշեց փոխել ինքնությունը. 1859 թ. նա իրեն հռչակեց Միացյալ Նահանգների կայսր: Երբ տեղի մամուլը առաջին անգամ հրատարակեց «Կայսր Նորթոնի» հայտարարությունը, շատերը ծիծաղեցին: Բայց նա շարունակում էր իրեն իբրև կայսր պահել. որոշումներ էր հրատարակում, տպեց իր սեփական դրամանիշը, նույնիսկ նամակ գրեց Վիկտորյա թագուհուն՝ խնդրելով ամուսնանալ իր հետ և միավորել իրենց թագավորությունները: Նա հագնում էր թագավորական համազգեստ, բայց այդ ամենը, իհարկե, չէր օգնում նրա ինքնահռչակ էություն հաստատմանը: Որովհետև մենք չենք կարող որոշել, թե ով ենք: Մեզանից շատերն են տարիներ շարունակ որոնում, ուզում հասկանալ իրենց դերն ու արժեքը այս կյանքում: Եվ հաճախ սխալվում ենք այդ ճանապարհին, որովհետև միայն Աստված կարող է մեզ ասել ճշմարտությունը մեր իսկ մասին: Բարեբախտաբար, Նա մեզ անվանում է Իր որդիներն ու դուստրերը, որոնք փրկվելով են ստանալու Իր Որդու՝ Տեր Հիսուսի միջոցով: Հովհաննեսը գրում է. «Նրանց, ովքեր ընդունեցին Նրան և հավատացին Նրա անվանը, իշխանություն տվեց Աստծու որդիները լինելու» (Հովհ. 1.12): Եվ այդ ինքնությունը նվեր է: Մենք Իր սիրելի զավակներն ենք. «Նրանք չծնվեցին արյունից, ո՛չ էլ մարմնի ու մարդու կամքից, այլ ծնվեցին Աստծուց» (Հմ.13): Աստված է Քրիստոսով մեզ տալիս մեր անունն ու ինքնությունը:

Աղոթք - Հայր, գիտեմ, որ Քոնն եմ: Օգնիր ինձ վստահ լինել, որ ծնվել եմ Քեզնից՝ որպես թագավորի զավակ: Ամեն:

Եթե հավատում եմ Տեր Հիսուսին, մե՞նք ընտրված կլինենք Աստծուց և կհասկանանք մեր իսկական ինքնությունը:

Մի՛ վախեցիր, որովհետև ես քեզ փրկել եմ, կանչել եմ քեզ քո անունով. դու իմն ես: (Ես. 43. 1)

ԱՍՏՎԱԾ ՀԻՇՈՒՄ Է ԱՆՈՒՆՆԵՐՈՎ

Մի կիրակի եկեղեցում երիտասարդների հետ հանդիպման ժամանակ խոսեցի մի աղջնակի հետ, որ նստած էր իր մոր կողքին: Ես ժպտալով ողջունեցի ամոթխած աղջկան և տալով իր անունը՝ հարցրի որպիսուլթյունը: Նա բարձրացրեց գլուխը և զարմացած ասաց.«Դուք հիշո՞ւմ եք իմ անունը»: Պարզապես տալով աղջկա անունը, որը մեծահասակներով լի եկեղեցում մենակ էր զգում իրեն, ես կարողացա շահել նրա վստահուլթյունը: Նա իրեն նկատված ու գնահատված զգաց:

Եսայի 43-ում Աստված Եսայի մարգարեին օգտագործում է իսրայելցիներին նման մի պատգամ հաղորդելու համար: Նույնիսկ անապատում ու գերուլթյան մեջ նրանք նկատված ու գնահատված էին, որովհետև Աստված կանչեց նրանց իրենց «անունով» (Հմ.1): Նրանք օտար չէին, նրանք իրեն էին պատկանում: Թեև այդ մարդիկ լքված էին զգում, բայց «թանկագին էին», և Նրա սերը իրենց հետ էր (Հմ.4): Եվ հիշելու հետ մեկտեղ Նա հայտնեց նաև, որ ամեն բան կանի նրանց համար հատկապես փորձուլթյան ժամանակ: Եվ երբ նրանք անցնում էին փորձուլթյունների միջով, Նա նրանց հետ էր (Հմ.2): Նրանք վախենալու կամ անհանգստանալու կարիք չունեին, քանի որ Աստված հիշում էր իրենց անունները:

Աստված գիտի իր զավակներից յուրաքանչյուրի անունը, և դա բարի լուր է, հատկապես երբ մենք անցնում ենք կյանքի խոր ու դժվարին ճամփաներով:

Աղոթք - Սիրելի՛ Հայր, շնորհակալ եմ, որ ինձ անունով ես ճանաչում: Ամեն:

Փորձություններ ու նեղություններ կունենանք, բայց վստահ լինենք, որ Աստված մեզ հետ է և մեզ անուններով է ճանաչում:

Նա ուրախությամբ պիտի հրճվի քեզ համար: (Սոփ. 3.17)

ՀԵՏԱԶՈՏՎԵԼ ԵՆ ՏԱՏԻԿՆԵՐԸ

Է մորի համալսարանի հետազոտողները մագնիսառեզոնանսային պատկերման միջոցով ուսումնասիրել են տատիկների ուղեղը՝ պարզելու նրանց վերաբերմունքը իրենց չափահաս զավակների, թոռների և անծանոթ երեխաների հանդեպ: Ուսումնասիրությունը ցույց է տվել, որ տատիկներն ավելի զգայուն են թոռների, քան զավակների հանդեպ: Թոռնիկն ավելի «պաշտելի» է, քան զավակը:

Հետազոտությունից հեղինակ Ջեյմս Ռայլինգը գրում է. «Երբ թոռնիկը ժպտում է, նրա տատիկը զգում է երեխայի ուրախությունը, իսկ երբ երեխան լալիս է, զգում է նրա ցավն ու անհանգստությունը»:

Մարգարեններից մեկն ասես նկարագրած լինի Աստուծո զգացումների «մագնիսառեզոնանսային պատկերը», երբ դիմելով իսրայելցիներին՝ գրում է. «Տերը ուրախությամբ պիտի հրճվի քեզ համար, Նա կհանդարտեցնի իր սիրով և ցնծությամբ պիտի գոչի քեզ համար» (Սոփ. 3.17): Ոմանք այս խոսքերն այսպես են մեկնաբանում. «Հոգատար տատիկի նման Աստված զգում է մեր ցավը»: «Նրանց բոլոր նեղությունների մեջ նա նեղություն քաշեց» (Ես.63. 9), և «Տերը հավանում է իր ժողովրդին» (Սաղմ. 149. 4):

Հուսահատությունից պահերին լավ կլինի հիշենք, որ Աստված իրական զգացմունքներ ունի մեր հանդեպ: Նա հեռվում նստած սառն ու անտարբեր մեկը չէ, այլ սիրում է մեզ և ուրախանում մեզնով: Ժամանակն է մոտենալ Նրան, զգալ Նրա ժպիտը, լսել Նրա երգը:

Աղոթք - Սիրելի՛ Աստված, օգնի՛ր ինձ, որ զգամ ժպիտդ ինձ վրա: Ամեն:

Ասված սիրում է մեզ և ուրախանում մեզնով: Ի՜նչ երանություն:

Նա իր ականջը խոնարհեց դեպի ինձ: (Սաղմ.116.2)

ՔԵԶ ԼՍՈՒՄ ԵՆ

Բնագիտության գրքում Չարլզ Ռիբորգ Մաննը և Ջորջ Ռանսոմ Թվիսը քննարկում են այն հարցը, թե երբ ծառն ընկնում է անտառում, և մոտակայքում չկա որևէ լսող, արդյո՞ք նա ձայն է հանում: Չայնի և գոյության մասին այս հարցը տարիներ շարունակ եղել է փիլիսոփայական ու գիտական քննարկումների առարկա, բայց միանշանակ պատասխան դեռ չկա: Մի գիշեր, երբ մենակ ու տխուր մտորումների մեջ էի, հիշեցի այս հարցը և մտածեցի. «Երբ ոչ մեկը չի լսում օգնության իմ աղաղակը, արդյո՞ք Աստված լսում է»:

116-րդ սաղմոսի հեղինակը, տազնապների ու մահվան սպառնալիքի դեմ հանդիման, լքված ու անտեսված էր զգում: Ուստի կանչեց Աստծուն՝ իմանալով, որ Նա լսում է իրեն և կօգնի.«Տերը լսեց իմ ձայնը և իմ աղաչանքը, որ իր ականջը խոնարհեց դեպի ինձ» (Հմ.1-2): Երբ ոչ մեկը չգիտի մեր ցավի մասին, Աստված գիտի: Երբ ոչ մեկը չի լսում մեր ձայնը, Աստված լսում է:

Իմանալով, որ Աստված սիրում ու պաշտպանում է մեզ(Հմ.5-6)՝ կարող ենք հանգստանալ դժվար պահերին (Հմ.7): «Հանգիստ»(manoakh) բառը եբրայերենից թարգմանաբար նշանակում է հանգիստ ու ապահով վայր: Մենք կարող ենք խաղաղվել՝ զորանալով Աստծո ներկայության և օգնության երաշխիքով:

Բնագետներ Մաննի և Թվիսի առաջադրած հարցը բազում պատասխաններ է ստացել, իսկ «Աստված լսո՞ւմ է» հարցի պատասխանը մեկն է՝ այո՛:

Աղոթք - Հայր, շնորհակալ եմ, որ միշտ լսում ես սրտիս ձայնը: Քո ներկայությունն ու օգնությունը իմ հանգիստն է: Ամեն:

Երբ մենակ եմ ու լքված, դիմենք Ասծուն, և Նա կլսի ու կհոգա մեր մասին:

Աղոթիր քո Յորը: (Մատթ. 6.6)

ՄԱՎ՝ ԿԱՊԻ ՄԵՁ

Հոգևոր գրականության հեղինակ Մաղլեն Լենգլը սովորութիւն էր դարձրել շաբաթը մեկ զանգել իր տարեց մորը, որ տեղեկութիւն ունենար նրանից: Նույն կերպ էլ սիրում էր, որ իր գավակներն էին կապ պահպանում իր հետ: Երբեմն այդ խոսակցութիւնները երկար էին լինում, մանրամասն տեղեկութիւններով, հարցուպատասխաններով: Իսկ երբեմն էլ պարզապես հեռախոսահամարը ճշտելու մի կարճ զանգ կարող էր լինել: Ինչպես նա գրել է «Քայլել ջրի վրա» գրքում.«Երեխաների համար լավ է կապ պահպանելը: Իսկ մեզ բոլորիս համար լավ է կապ ունենալը մեր Երկնավոր Հոր հետ»:

Մեզանից շատերին է ծանոթ Տերունական աղոթքը Մատթեոսի 6. 9-13-ում: Բայց դրան նախորդող համարները նույնպես կարևոր են, քանի որ դրանք երանգ են հաղորդում աղոթքին: Աղոթքը ցուցադրական չի լինելու, «որպեսզի մարդկանց տեսանելի լինի» (Հմ.5): Չկա նաև աղոթքի չափի սահմանափակում, «չատախոսութեամբ ավելի լսելի» չեն լինում (Հմ.7): Այլ շեշտը դրվում է կանոնավոր կապ պահելու վրա մեր Հոր հետ, որը «գիտի, թե ի՛նչ է ձեզ պետք նախքան նրանից որևէ բան խնդրելը» (Հմ.8): Հիսուսն էլ է շեշտում, թե որքան լավ է մեզ համար մեր Հոր հետ կապ պահելը և սովորեցնում է. «Այսպե՛ս աղոթեք» (Հմ.9):

Աղոթքը կենսական ընտրություն է, քանի որ մեզ կապի մեջ է պահում Աստծո՝ մեր բոլորի Հոր հետ:

Աղոթք - Դայր, շնորհակալ եմ, որ գիտես իմ կարիքները
Ունիքան դրանց մասին իմ խոսելը: Ամեն:

**Կարևոր է հարազատների և ուրիշների հետ կապ պահելը, բայց
ավելի կարևոր է աղոթքների միջոցով մեր Հոր հետ մշակական
կապի մեջ լինելը:**

Բայց նա մերժեց: (Ծն. 39. 8)

ՄԵՐ ԸՆՏՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ ԿԱՐԵՎՈՐ ԵՆ

Նյու Ջերսիում լողի դասատուներից մեկը մի օր նկատեց, որ մի մեքենա սուզվում է Նյուվրբքի ծոցում և լսեց վարորդի օգնություն կանչը: Մինչ հավաքվածները սարսափած նայում էին, էնթոնին վազեց դեպի մոտակա ժայռը, հանեց ոտքի պրոթեզն ու ցատկեց ջրի մեջ: Նրա այդ քաջարի քայլի շնորհիվ 68 տարեկան տղամարդու կյանքը փրկվեց: Մեր ընտրությունները շատ կարևոր են: Բազում որդիներ ունեցող Իսրայելը բացահայտորեն նախապատվություն էր տալիս իր տասնյոթ տարեկան որդի Հովսեփին և «թևքերով պատմուճան էր կարել նրա համար» (Ծն. 37.3): Արդյունքն այն եղավ, որ Հովսեփի եղբայրներն ատեցին նրան (հմ.4), և երբ առիթ ստեղծվեց, վաճառեցին նրան ստրկության (հմ.28): Հովսեփը հայտնվեց Եգիպտոսում, բայց ի հեճուկս նրա եղբայրների չար մտադրության՝ Աստված օգտագործեց նրան՝ որպեսզի սովի տարիներին պահպանի Հակոբի և շատ ուրիշների ընտանիքները (տե՛ս 50.20): Այստեղ ընտրությունը Հովսեփի որոշումն էր՝ մնալ պատվասեր և փախչել Պետափրեսի կնոջից (39. 1-12), ինչի հետևանքով նա սկզբում ընկավ բանտ (39. 20) և ի վերջո հանդիպեց փարավոնին (գլ. 41):

Էնթոնին մարզված էր, բայց նա պետք է կարողանար ճիշտ ընտրություն կատարել: Երբ մենք սիրում ենք Աստծուն և ձգտում ծառայել նրան, Նա օգնում է մեզ, որ կատարենք կենսահաստատ ու աստվածահաճո ընտրություն:

Աղոթք - Սիրելի՛ Յայր, օգնի՛ր ինձ, որ կատարեմ իմաստուն որոշումներ, որոնք կպատվեն Քեզ: Ամեն:

Հաճախ եմք ընտրության առջև լինում: Խնդրեմք Ասծուն, որ Իր Հոգով մեզ առաջնորդի իմաստուն ընտրություններ անելու:

Այն, ինչ տեսանք ու լսեցինք, պատմում ենք ձեզ, որպեսզի դուք էլ մեզ հետ հաղորդակից լինեք: (Ա.Յովհ.1.3)

ՊԱՏՄԻՐ ՊԱՏՄՈՒԹՅՈՒՆԸ

Ամերիկայի Միացյալ Նահանգների նախագահի որդի Ռոբերտ Թադ Լինքոլնը տեսել է երկրի երեք ղեկավարի՝ իր հոր, Ջեյմս Քարֆիլդի և Ուիլյամ Մըքքինլիի սպանությունները:

Իսկ Հովհաննեսը ներկա է եղել չորս պատմական կարևոր իրադարձության՝ Հիսուսի վերջին ընթրիքին, Քրիստոսի տառապանքին Գեթսեմանում, Նրա խաչելությունն ու հարությունը: Նա գիտեր, որ այդ ղեպքերին վկա լինելը այդ պահերին իր ներկայություն գլխավոր պատճառն էր: Հովհաննու 21. 24-ում նա գրում է.«Սա այն աշակերտն է, որ վկայում է այս բաների մասին, և որն էլ դրանք գրեց, ու գիտենք, որ նրա վկայությունը ճշմարիտ է»: Հովհաննեսը իր գրած նամակում վերահաստատում է ասվածը.«Այն, որ սկզբից էր, որին լսեցինք և մեր աչքերով տեսանք, որին նայեցինք, և որին մեր ձեռքերը շոշափեցին, այսինքն՝ կյանքի Բանի մասին» (Ա.Հովհ.1.1): Հովհաննեսը պարտականություն համարեց Հիսուսի մասին ականատեսի իր վկայությունները պատմել ուրիշներին. «Այն, ինչ տեսանք ու լսեցինք, պատմում ենք ձեզ, որպեսզի դուք էլ մեզ հետ հաղորդակից լինեք» (Հմ.1.3):

Մեր կյանքի իրադարձությունները կարող են լինել զարմանալի կամ իրական, երկու դեպքում էլ Աստված է կազմակերպում դրանք, որպեսզի մենք կարողանանք վկայություն տալ իր մասին: Երբ մենք հանգստանանք Քրիստոսի շնորհքով ու իմաստնությունամբ, նույնիսկ կյանքի զարմանալի պահերին խոսենք Նրա փոխարեն:

Աղոթք - Տե՛ր Յիսուս, խնդրում եմ օգնի՛ր, որ զգամ այն պահերը, երբ կարող եմ մարդկանց պատմել, թե որքան ես սիրում մեզ: Ամեն:

Մեր հավաստի դասնության մեջ մի՛ս լինում են զարմանալի երևույթներ, որոնց մասին դիժուք դասնել ուրիշներին, որովհետև նրանք կարի՛ք ունեն լսելու Աստծո սիրո մասին:

Արթնացիր, ո՛վ քնած, վե՛ր կաց մեռելների միջից, և Քրիստոսը քեզ կլուսավորի: (Եփ. 5.14)

ԵՐԱՁ ՉԷ

Մարդիկ, որոնք պայքարում են այսպես կոչված «անիրական» երևույթների դեմ, հաճախ զգում են, որ իրենց շրջապատում ամեն ինչ անիրական է: Այդ մարդիկ որպես կանոն հոգեկան խանգարում են ունենում ու տառապում ճնշվածությամբ: Այդ զգացումը առողջ մարդկանց մոտ նույնպես կարող է լինել և համեմատաբար լավ ժամանակներում: Ասես մեր միտքը չի հավատում, որ լավ բաներ էլ կարող են լինել:

Աստվածաշնչում նկարագրվում է Աստծո ժողովրդի այդպիսի պայքարներից մեկը, երբ Նրա զորությունը փրկություն է լինում ոչ թե երազում, այլ իրականում: «Գործք Առաքելոցի» 12-ում, երբ հրեշտակը Պետրոսին ազատում է բանտից ու հնարավոր մահապատժից (Հմ. 2.4), առաքյալին թվում է, թե դատեսիլ է (Հմ. 9-10): Երբ հրեշտակը նրան հանում է բանտից, Պետրոսը վերջապես «ուշքի է գալիս» և հասկանում, որ տեղի ունեցածն իրական է (Հմ.11):

Թե՛ լավ և թե՛ վատ ժամանակներում երբեմն դժվար է լինում լիովին հավատալ, որ Աստված գործում է մեր կյանքում: Բայց մենք կարող ենք վստահ լինել, որ երբ սպասենք Նրան, Նրա հարություն ուժը մի օր կդառնա անհերքելիորեն իրական: Աստծո լույսը մեզ կհանի քնից՝ ու կտանի դեպի Իր հետ կյանքի իրականություն:

Աղոթք - Հայր, շնորհակալ եմ Քեզ, որ Դու միշտ իրական ես և ստեղծում ես կյանք ու հույս: Ամեն:

Հաճախ դժվար է զգալ Աստծո զորությունն ու սերը: Սակայն այն իրական է ու միշտ կա:

Որովհետև առանց նրա ո՞վ կարող է ուտել, և ո՞վ կարող է զվարճանալ: (Ժող. 2.25)

ԱՄԵՆՕՐՅԱ ՕՐՅՆՅԱԼ ԶԲԱՂՄՈՒՆՔ

Նայելով մարդկանց առավոտյան հոսքին դեպի գնացքը, կռահում ես, որ երկուշաբթի է: Ապա տեսնելով վագոնի մեջ մարդկանց քնատ, մռայլ դեմքերն ու հրմշտոցները՝ հասկանում ես, որ ոչ մեկն ուրախ չէ աշխատանքի գնալու համար: Ուղղակի սկսվում է հերթական աշխատանքային առօրյան:

Մյուս կողմից էլ հիշում ես, որ ընդամենը մեկ տարի առաջ այս գնացքները դատարկ էին, որովհետև թագավարակի պատճառով ամենուր արգելափակումներ էին: Հիմա կարծեք թե վերադարձել ենք մեր բնականոն առօրյային, հետևաբար «ամենօրյա գբաղմունքը» բարի լուր է և «ձանձրալի» օրհնություն:

Սողոմոն թագավորը նման եզրակացություն էր հանգել՝ խորհելով առօրյա տքնաջան աշխատանքի ունայնություն մասին (Ժող. 2. 17-23): Երբեմն դա անվերջ ու «անիմաստ» գբաղմունք էր թվում (Հմ.21), բայց հետո նա հասկացավ, որ պարզապես ամեն օր ուտելը, խմելն ու աշխատելը Աստծո օրհնությունն են (Հմ. 24):

Երբ գրկված ես լինում սովորական առօրյայից, տեսնում ես, որ այդ պարզ գործողությունները շքեղություն են: Եկե՛ք շնորհակալություն հայտնենք Աստծուն, որ կարող ենք ուտել, խմել և բավարարություն գտնել աշխատանքում, քանի որ դա «Աստծո պարգևն է» (3.13):

Աղոթք - Հայր, շնորհակալ եմ Քեզ իմ «սովորական» առօրյայի համար՝ չնայած, որ կարող եմ երբեմն ձանձրանալ ու հոգնել:

Օգնիր, որ երախտապարտ լինեմ իմ կյանքում տվածդ յուրաքանչյուր օրհնության համար: Ամեն:

Եկե՛ք այսօր շնորհակալություն հայտնեմք Աստծո սված յուրաքանչյուր, նույնիսկ դարձ ու սովորական օրհնության համար:

Ամենը, ինչ էլ որ անեք՝ խոսքով կամ գործով, ամեն բան Տեր Հիսուսի անունով արեք: (Կող. 3.17)

ԲՈՒՈՐԸ ՀԻՍՈՒՄԻ ՀԱՄԱՐ

Երբ Ձե՛քը տասնչորս տարեկան էր, մայրը նրան տարավ Հայտնի մի երգչի մոտ՝ ուսանելու: Հետագայում այդ շրջանի շատ երաժիշտների նման Բի Ջեյ Թոմասը նույնպես երաժշտական շրջագայությունների ժամանակ բռնել էր ինքնատչնչացման ուղին: Սակայն այդպես էր, քանի դեռ ինքն ու կինը չէին ծանոթացել Հիսուսին: Քրիստոսին հավատալուց հետո նրանց կյանքն արմատապես փոխվեց:

Համերգներից մեկի ժամանակ երգիչը զվարճացնում էր մարդկանց: Նրա հայտնի երգերից մի քանիսի հնչելուց հետո հանդիսատեսներից մեկը կանչեց.«Մի ե՛րգ էլ երգիր Հիսուսի համար»: Բի Ջեյն անվարան պատասխանեց, որ ինքն արդեն չորս երգ է երգել Հիսուսի համար: Այդ դեպքից տասնամյակներ են անցել, բայց երգիչը հիշում է այն պահը, երբ ինքը հասկացավ, որ այն ամենը, ինչ մենք անում ենք, պետք է լինի Հիսուսի համար: Նույնիսկ այն, ինչ ոմանք կարող են համարել «ոչ կրոնական»: Մենք երբեմն փորձում ենք մեր արածի մասին պատմել, երբ հորդորում ենք կարգալ Սուրբ Գիրքը, պատմել հավատի գալու պատմությունը, երգել հոգևոր երգեր: Սրանք սրբազան գործեր են: Կտրել բակի մուխտոտերը, գնալ վագելու, երգել գյուղական երգեր սրանք էլ աշխարհիկ բաներ են:

Կողոսացիներին ուղղված նամակի 3.16-ում Քրիստոսի պատգամը մեզ հաստատում է այնպիսի գործունեություն մեջ, ինչպիսիք են ուսուցումը, երգելը և երախտապարտ լինելը: Իսկ 17-ում ընդգծվում է. «Ամենը, ինչ էլ որ անեք՝ խոսքով կամ գործով, ամեն բան Տեր Հիսուսի անունով արեք»:

Ամեն ինչ անում ենք Իր համար:

Աղոթք - Սիրելի՛ Հայր, օգնի՛ր ինձ, որ Քեզ հանձնեմ յուրաքանչյուր գործունեություն ու խոսք: Ամեն:

Ամեն բան անենք Հիսուսի անունով: Թույլ չանձ, որ Ասված մեր խոսքերն ու գործերն օգտագործի Իր փառքի համար:

Ահա ես չորս արծակ մարդու եմ տեսնում, որ շրջում են կրակի մեջ, և նրանց վնաս չի լինում. չորրորդի կերպարանքն էլ աստվածների որդու է՝ նման: (Դան. 3.25)

ՊԱՏԱՍԽԱՆՆ Է՝ ՀԻՍՈՒՄ

Պատմում են, որ Աբերտ էյնշտեյնի դասախոսական շրջագա-
յություններից մեկի ժամանակ գիտնականի վարորդն ասել է,
թե այնքան է լսել նրա ելույթները, որ ինքն էլ կարող է դասախո-
սել: Էյնշտեյնն առաջարկում է հաջորդ քույշ գնալիս փոխել դե-
րերը: Վարորդը համաձայնում ու հիանալի դասախոսություն է
անցկացնում: Հարցուպատասխանի ժամանակ համառ ու հարցա-
սեր մեկին վարորդն ասում է.«Տեսնում եմ, որ փայլուն ուսուցչա-
պետ ես, բայց այնպիսի հարց ես տալիս, որին նույնիսկ իմ վարոր-
դը կարող է պատասխանել»: Եվ «վարորդ» էյնշտեյնը պատաս-
խանում է տրված հարցին: Այսպիսի զվարճալի ավարտ է ունե-
նում այդ պատմութունը: Դանիելի երեք ընկերները դժվարին
կացության մեջ էին հայտնվել: Նրանք հրաժարվում էին ենթարկ-
վել Նաբուգոդոնոսոր թագավորի կուռքին երկրպագելու հրամա-
նին, որին ի պատասխան սպառնալիք էր հնչել, թե իրենց կնետեն
կրակով բորբոքված հնոցի մեջ: «Ո՞ր աստվածն է, որ ձեզ պիտի
ազատի իմ ձեռքից», - հարցրել էր թագավորը և հրամայել երեք
ընկերներին նետել ավելի ուժգին բորբոքված կրակը: Սակայն
նրանց միացել էր նաև «մի հրեշտակ» (Հմ.28), ամենայն հավանա-
կանությամբ Հիսուսը՝ զերծ պահելով տղաներին կրակի լեզուներից
և դրանով իսկ պատասխան տալով Նաբուգոդոնոսոր թագա-
վորի հարցին.«Մի՞թե մենք կապված երեք մարդ չզցցեցինք կրակի
մեջ:.... Ահա ես չորս արծակ մարդու եմ տեսնում, որ շրջում են
կրակի մեջ, և նրանց վնաս չի լինում. չորրորդի կերպարանքն էլ
աստվածների որդու է՝ նման» (Դան. 3.24-25): Տեսնելով այդ ամե-
նը՝ թագավորը գոյում է «Սեդրակի, Միսաքի և Աբեթնագովի
Աստծո» զորությունը և ընդունում, որ «չկա մի ուրիշ աստված,
որ կարողանա այսպես ազատել» (Հմ. 28-29): Երբեմն վտանգ ենք
զգում, բայց Հիսուսը կանգնած է իրեն ծառայողների կողքին:

Աղոթք - Տե՛ր, Դո՛ւ ես պատասխանը, երբ այլ պատասխան չկա:
Ամեն:

**Խնդիրներ ու մարտահրավերներ կարող ենք ունենալ, սակայն
վստահ լինենք, որ այդ բոլորի մեջ Տե՛ր Հիսուսը մեզ հե՛տ է:**

Ո՞վ է փոքր բաների օրն անարգում: (Ձաք. 4.10)

ՓՈՔՐ ԲԱՆԵՐՈՎ ՄԵԾ ՓՈՓՈԽՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

Քույնքի լողորդներից մեկը պատրաստվում էր մասնակցելու օլիմպիական խաղերին, բայց մտավախուկություն ունենալով, թե անհրաժեշտ արագությունը չի կարողանա դրսևորել: Երբ անվանի մաթեմատիկոս Կեն Օնոն ուսումնասիրեց լողալու նրա տեխնիկան, տեսավ, որ հնարավոր է նրա արդյունքը առնվազն 12 րոպեով բարելավել: Իսկ դա էական տարբերություն էր մրցակցությունից մեջ: Գիտնականը ոչ թե լողորդի մարմնի տարբեր մասերին էլեկտրոնային զգայարաններ ամրացնելով բարելավեց նրա ցուցանիշը, այլ հայտնաբերեց փոքրիկ սրբագրող գործողություններ, որոնք կիրառելու դեպքում մարզիկի գործողությունները ջրում կդառնային ավելի արդյունավետ:

Փոքրիկ սրբագրող գործոնները կարող են մեծ փոփոխություններ առաջացնել նաև հոգևոր հարցերում: Ձաքարիա մարգարեն նման մի սկզբունք է սովորեցնում հուսալքված հրեա ժողովրդի մնացորդներին, որոնք իրենց գերությունից հետո շինարար Զորաբաբելի հետ միասին ուզում էին վերակառուցել Աստծո տաճարը: Բայց «ո՛չ գորությունս և ո՛չ էլ ուժով, այլ իմ հոգով» պատասխանեց ամենակարող Տերը Զորաբաբելին (Ձաք. 4.6):

Ձաքարիան հարցնում է, թե «ո՞վ է փոքր բաների օրն անարգում» (Հմ.10): Որովհետև աքսորյալներն անհանգստանում էին, թե տաճարը չի համապատասխանի Սողոմոն թագավորի օրոք կառուցված տաճարին: Բայց ինչպես լողորդին հաջողվեց Օնոյի օգնությամբ հաղթել, այնպես էլ Աստծո օգնությամբ նույնիսկ փոքր ջանքերը կարող են հաջողություն բերել, եթե այդ փոքր ջանքերը փառաբանեն Նրան:

Աղոթք - Հայր, ցոլյց տուր ինձ փոքր, բայց լավ արարքներ, որոնք կփոխեն իմ վերաբերմունքը դեպի Քեզ: Ամեն:

Մեծ ու աշխատասար գործերը կարող են հուսախաբ անել, բայց կան աննշան փոփոխություններ, որոնք հոգևոր մեծ նոյաս կբերեն մեզ:

Բոլորը լցվեցին Սուրբ Յոզով և սկսեցին ուրիշ լեզուներով խոսել, ինչպես որ նրանց խոսել էր տալիս Յոզին: (Գործք 2.4)

ՄԻԱՅՆ ՀՈԳԻՆ ԿԱՐՈՂ Է ԱՆԵԼ

Գերմանացի աստվածաբան Յուլիաննի՝ 94 տարեկանում գրած Սուրբ Հոգու մասին գրքի քննարկման ժամանակ լրագրողներից մեկը նրան հարցրեց.

-*Ինչպե՞ս կարելի է գործնականում ստանալ Սուրբ Հոգի, արդյո՞ք կարելի է այն ձեռք բերել դեղատոներով:*

Մոլորմանը զարմացավ հարցից և քմծիծաղով պատասխանեց.

-*Ի՞նչ կարող եմ ասել, ոչինչ պետք չէ անել, սպասի՛ր Հոգուն և Հոգին կգա:*

Այս պատասխանով նա ընդգծում է մեր այն սխալը, թե մեր ուժն ու փորձը կանեն ամեն ինչ: «Գործք առաքելոցը» բացահայտում է, որ Աստված է ամեն ինչ տնօրինում: Եկեղեցու սկզբնավորման ժամանակ այն ոչ մի կապ չուներ մարդկային տպավորիչ առաջնորդության կամ որևէ ռազմավարության հետ: Այլ «սաստիկ քամու պես մի ձայն հնչեց և լցրեց ամբողջ տունը, որտեղ նստած են» (2.2): Հետո Հոգին վերացրեց ցեղային բոլոր առավելությունները, ի մի հավաքեց միմյանց հակադրվող մարդկանց: Աշակերտները ցնցված էին՝ տեսնելով Աստծո արածներն իրենց մեջ: «Բոլորը լցվեցին Սուրբ Հոգով և սկսեցին ուրիշ լեզուներով խոսել, ինչպես որ նրանց խոսել էր տալիս Հոգին» (Հմ. 4):

Եկեղեցին ու մեր համատեղ աշխատանքն աշխարհում չի որոշվում մեր արածներով: Մենք ամբողջովին կախված ենք իրենից, Հոգու գործողություններից: Սա մեզ թույլ կտա լինել և՛ հանգիստ, և՛ համարձակ: Այսօր, երբ մենք նշում ենք Հոգեգալուստը, սպասենք Հոգուն և պատասխանենք:

Աղոթք - Զայր Աստված, հոգնել եմ՝ հավատալով, որ ամեն ինչ ինքս եմ անելու: Սուրբ Յոզի, եկ և օգնի՛ր ինձ: Ամեն:

Մենք փորձում ենք աղավիհել մեր սեփական ջանքերին կամ տկուճությանը, բայց ավելի լավ է հանձնվել Սուրբ Յոզու գորությանը:

Ես Տիրոջով պիտի ցնծամ, պիտի իմ փրկության Աստծով ուրախանամ: (Ձաք. 3.18)

ՊԱՅՈՂ ՅՈՒՅՍ

«**Ե**ս գիտեմ, որ հայրիկը տուն է գալու: Նա ինձ ծաղիկներ է ուղարկել», - մորս ասում էր յոթնամյա քույրիկս, երբ մեր հայրը պատերազմի ժամանակ անհայտ կորել էր: Գնալուց առաջ նա ծաղիկներ էր պատվիրել քրոջս տարեդարձի համար, և դրանք տեղ հասան ժամանակին: Քույրս ճիշտ էր. հայրս սարսափելի պատերազմից հետո տուն դարձավ: Ու տասնամյակներ անց էլ քույրիկս, որպես հուշսին կառուցած մնալու հիշեցում, պահում է այն ծաղկամանը, որի մեջ դրված էին հորս ուղարկած ծաղիկները: Կոտրված ու մեղավոր այս աշխարհում երբեմն շատ դժվար է լինում հույսը անվարան պահելը: Միշտ էլ, որ հայրերը վերադառնում են, հաճախ երեխաների ցանկություններն անկատար են մնում: Բայց ամենադժվար պահերին էլ Աստված հույս է տալիս մեզ: Մեկ այլ պատերազմի ժամանակ Ամբակում մարգարեն կանխագուշակեց Բաբելոնի արշավանքը Հուդայի վրա (Ամբ.1.6, տե՛ս Բ. Թագ. 24), նաև հաստատեց, որ Աստված միշտ բարի է (Ամբ. 1.12-13): Հիշելով անցյալում Աստծո արած բարությունն իր ժողովրդի հանդեպ՝ Ամբակումը հայտարարեց. «Թեկուզ թզենին չծաղկի, և որթատունկի վրա բերք չլինի, ձիթենու արդյունքը ստի, և արտերը կերակուր չտան, ոչխարը կտրվի փարախից, և արջառ չլինի գոմերում, սակայն ես Տիրոջով պիտի ցնծամ, պիտի իմ փրկության Աստծով ուրախանամ» (3.17-18): Որոշ մեկնաբանների կարծիքով՝ Ամբակում անունը նշանակում է «կառչել»: Մենք էլ կարող ենք նույնիսկ փորձությունների պահին կառչել Աստծուն՝ որպես մեր գերագույն հույս և ուրախություն, որովհետև Նա մեզ ամուր պահում է ու երբեք չի լքում:

Աղոթք - Հայր, շնորհակալ եմ, որ ինչ էլ պատահի, ապագա Բեզ հետ լուսավոր է լինելու: Ամեն:

Դժվարություններն ու նեղություններն անդակաս են մեր կյանքում, սակայն Աստծով ուրախանալը կօգնի մեզ:

Ես ձեր մեջ շունչ պիտի դնեմ, և դուք պիտի կենդանանաք: (Եզ. 37. 5)

ՎԵՐԱԿԱՆԳՆՈՂ ԱՍՏՎԱԾ

1 996-ի նոյեմբերի 4-ին, երբ Իտալիայի Ֆլորենցիա քաղաքում աղետալի ջրհեղեղ եղավ, Զորջիո Վազարիի «Խորհրդավոր ընթրիքը» կտավը ավելի քան տասներկու ժամ մնաց ցեխի, ջրի ու տիղմի մեջ: Քանի որ կտավի ներկը խոռոնացել էր, շրջանակն էլ վնասվել, շատերը կարծում էին, որ արվեստի այդ գործն այլևս անհնար է վերականգնել: Սակայն հիսուսն տարվա տքնաջան աշխատանքից հետո փորձագետներին ու կամավորներին հաջողվեց, բազում խոչընդոտներ հաղթահարելով, վերանորոգել այն:

Երբ բաբելոնացիները նվաճեցին Իսրայելը, ժողովրդին պատեց հուսահատությունը, մահ ու կործանում էր ամենուր, և վերականգնման կարիք կար (տե՛ս Ողբ.1): Այդ պահին Աստված Եզեկիել մարգարեին տարավ մի հովիտ, որը լի էր չորացած ոսկորներով ու հարցրեց նրան. «Մի՞թե կկենդանանան այս ոսկորները»: Եզեկիելը պատասխանեց. «Ո՛վ Տեր Աստված, դու գիտես»(Եզ. 37.3): Աստված խորհուրդ տվեց մարգարեանալ այդ ոսկորների վրա, որպեսզի դրանք կենդանանան: Եզեկիելը պատմում է.«Մինչ մարգարեանում էի, մի ձայն եղավ, և ահա մի դղրդյուն, և ոսկորները մոտեցան՝ ոսկորն իր ոսկորի մոտ» (Հմ.7): Այս տեսիլքի միջոցով Աստված Եզեկիելին հայտնեց, որ Իսրայելի վերականգնումը հնարավոր է միայն Ի՛ր միջոցով:

Երբ զգանք, որ մեր կյանքում ինչ-որ բաներ կոտրված են և հնարավոր չէ վերանորոգել, Աստված մեզ կվստահեցնի, որ ինքը կարող է նորոգել այդ փշրված կտորները:

Աղոթք - Հայր, կյանքիս մասերը կարծես հնարավոր չէ նորոգել: Փորձել եմ դրանք շտկել ինքնուրույն, բայց միակ հույսս Դու ես: Ամեն:

Խնդիրների ու դժվարությունների դասձառով շահ բաներ կոսրվում են մեր մեջ: Դրանք վերականգնելու համար միայն Ասծուն ղեգ է աղափինել:

ժողովուրդը չէր կարողանում զանազանել ուրախության աղաղակի ձայնը ժողովրդի լացի ձայնից: (Եզր. 3.13)

ՎԻՇՏ ԵՎ ՈՒՐԱԽՈՒԹՅՈՒՆ

Անժեղայի ընտանիքը խոր վշտի մեջ էր, որովհետև ընդամենը մեկ ամսում երկու սուգ ունեցան: Եղբոր որդու մահից հետո Անժեղան ու իր քույրերը երեք օր նստած էին խոհանոցում և դուրս են եկել միայն աճյունասափոր գնելու և թաղմանը մասնակցելու համար: Զարմանալին այն է, որ սիրելի Մեյսոնի մահը ողբալու հետ մեկտեղ նրանք ուրախանում էին իրենց կրտսեր քրոջ մեջ աճող նոր կյանքի համար:

Ժամանակի ընթացքում Անժեղան մխիթարություն ու հույս գտավ Հին Կտակարանի Եզրասի գրքում: Եզրասը նկարագրում է բաբելոնացիների կողմից տաճարն ավերելուց և իրենց սիրելի քաղաքից արտաքսվելուց հետո ժողովրդի վերադարձը Երուսաղեմ (տես Եզր.1): Նա դիտում էր տաճարի վերակառուցումը, երբ լսեց ուրախ փառաբանություններ՝ ուղղված Աստծուն (3.10-11): Բայց նաև լսում էր նրանց լացը, ովքեր հիշում էին իրենց կյանքը մինչ աքսորը (հմ.12):

Անժեղային հատկապես մխիթարում էր հետևյալ հատվածը. «Ժողովուրդը չէր կարողանում զանազանել ուրախության աղաղակի ձայնը ժողովրդի լացի ձայնից, որովհետև ժողովուրդը մեծ աղաղակ էր բարձրացրել» (հմ.13): Նա հասկացավ, որ մարդը, եթե նույնիսկ խոր վշտի մեջ է, ուրախությունը դարձյալ կարող է հայտնվել:

Բոլորիս հետ էլ կարող է պատահել, երբ սգում ենք մեր սիրելիի կամ որևէ այլ կորուստ: Ուրեմն մեր ցավի ճիշդ կարող ենք արտահայտել նաև ուրախության պահերին՝ վստահ լինելով, որ Աստված լսում է մեզ և հավաքում իր գրկում:

Աղոթք - Սիրելի՛ Հայր, այս աշխարհում մենք ցավ ու տառապանք ենք տեսնում: Բորբոքի՛ր մեր մեջ ուրախություն, երբ մենք Քեզանից ենք սպասում հույս և ուրախություն: Ամեն:

Ասծո՞ւ ցնորհիկ մեն՞ք կարող են՞ք միաժամանակ սխրել և ուրախանալ:

Հավատարիմ է նա, ով կանչեց ձեզ, և որը դեռ կանի: (Ա. Թես. 5.24)

ԱՍԾՈՆ ԶԵՌՔԵՐՈՒՄ

Տ ասնութ տարեկան դառնալը նոր սկիզբ դարձավ դստերս կյանքում: Շոտտով դպրոցն էլ կավարտեր ու, որպես չափահաս, նա արդեն գալիք ընտրություններում իրավունք ուներ քվեարկելու: Այս փոփոխությունը ինձ մի փոքր տագնապեցրեց, հասկացա, որ աղջկաս քիչ ժամանակ է մնում մեր հարկի ներքո լինելու, և ես յուրաքանչյուր պահն օգտագործելու եմ՝ նրան փոխանցելու այն իմաստնությունը, որ նրան պետք է գալու աշխարհի մարտահրավերներին դիմագրավելիս, նյութական միջոցները տնօրինելիս, ճիշտ որոշումներ կայացնելիս:

Իմ պարտքի զգացումը միանգամայն հասկանալի էր: Ի վերջո սիրում էի նրան և ուզում, որ նա բարգավաճի ու ճիշտ ապրի: Բայց ես նաև հասկացա, որ թեև մեծ դեր ունեմ կատարելու, սակայն դա չէր իմ գլխավոր պարտականությունը: Պողոս առաքյալը թեսաղոնիկեցիներին ուղղված նամակում մի խումբ մարդկանց, որոնց համարում էր իր հոգեզավակները, քանի որ պատմել էր նրանց Հիսուսի մասին, հորդորեց օգնել միմյանց (Ա. Թես. 5. 14-15) և ի վերջո նրանց աճը վստահեց Աստծուն:

Այսինքն՝ Պողոսն Աստծուն վստահեց այն, ինչ ինքը չէր կարող անել. «ձեր ամբողջ հոգին, շունչը և մարմինը անարատ պահվեն մինչև Տեր Հիսուս Քրիստոսի գալուստը» (Հմ.23): Թեսաղոնիկեցիներին ուղղված նամակները թեև պարունակում են ցուցումներ, սակայն նրանց բարօրության ու պատրաստվածության համար Աստծուն ապավինելը սովորեցնում է, որ մեր երեխաների կյանքի աճը ի վերջո Աստծո ձեռքերում է (Ա. Կորնթ.3.6):

Աղոթք - Հայր, շնորհակալ եմ, որ հոգևոր աճի նախաձեռնողն ու ավարտողն ես: Խնդրում եմ օգնիր՝ վստահեմ Քեզ այդ լավ աշխատանքի համար: Ամեն:

Ասված ամեն ձևով օգնում է մեզ, որդեսզի մենք Իր շնորհիվ աճենք: Ուսի վստահեմք նրան ու մնանք նրա ձեռքերում:

Նա կդատի ազգերին և կհանդիմանի շատ ժողովուրդների: (Ես. 2.4)

ՄԻԱՎՈՐՎՈՂ ԱԶԳԵՐ

Աշխարհի ամենաերկար միջազգային սահմանը ԱՄՆ-ի և Կանադայի միջև է, որն ընդգրկում է ավելի քան 5525 մղոն ցամաքային ու ջրային տարածք: Սահմանի երկու կողմի տասը ոտնաչափ տարածքի ծառերը պարբերաբար կտրվում են, որպեսզի սահմանի գիծը չծածկվի: Մաքրված հողի այդ երկար շերտի վրա, որ կոչվում է «Կտրվածք», ավելի քան ութ հազար քարե ցուցիչներ են տեղադրված՝ ի նշան բաժանարար գծի:

«Կտրվածքի» ֆիզիկական անտառահատումը ցույց է տալիս երկրների կառավարությունների ու մշակույթների տարանջատումը: Որպես Հիսուսին հավատացողներ՝ մենք անհամբերությամբ սպասում ենք այն օրվան, երբ Աստված կփոխի այդ վիճակը և աշխարհի բոլոր ազգերին կմիավորի Իր իշխանության ներքո: Եսայի մարգարեն խոսում է ապագայի մասին, երբ Նրա տաճարը ամուր հաստատվում ու բարձրանում է (Ես. 2.2): Բոլոր ազգերի մարդիկ հավաքվում են սովորելու Աստծո ճանապարհները և «գնալու նրա շավիղներով» (Հմ.3): Մենք այլևս չենք ապավինելու մարդկային ջանքերին, որոնք ի գործ չեն պահպանելու խաղաղությունը: Որպես մեր իսկական Թագավոր՝ Աստված «կդատի ազգերին և կհանդիմանի շատ ժողովուրդների» (Հմ. 4), ասել է թե՛ կլուծի բոլոր վեճերը:

Կարո՞ղ եք պատկերացնել առանց բաժանումների ու հակամարտություններից գերծ աշխարհ: Աստված խոստանում է դա: Անկախ մեզ չըջապատող անմիաբանությունից՝ մենք կարող ենք «քայլել տիրոջ լույսով» (Հմ.5) և հավատարմորեն հետևել Նրան: Որովհետև Նա մի օր Իր ժողովրդին միավորելու է մեկ դրոշի ներքո:

Աղոթք - Սիրելի՛ Հայր, ընդունում եմ Քո իշխանությունը աշխարհի բոլոր ուժերի վրա: Քո թագավորությունը ամեն բանից վեր է: Ամեն:

Ասխարհում եղած անմիաբանությունները ծանրանում են մեր սրտերի վրա, բայց Աստծո հավիստենական արհայությունը մեզ ուժ է տալիս:

Ո՞ր գնամ քո Հոգուց և քո ներկայությունից ո՞ր փախչեմ: (Սաղմ. 139.7)

ԱՍՏԾՈ ՅԱՍԱՆԵԼԻՈՒԹՅԱՆ ՍԱՅՄԱՆՆԵՐՈՒՄ

Ո ստիկանը խուզարկեց ինձ, ու ես մտա մեր շրջանի կալանատուն, ստորագրեցի այցելուների մատյանում և նստեցի բազմամարդ նախասրահում: Լուռ աղոթեցի՝ տեսնելով, որ մեծերը անհանգիստ հառաչում էին, երեսաները՝ բողոքում երկար սպասելուց: Ավելի քան մեկ ժամ սպասելուց հետո զինված պահակը մի ցուցակ հրապարակեց, որոնց մեջ էր նաև իմ անունը: Նա մեզ ուղեկցեց մի սենյակ ու ցույց տվեց մեզ համար նշված աթոռները: Երբ ապակուց այն կողմ տեսա խորթ որդուս, որը վերցրեց լսափողը, անօգնականությունը պաշարեց ինձ: Սակայն Աստված վստահեցրեց, որ որդիս դեռևս իմ հասանելիության սահմաններում է:

139-րդ սաղմոսում Դավիթն ասում է. «Տե՛ր, դու ինձ քննեցիր և ճանաչեցիր: ...Գիտես իմ բոլոր ճանապարհները» (Հմ.1-3): «Ինձ շրջապատում ես իմ հետևից ու առջևից և քո ձեռքը դրել ես ինձ վրա» (Հմ.5): Աստծո իմացությունն ծավալից ու Նրա անձնական կապերի խորությունից ճնշված՝ Դավիթը երկու հռետորական հարց է տալիս. «Ո՞ր գնամ քո Հոգուց և քո ներկայությունից ո՞ր փախչեմ» (Հմ.7):

Երբ մենք կամ մեր սիրելիները անհույս ու անօգնական վիճակներում ենք լինում, Աստծո ձեռքը մնում է ամուր ու հաստատ: Նույնիսկ, երբ ինքներս գիտակցում ենք, որ շատ ենք շեղվել Նրա սիրառատ փրկագործության ուղուց, մենք դարձյալ Աստծո հասանելիության սահմաններում ենք:

Աղոթք - Սիրո՛ղ Հայր, օգնիր հիշել, որ Դու միշտ կամենում ես և կարող ես հասնել ինձ ու իմ սիրելիներին: Ամեն:

Երբ հայցնվում եմ անհույս ու անօգնական վիճակում, հիճեմք, որ Աստված մի՞հո հասանելի է մեզ համար և դասրաս է մխիթարելու մեզ:

Ով իր խաչը չի վերցնում ու չի գալիս իմ հետևից, նա ինձ արժանի չէ: (Մատթ. 10.38)

ՀԻՍՈՒՍԻ ՀԵՏ ՄՆԱԼՈՒ ՔԱԶՈՒԹՅՈՒՆ

1 55թ. եկեղեցական հայր Պոլիկարպին Քրիստոսին հավատալու համար սպառնում էին սպանել: Նա պատասխանեց. «Ութսունվեց տարի ես Նրան եմ ծառայել, և Նա ինձ ոչ մի վատություն չի արել: Ես ինչպե՞ս կարող եմ հայհոյել իմ Թագավորին ու փրկչին»: Հայր Պոլիկարպի պատասխանը կարող է յուրատեսակ ոգեշնչող ուղենիշ լինել այն պահերին, երբ մենք նույնպես հավատի պատճառով փորձություններ ու հալածանքներ ենք դիմադրավում:

Տեր Հիսուսի մահից մի քանի ժամ առաջ Պետրոսը համարձակորեն իր հավատարմությունը խոստացավ Նրան. «Ես իմ կյանքը կտամ Քեզ համար» (Հովհ. 13.37): Հիսուսը, որ շատ ավելի լավ էր ճանաչում Պետրոսին, քան նա ինքն իրեն, պատասխանեց. «Ճշմարիտ եմ ասում քեզ. աքաղաղը դեռ չկանչած՝ դու ինձ երեք անգամ կուրանաս» (Հմ.38): Բայց Հիսուսի հարությունից հետո այդ նույն ուրացողը սկսեց արիաբար ծառայել Նրան և ի վերջո իր մահով փառաբանեց Նրան (տե՛ս 21. 16-19):

Պոլիկա՞րպ, թե Պետրոս: Եթե անկեղծ լինենք՝ մեզանից շատերն ավելի շատ Պետրոս են, այսինքն՝ որպես Հիսուսի հավատացյալ խոսելու կամ պատվով գործելու մեջ ձախողակ: Լինի դասարանում, ժողովասրահում, թե փոքր խմբերում, պետք է, որ նրանք մեզ բնորոշեն: Երբ այդ անհաջողությունները տեղի ունենան, աղոթքով մաքրենք փոշին ու դիմենք Հիսուսին՝ Նրան, ով մեռավ և ապրում է մեզ համար: Նա կօգնի մեզ հավատարիմ մնալ իրեն և ամենօրյա դժվարությունների մեջ խիզախորեն ապրել իր համար:

Աղոթք - Երկնավոր Հայր, ների՛ր ինձ, երբ ես վախենալով հետ եմ քաշվում և խոսքով ու գործով դավաճանում եմ քեզ: Ես Քո գործության կարիքն ունեմ, որպեսզի իբրև Հիսուսին հավատացող՝ անվախ ապրեմ: Ամեն:

Հիսուսի հավաստի մեջ հաստատվելու համար կարիք ունենալ փառության, որով կկարողանանք Նրա փառքը վկայելու դառնալ:

Ամեն բանի ժամանակ կա և ժամանակ՝ երկնքի տակ բոլոր գործերին: (ժող. 3.1)

ՏԱՐՎԱ ԵՂԱՆԱԿՆԵՐ

Բնության մեջ ձմեռը ամեն ինչի դանդաղելու ժամանակն է: Բազմաթիվ դրքերի հեղինակ Քեթրին Մեյը «ձմեռել» բառն օգտագործում է նկարագրելու համար կյանքի ցուրտ եղանակներին ուժերը վերականգնելու ու հանգստանալու անհրաժեշտության մասին: Համաձայն էի այդ մտքին, որովհետև երբ հայրս հիվանդ էր քաղցկեղով, ես ուժասպառ էի եղել: Վրդովված այդ հարկադիր պարապուրդից՝ ես սկսեցի պայքարել ձմռան դեմ՝ աղոթելով, որ ամառային կյանքը շուտ վերադառնա: Բայց ես սովորելու դեռ շատ բան ունեի: Ժողովողն ասում է. «Ամեն բանի ժամանակ կա և ժամանակ՝ երկնքի տակ բոլոր գործերին: Ծնվելու ժամանակ և մեռնելու ժամանակ, տնկելու ժամանակ և տնկածն արմատախիլ անելու ժամանակ... լացելու ժամանակ և ծիծաղելու ժամանակ, սզալու ժամանակ և պարելու ժամանակ» (ժող. 3.1-4): Կարդացել էի այս տողերը, բայց իրապես հասկացա, երբ ինքս էի ձմռան շրջանում: Ամեն եղանակ գալիս, անցնում է իր ժամանակին, և մենք շատ քիչ վերահսկողություն ունենք դրանց վրա, որովհետև «մարդը չի կարող սկզբից մինչև վերջը հասկանալ Աստծու արած գործերը» (Հմ.11): Իմ սգի ժամանակը չէր լրացել, հետևաբար ուրախության ժամանակը դեռ գալու էր: Ինչպես բույսերն ու կենդանիները չեն պայքարում ձմռան դեմ, ես էլ պետք է հանգստանամ ու թույլ տամ, որ Նա զբաղվի վերականգնման Իր աշխատանքով: Ընկերներիցս մեկը, ինձ համար աղոթելով, հարցրեց Տիրոջը, թե Նա կատարո՞ւմ է արդյոք իր գործն իմ կյանքում այս դժվարին եղանակին: Դա ավելի լավ աղոթք էր, քան իմը: Քանի որ Աստծո ձեռքերում եղանակները նպատակային բաներ են, եկե՛ք ենթարկվենք Նրա բարենորոգիչ յուրաքանչյուր աշխատանքին:

Աղոթք - Հայր Աստված, շնորհակալ եմ, որ յուրաքանչյուր եղանակ օգտագործում ես Քո փառքի և իմ բարիքի համար: Ամեն:

Հաճախ ուզում եմ, որ եղանակները շուտ ավարտվեն: Բայց հիշեմ, որ Աստված դրանցով մեզ համար ինչ-որ բան է ուզում անել:

Քեզ համար կուռք չշինես: (Ել. 20.4)

ՄՐՏԱՄՈՏ ՏԵՂԵՐ

Մի քանի խորհուրդ արձակուրդի համար: Հաջորդ անգամ Վիսկոնսին նահանգի Միդլթոն քաղաքում ճամփորդելիս այցելեք Մանանելսի ազգային թանգարան, որտեղ կտեսնեք 6090 տեսակի մանանեխ:

Տեխաս նահանգի Մըքլին քաղաքում կարող եք զարմանալ՝ տեսնելով Փշալարերի թանգարանը և իմանալով, որ այդտեղ շատ են սիրում ցանկապատեր պատրաստել: Մի գրող խորհուրդ չի տալիս կեսօրից հետո գնալ Բանանի թանգարան, բայց ես հակառակը կասեի:

Թվարկվածները կարող են, իհարկե, զարմանքից բացի նաև ծիծաղ հարուցել, բայց հիասթափեցնող է խոստովանելը, որ բոլորս էլ ունենք մեր սրտամոտ տեղերն ու մեր իսկ ստեղծած կուռքերը: Աստված մեզ հրահանգում է. «Ինձանից բացի ուրիշ աստվածներ չունենաս» (Ել. 20.3), «նրանց երկրպագությունն չանես ու չպաշտես նրանց» (Հմ.5):

Բայց մենք, գուցե, հարստություն կամ հաջողություն ունենալու ակնկալիքով հաճախ ստեղծում ենք մեր սեփական փոքրիկ քանդակները կամ փորագրված արձանիկներն ու ծածուկ պաշտում դրանց:

Տարօրինակ թանգարանների մասին վերևի ծանուցումները մատնանշում են մեր պատասխանատվությունը մեր իսկ ստեղծած մեղքի թանգարանների համար: Բայց Աստված նաև «ողորմում է նրանց մինչև հազարերորդ սերունդը» (Հմ.6): Նա գիտե, որ մեր իսկական բավարարումը Իր հանդեպ սիրո մեջ է:

Աղոթք - Սիրելի՛ Աստված, ուզում եմ, որ Դու լինես իմ կյանքի կենտրոնը: Օգնի՛ր ազատվել իմ պահած կուռքերից: Ամեն:

Ունեն՛ք մեղքի հասվածներ, որ գաղտնի են՛ք դաժան, բայց կարելի է դրանք տեսնել Աստծո մոտ:

Եթե եղբայրդ քո դեմ մեղանչի, գնա հանդիմանի՛ր նրան, երբ դու և նա առանձին լինեք: (Մատթ. 18. 15)

ՍԻՐՈ ԴԻՍԵՎՈՐՈՒՄ

2010թ. Ինդոնեզիայի Սուլամատրա կղզում տեղի ունեցած ցունամին ավելի քան 100 մարդու մահվան պատճառ դարձավ: Բայց այդ դժբախտությունը կարելի էր կանխել կամ հետևանքները նվազագույնի հասցնել, եթե նախազգուշական համակարգը ճիշտ աշխատեր: Մինչդեռ այն նույնպես անջատվել ու քշվել էր քամու պատճառով: Հիսուսն ասել է, որ Իր աշակերտները պարտավոր են իրենց հավատակիցներին նախազգուշացնել այն բաների մասին, որոնք կարող են հոգևոր վնաս հասցնել նրանց, ներառյալ նաև չզղջացած մեղքը: Նա նկարագրում է մի իրավիճակ, երբ հավատացյալի հանդեպ մեկ ուրիշը մեղք է գործել և հորդորում է.«Եթե եղբայրդ քո դեմ մեղանչի, գնա հանդիմանի՛ր նրան, երբ դու և նա առանձին լինեք» (Մատթ. 18. 15): Եթե մեղավորը զղջա, ապա հակամարտությունը կարող է լուծվել, հարաբերություններն էլ՝ վերականգնվել: Բայց եթե նա հրաժարվի ապաշխարել, ապա հարցը պետք է տանել «եկեղեցի» (Հմ.17): Եթե դրանից հետո էլ նա չընդունի իր մեղքը, նրան հարկավոր է հեռացնել եկեղեցուց: Բայց, իհարկե, նա կարող է աղոթել և գուցե նաև ցույց տալ Քրիստոսի իր սերը:

Որպես Հիսուսին հավատացողներ՝ եկե՛ք Աստծուց խնդրենք իմաստնություն ու քաջություն, որպեսզի բավականաչափ հոգատարություն ցուցաբերենք և սիրով միմյանց հայտնենք չզղջացած մեղքի վտանգների և մեր Հոր կատարած վերականգնումի ուրախության մասին: «Որովհետև որտեղ երկու կամ երեք հոգի իմ անունով հավաքված լինեն, ես այնտեղ՝ նրանց մեջ եմ» (Հմ.20):

Աղոթք - Սիրելի՛ Հայր, օգնի՛ր ինձ ուրիշներին այնքան սիրել, որ տեսնելով, որ ընկնում եմ մեղքի մեջ, սիրով զգուշացնեմ: Ամեն:

Կարևոր է մեղքի հարցով խոնարհաբար ու սիրով դիմակայել, որովհետև չզղջացած մեղքի վսանգները շատ են:

Նաև նեղությունների մեջ ենք պարծենում՝ գիտենալով, որ նեղությունը համբերություն է բերում, համբերությունը՝ փորձառություն, փորձառությունը՝ հույս: (Գռմ. 5.3-4)

ՓՈՐՃՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐՈՎ ԶՈՐԱՑԱԾ

Հին նամակներն էի նայում, և հետաքրքիր հիշողություններ չարթնացան, երբ տեսա մի թերթոն, որի վրա գրված էր. «Ես անցել եմ աչքի զննություն»: Հիշեցի, թե ինչպես էր չորս տարեկան որդիս դիմանում աչքի այրող կաթիլներին և օրական մի քանի ժամ համբերությամբ կտորով փակում մի աչքը: Աչքի մկանների թուլության պատճառով երեխայի առողջ աչքը ստիպված էինք փակել, որպեսզի թույլ աչքը զարգանա: Նաև վիրահատության կարիք եղավ, և նա մեկ առ մեկ տարավ այդ դժվարությունները՝ մխիթարվելու համար նայելով մեզ ու մանկական հավատքով կախված լինելով Աստծուց: Այդ մարտահրավերները նրա մեջ ճկունություն զարգացրին:

Անցնելով փորձությունների ու տառապանքների միջով՝ մարդիկ հաճախ փոխվում են: Պողոս առաքյալն ավելի հեռուն գնաց՝ ասելով. «Նաև նեղությունների մեջ ենք պարծենում՝ գիտենալով, որ նեղությունը համբերություն է բերում, համբերությունը՝ փորձառություն, փորձառությունը՝ հույս» (Հռոմ. 5.3-4):

Պողոսը շատ փորձություններ էր տեսել՝ նավաբեկումներ ու հավատի համար բանտարկություն: Այդուհանդերձ հռոմեացիներին գրեց, որ «հույսը չի ամաչեցնում, որովհետև Աստծու սերը սփռված է մեր սրտերի մեջ Սուրբ Հոգու միջոցով» (Հմ.5): Առաքյալը հասկացել էր, որ Աստծո Հոգին վառ է պահում մեր հույսը Հիսուսի վրա, երբ վատահում ենք Նրան:

Ինչ դժվարությունների էլ որ հանդիպես, իմացի՛ր, որ Աստված Իր շնորհն ու ողորմությունը կտա քեզ:

Աղոթք - Զավերժ սիրող Աստված, Դու խոստանում ես, որ երբեք չես լքի ինձ: Օգնի՛ր, որ կառչեմ Քո խոստումներից, Գույնիսկ երբ մարտահրավերի մեջ եմ: Ամեն:

Դժվարություններն ու փորձությունները մեզ օգնում են ավելի վստահելու Ասծուն: Վստահե՛մք ու հանձնվե՛մք Նրա խնամփոք:

Տերը քո պահապանն է. Տերը քեզ հովանի է քո աչ ձեռքի մոտ: (Սաղմ. 121. 5)

ՄԵՐ ԱՊԱՀՈՎ ՏԵՂԸ

Ո սուցչուհի Դերի Սթիֆընս Բրաուդերը կենսաթոշակի անցնելուց հետո իր առաքելությունն է դարձրել մարդկանց համոզելը, որ ինչքան հնարավոր է շատ ծառեր տնկեն: Պատճառը գլոբալ տաքացումն է, որը ԱՄՆ-ում արդեն բազմաթիվ մարդկանց մահվան պատճառ է դարձել: Վաստակաշատ ուսուցչուհին համայնքները պաշտպանելու կարևոր միջոցներից է համարում ծառերի առատությունը. «Խոսքը միայն համայնքը գեղեցկացնելու մասին չէ: Խոսքն արդեն կյանքի ու մահվան մասին է», - ասում է նա:

Այն փաստը, որ ստվերը ոչ միայն թարմացնող է, այլև գաղտնի կյանք փրկող, հայտնի էր սաղմոսերգուին: 121-րդ սաղմոսում նկարագրված է, թե ինչպես Մերձավոր Արևելքում մշտապես առկա է արևահարության վտանգը: Եվ այդ համատեքստում ավելի է շեշտվում Աստծո՝ որպես ապահովության հանգրվանի դերը. «Ցերեկն արեգակը չի զարկելու քեզ, ոչ էլ լուսինը՝ գիշերը» (Հմ.6):

Սաղմոսի այս հատվածը բնավ չի նշանակում, թե Հիսուսին հավատացողներն այս կյանքում պաշտպանված են ցավից, կորստից, կամ էլ բարձր ջերմաստիճանը չի վտանգելու նրանց: Ի վերջո Քրիստոսն ասում է. «Աշխարհում նեղություն պիտի ունենաք» (Հովհ. 16.33): Բայց Աստծո՝ մեր ամպհովանին լինելու խոստումը վստահեցնում է, որ ինչ էլ պատահի, Տերը կպահպանի մեզ ամեն չարից (Սաղմ. 121. 7-8): Նրա խնամքի ներքո մենք կարող ենք հանգիստ գտնել՝ վստահելով Իրեն և իմանալով, որ ոչինչ չի կարող բաժանել մեզ Նրա սիրուց (Հովհ. 10.28, Հռոմ. 8.39):

Աղոթք - Սիրելի Հայր, շնորհակալ եմ, որ իմ ամպհովանին ու ապահովության վայրն ես: Օգնի՛ր ինձ, որ Քո հանդեպ վստահությունս ավելացնելով՝ հանգստություն ու քաջություն գտնեմ: Ամեն:

Եթե ամրենք Աստծո փրկարար սվերում, նա մեզ կդարձնի քաջություն, որ հիշենք, որ Նրա խնամքի ներքո ենք:

Քո բոլոր ճանապարհներին ճանաչիր նրան, և նա կուղղի քո ճանապարհները: (Առ. 3.6)

ՀԱՎԱՏՔԻ ԹՈՒՉՔ

Պատրաստվում էի Կարիբյան ավազանի Սեն Լյուիս կղզու ամենաբարձր կետից զիփլայնով անցնել, և սիրտս հանկարծ ահով լցվեց: Հարթակից ցատկելուց մի քանի բոպե առաջ մտքովս այնպիսի բաներ էին անցնում, որոնք հիմնականում սխալ էին: Բայց քանի որ այլևս չունեի հետ դառնալու տարբերակ, քաջություն հավաքեցի ու ինձ հանձնեցի պարանին: Անտառի վրայով սուբալով՝ անցնում էի փարթամ կանաչ ծառերի միջով, քամին տալիս էր մազերիս, ու մտավախություններս կամաց-կամաց սկսեցին ցրվել: Երբ շարժվում էի օդում, թույլ տվեցի, որ ձգողական ուժն ինձ տանի: Երբ երևաց հաջորդ հարթակը, հանգիստ շունչ քաշեցի՝ զգալով, որ արդեն ապահով տեղ եմ հասել: Զիփլայնի վրա անցկացրածս պահերն ինձ պատկերացրին այն ժամանակները, երբ Աստված ստիպում է նոր ու դժվարին ջանքեր գործադրել: Սուրբ Գիրքը մեզ սովորեցնում է վստահել Աստծուն և անորոշության ու վարանումի պահերին «քո ըմբռնողությանը մի՛ ապավինիր» (Առ. 3.5): Երբ մեր միտքը լցված է կասկածով ու վախով, մեր ճանապարհները կարող են լինել անհասկանալի ու աղավաղված: Իսկ երբ դուրս գանք հավատով ու Աստծուն վստահելով՝ «նա կուղղի քո ճանապարհները» (Հմ.6): Հավատքի թռիչքներ կատարելիս մենք ավելի վստահ կդառնանք, երբ աղոթքի ու սուրբ գրությունները կարգալու միջոցով սովորենք, թե ով է Աստված:

Մենք կարող ենք նույնիսկ կյանքի դժվարությունների մեջ ազատություն ու հանգստություն գտնել, եթե կախված ենք Աստծուց և թույլ տանք, որ Նա մեր կյանքում եղող փոփոխություններով մեզ առաջնորդի:

Աղոթք - Սիրելի՛ Հայր, տո՛ւր ինձ վստահություն և ուժ, որն անհրաժեշտ է իմ կյանքը Քեզ վստահելու համար: Ամեն:

Մեր կյանքում եղած փոփոխությունները կամ մարտահրավերները դաժանում են, որ հավաստի թռիչք հաջողությամբ իրականացնելու համար ամբողջովին վստահեմք Ասծուն:

Աստված իր առատ ողորմությամբ մեզ վերստին ծնեց կենդանի հուսի համար: (Ա.Պետ. 1.3)

ԱՍՏԾՈ ՊԱՐՏԵԶԸ

Մեր տան մոտքի դռան մոտ անցյալ գարնանը կինս լուսնածաղկի մի որթատունկ տնկեց: Բուլյան այդպես է կոչվում կյոր ու սպիտակ՝ լիալուսնի նմանվող ծաղիկների պատճառով: Եվ այն դարձավ կյանքի գեղեցկություն ու կարճ լինելու մասին մի յուրատեսակ հիշեցում: Յուրաքանչյուր ծաղիկ բացվում է մեկ գիշեր և հաջորդ օրն առավոտյան չորանում է: Բայց լինելով բեղմնավոր բույս՝ այն ամեն օր ունենում է ծաղկած թերթեր և ամեն երեկո գեղեցկուհու նման դիմավորում է մեզ:

Այդ փխրուն ծաղիկները հիշեցնում են Սուրբ Գրքի կենսական ճշմարտություններից մեկը: Պետրոս առաքյալը, հիշելով Եսայի մարգարեի խոսքերը, գրում է. «Վերածնվելով ոչ թե ապականության սերմից, այլ անապականից՝ Աստծու կենդանի ու մնայուն խոսքով: Որովհետև ամեն մարմին խոտի պես է, և մարդու ամբողջ փառքը՝ խոտի ծաղիկի. խոտը չորանում է, և նրա ծաղիկը՝ թափվում» (Ա. Պետ.1. 23-24): Նա վստահեցնում է, որ «Տիրոջ խոսքը մնում է հավիտյան» (Հմ.25):

Այգու ծաղիկների նման մեր կյանքն էլ երկրի վրա կարճ է, երբ համեմատում ենք հավիտենականության հետ: Բայց Աստված այդ կարճ կյանքում գեղեցկություն է ներդրել: Հիսուսի բարի լուրի միջոցով մենք մի նոր սկիզբ ենք դնում Աստծո հետ և վստահում ենք անսահման կյանքի Նրա խոստմանը՝ Իր սիրառատ ներկայությամբ: Երբ երկրային արևն ու լուսինը միայն հիշողություն դառնան, մենք դարձյալ փառաբանելու ենք Նրան:

Աղոթք - Գեղեցիկ Փրկիչ, գովաբանում եմ Քեզ՝ իմ ստացած փրկության պարգևի համար: Քո սերը հավիտենական է, և ես սիրում եմ Քեզ դրա համար: Ամեն:

Մենք ունենք Աստծո հետ լինելու հավիտենության խոստումը, ուսի դաստիարակությունը և Նրա հետ Իր դարձում լինելու:

Պարտեզի բոլոր ծառերից համարձակ կե՛ր, բայց բարու և չարի գիտության ծառից մի՛ կեր: (ԾՆ. 2. 16-17)

ՓՐԿԱՐԱՐ ԶՆԱԶԱՆԴՈՒԹՅՈՒՆ

2022թ. ձմեռային օլիմպիական խաղերում գեղասահորդուհիներին մեկը հրաշալի հանդես եկավ ու ոսկե մեդալ շահեց: Սակայն հետո մարզուհու արյան մեջ արգելված նյութ հայտնաբերելու պատճառով նա ստիպված եղավ մասնակցել ազատ ծրագրում, և ի վերջո չնվաճեց որևէ մեդալ: Նա ցուցադրել էր գեղարվեստական ազատություն և ստեղծագործական ունակություններ, բայց այդ խայտառակությունից հետո փշրվել էին աղջկա երազանքները:

Մարդկության պատմության վաղ շրջանից ի վեր Աստված բացահայտել է հնազանդության կարևորությունը մեր ազատ կամքը գործադրելիս: Անհնազանդությունը կործանման տարավ Ադամին ու Եվային և մեզ՝ բոլորիս, քանի որ մեղքը մեր աշխարհին մահ ու ավերածություն բերեց (ԾՆ. 3. 6-19): Բայց կարող էր այդպես չլինել: Աստված երկուսին էլ ասել էր.«Պարտեզի բոլոր ծառերից համարձակ կե՛ր, բայց բարու և չարի գիտության ծառից մի՛ կեր» (ԾՆ. 2. 16-17): Բայց լսելով չարին, թե այդ խորհրդին չենթարկվելով՝ իրենց «աչքերը կբացվեն և իրենք աստվածների նման կլինեն և կիմանան բարին ու չարը», նրանք կերան արգելված պտուղը (3.5, 2.17): Դրան հետևեցին մեղքը, ամոթն ու մահը:

Աստված մեզ կոչ է անում մեր իսկ բարօրության համար հնազանդվել իրեն: Թող Նա օգնի մեզ ընտրելու հնազանդությունը և գտնելու ուրախության մեջ լի և առանց ամաչելու կյանք:

Աղոթք - Հայր, շնորհակալ եմ Քեզ՝ իսկական ազատությունն ու կյանքն ընտրելու՝ Քո ընծեռած հնարավորության համար: Ամեն:

Ասված իրեն և իր ուղիներին հետևելու ազատություն է սվել մեզ: Իմաստ՛ն լինեն՛ և ծիս ըն՛ժրություն կասարեն՛:

Ի՞նչ առանձին է նստում բազմամարդ քաղաքը: (Ողբ Եր. 1.1)

ԱՄԲՈՂՋՈՎԻՆ ԴԱՏԱՐԿ Է

Եղբայրներով ու մեր ընտանիքներով այդ օրը զբաղված էինք ծնողներին իրերը մեր մանկության տնից տեղափոխելով: Երբ վերջին իրերն էինք տանում, և իմանալով, որ վերջին անգամ ենք մեր ընտանեկան հարկի ներքո, միասին նկարվեցինք պատշգամբում: Ձէի կարողանում զսպել հուզմունքս, երբ մայրս ասաց. «Այժմ ամբողջովին դատարկ է»: Հիսուսն չորս տարվա հիշատակներ պահող մեր տունն այժմ դատարկվել էր: Իմ սրտում եղած ձայնը արձագանքում էր Երեմիայի «Ողբի» առաջին խոսքերին (1.1): Բայց էական տարբերությունն այն էր, որ Երուսաղեմը դատարկվել էր «հանցանքների շատության պատճառով» (Հմ.5): Աստված Իր ժողովրդին աքսորեց Բաբելոն, որովհետև նրանք ապստամբել էին Իր դեմ՝ չուզենալով ապաշխարել (Հմ.18):

Ծնողներս մեղքի պատճառով չէ, որ տեղափոխվում էին, համենայն դեպս՝ ոչ ուղղակիորեն: Դրախտում Ադամի մեղքից ի վեր ամեն մարդու առողջությունն էլ կյանքի ընթացքում վատանում է: Եվ տարիքի հետ սովորական է դարձել ավելի հեշտ պահվող տներում ապրելը:

Ես շնորհակալ եմ այն հիշատակների համար, որոնք առանձնահատուկ են դարձրել մեր համեստ տունը: Ցավը սիրո գինն է: Ես գիտեմ, որ հաջորդ հրաժեշտը լինելու է ոչ թե ծնողներին տանը, այլ ծնողներին: Եվ ես լալիս եմ, խնդրում Հիսուսին, որ դա ու վերջ դնի հրաժեշտներին և վերականգնի ամեն ինչ: Իմ հույսը նրա վրա է:

Աղոթք - Հայր, շնորհակալ եմ Քո հավերժական ընտանիքում ինձ տուն տալուդ համար: Ամեն:

Մենք էլ ունենք հիշատակներ, և փառք Ասծուն մեզ սիրողների համար: Բայց կարելի է նաև նոր հիշատակներ ստեղծել:

Իսկ մենք ընկրկողներ չենք, որ կորսվենք, այլ մեր հոգիների փրկութայանը հավատացողներ: (Եբ. 10. 39)

ԳՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ, ԽՆԴԻՐՆԵՐ ԵՎ ՅԱՂԹԱՆԱԿՆԵՐ

Աշխարհի աղքատ երկրներից մեկում տիրող լարվածությունները, խռովություններն ու անհանգստությունը Ջիմիին հետ չպահեցին այդ երկիր գնալուց, որպեսզի խրախուսներ այնտեղ հոգևոր ծառայություն կատարող զույգին: Մեր խմբին ուղղված հաղորդազրույթյունները ցույց էին տալիս այն դժվարությունները, որոնց նա հանդիպել էր ճանապարհին: Ինչպես այս մեկը օրինակ.«Տղանե՛ր, աշխուժացրե՛ք աղոթքի գիծը: Վերջին երկու ժամում անցել ենք ընդամենը տասը մղոն: Մեքենան չափից ավելի է տաքանում»: Նա տեղ էր հասել հինգ ժամ ուշացումով, բայց դա էլ էր խանգարել, որ քարոզը շատ լավ անցներ: Իբրև դրա վկայություն՝ մենք ստացանք այսպիսի նամակ.«Հիանալի, քաղցր հաղորդակցման ժամանակ...մոտ մեկ տասնյակ մարդ առաջ եկավ աղոթքի: Հզոր երեկո էր»:

Աստծուն հավատարմորեն ծառայելը կարող է դժվար լինել: Եբրայեցիներին ուղղված նամակում ևս դա է նկարագրված: Աստծո հանդեպ իրենց հավատքով պարտադրված՝ սովորական կանայք ու տղամարդիկ դիմագրավում էին անհարմարություններ և անհասկանալի իրավիճակներ. «ենթարկվեցին նախատինքների ու գանահարությունների, կապանքների ու բանտի» (Հմ.36): Նրանց հավատը ստիպեց հանձն առնել վտանգը և արդյունքի համար ապավինել Աստծուն: Նույնը վերաբերում է մեզ: Հավատքով ապրելը կարող է մեզ չտանել վտանգավոր տեղեր, այլ օրինակ փողոցի կամ համալսարանի մյուս կողմը, ճաշասենյակի կամ դահլիճի դատարկ տեղը: Իսկ վտանգը հանձն առնել թերևս արժի, որովհետև դրա պարգևները հիմա կամ հետո կլինեն, քանի որ Աստված մեզ կօգնի:

Աղոթք - Սիրելի՛ Հայր, խնդրում եմ ուժ ու քաջություն տուր ինձ, որ թողնեմ իմ կյանքը և վստահեմ Քեզ: Ամեն:

Կարո՞ղ ես վճանգը հանձն առնել և հե՛սել Հիսուսին, չնայած որ դա անհարմարություններ կդաճառի քեզ:

Նա, ով ձեր մեջ այս բարի գործն սկսեց, ավարտին կհասցնի մինչև Հիսուս Քրիստոսի օրը: (Փիլ. 1.6)

ՄԻԱՑՆԵԼ ՄԱՍԵՐԸ

Երբ համաճարակի պատճառով մեկուսացած էինք, մեր ընտանիքում մի հավակնոտ ծրագիր ձեռնարկեցինք. սկսեցինք հավաքել տասնութ հազար մասից բաղկացած մի փազլ: Թեև դրա վրա աշխատում էինք գրեթե ամեն օր, բայց նկատելի առաջընթաց չկար: Եվ միայն հինգ ամիս անց մեր սենյակի ամբողջ հատակն զբաղեցրած գլուխկոտրուկն ամբողջությամբ հավաքվեց:

Երբեմն իմ կյանքը նմանեցնում եմ այդպիսի փազլի, որի շատ մասեր իրենց տեղում են, բայց շատ ավելին էլ այս ու այն կողմ են ընկած: Ես գիտեմ, որ Աստված աշխատում է ինձ Հիսուսին ավելի ու ավելի նմանեցնելու համար, այնուամենայնիվ, երբեմն դժվարանում եմ առաջընթաց տեսնել:

Այդ պահերին մխիթարվում եմ Պողոսի քաջալերանքով: Փիլիպպեցիներին ուղղված նամակում նա գոհություն է հայտնում Աստծուն նրանց կատարած աշխատանքի համար (1.3-4): Բայց առաքյալի վստահությունը ոչ թե նրանց կարողությունների, այլ Աստծո հանդեպ էր, որը.«ձեր մեջ այս բարի գործն սկսեց, ավարտին կհասցնի մինչև Հիսուս Քրիստոսի օրը» (հմ. 6):

Աստված խոստացել է ավարտել իր աշխատանքը մեր մեջ: Փազլի նման մեր կյանքում էլ կարող են լինել մանր մասեր, որոնք ուշադրության արժանի են, և կարող են լինել պահեր, երբ կթվա, որ առանձնապես մեծ առաջընթաց չունենք: Բայց մենք կարող ենք վստահ լինել, որ մեր հավատարիմ Աստվածը դեռ միացնում է մասերը:

Աղոթք -Երկնավոր Հայր, խնդրում եմ ինձ տո՛ւր հավատի աչքեր, որպեսզի տեսնեմ, որ իմ կյանքում դեռ գործում ես: Ամեն:

Աստված գործում է՝ միացնելով մեք կյանքի մասերը և գեղեցկացնելով այն:

Ես քեզ չեմ մոռանա: (Ես. 49. 15)

ԱՍՏՈՒ ԱՏՈՒՅՎ ՀԻՇՈՂՈՒԹՅՈՒՆԸ

Մի մարդ ավելի քան 400 մլն դոլարի հավասար բիթքոին ունեւր, բայց չէր կարող օգտագործել մեկ ցենտ անգամ, որովհետեւ կորցրել էր հաշվեհամարի գաղտնաբառը: Սարսափելին այն էր, որ տասը անհաջող փորձից հետո քարտը ոչնչանալու էր, և նա կորցնելու էր իր ողջ կարողութիւնը: Ուստի նա շատ զգուշորեն էր փորձում գտնել այն: Տասը տարի շարունակ մարդը ութ անգամ փորձեց հիշել գաղտնաբառը, բայց իզուր: 2021-ին ափսոսում էր, որ իր հարստութիւնը փրկելու ընդամենը երկու հնարավորութիւն է մնացել:

Մարդիկ մոռացկոտ են, երբեմն մոռանում են փոքր, երբեմն էլ շատ մեծ բաներ: Բարեբախտաբար, Աստված մեզ նման չէ: Նա երբեք չի մոռանում իր համար թանկ բաներն ու մարդկանց: Իսրայելի ժողովուրդը դժբախտութեան մեջ վախեցավ, թե.«Տերն ինձ լքել է, իմ Տերն ինձ մոռացել է» (Ես. 49.14): Սակայն Եսային մարդկանց վստահեցրեց, որ Աստված միշտ իրենց հետ է.«Մի՞թե կինը կմոռանա իր կաթնակեր մանկանը և չի գլթա իր որովայնի ծնունդին: Եթե նա մոռանա իսկ, ես, սակայն, քեզ չեմ մոռանա» (Հմ.15):

Աստված ասում է.«Ահա ես իմ ձեռքերի ափերի մեջ փորագրել եմ քեզ» (Հմ.16): Աստված մեր անունները փորագրել է իր էութեան մեջ: Եկե՛ք հիշենք, որ Նա չի կարող մոռանալ մեզ՝ նրանց, ում սիրում է:

Աղոթք - Սիրելի՛ Աստված, երախտապարտ եմ, որ Քո հիշողութիւնը ամուրի ու վստահելի է: Ամեն:

Որդես մարդ արարածներ՝ մենք հաճախ եմք մոռանում ինչ-որ բաներ: Բայց մեր հավիստեանական Աստժ հիշողութիւնը սուրյգ է ու հասւաս:

Ահա ես իմ խոսքերը քո բերանի մեջ դրեցի: (Եր.1.9)

ՁԱՅՆԻ ՈՒԺԸ

Պատմության մեջ քիչ չեն այն հռետորները, որոնք դրական փոփոխությունների համար օգտագործել են իրենց ձայնը և դարձել առաջնորդներ: Օրինակ, Ֆրեդերիկ Դազլասի ելույթները ազատության մասին սկսեցին մի շարժում, որն օգնեց վերջ դնել ստրկությանը ԱՄՆ-ում: Իսկ ի՞նչ կլիներ, եթե նա նախընտրեր լռել: Բոլորս էլ կարող ենք օգտագործել մեր ձայնը ուրիշներին օգնելու ու ոգեշնչելու համար, սակայն բարձրաձայնելու վախը մեզ ստիպում է լռել: Ճնշվածության այդ պահերին կարող ենք դիմել Աստծուն՝ իմաստնության ու քաջալերանքի աղբյուրին:

Երբ Աստված Երեմիային կանչեց մարգարեության, նա անմիջապես սկսեց կասկածել իր կարողություններին՝ ասելով.«Ո՛վ Տեր Աստված, ահա ես խոսել չգիտեմ, որովհետև ես մանուկ եմ» (Եր.1.6): Բայց Աստված թույլ չտվեց, որ վախը խանգարեր Երեմիայի աստվածային կոչմանը՝ իր ձայնով մի ողջ սերնդի ոգեշնչելուն: Նա մարգարեին հորդորեց ուղղակի վստահել Աստծուն, անել և ասել այն, ինչ ինքը կհրամայի (Հմ.7): Երեմիային հաստատելով այդ կոչման մեջ՝ Աստված նաև զինեց նրան.«Ահա ես իմ խոսքերը քո բերանի մեջ դրեցի» (Հմ.9):

Երբ մենք Աստծուց խնդրում ենք, որ մեզ ցույց տա, թե ինչպես է ինքը ուզում մեզ օգտագործել, Նա կարող է նաև զինել մեզ՝ իրականացնելու մեր նպատակները: Նրա օգնությամբ կարող ենք համարձակորեն օգտագործել մեր ձայնը՝ մեր շրջապատի վրա դրական ազդեցություն թողնելու համար:

Աղոթք - Երկնավոր Հայր, ինձ ուժ տո՛ւր՝ խոսքի գորուքամբ դրականորեն ազդելու իմ շրջապատի վրա: Ամեն:

Չվախենա՛նք վկայելու համար օգտագործել մեր ձայնը և մեր հույսը դնենք Աստծո գորուքյան ու իմաստնության վրա:

Դրա համար ծնկի եմ գալիս մեր Տեր Դիսուս Քրիստոսի Դոր առաջ, որից երկնքում ու այս երկրի վրա եղող ամեն ծնունդ անուն է ստանում: (Եփ. 3. 14-15)

ՆՈՐՈԳԵԼ ՄԱՐԶԱԿԱՆ ՄԵՔԵՆԱՆ (GO-KART)

Իմ մանկուկյան ավտոտնակի հետ կապված շատ հուշեր կան: Շաբաթ օրերին հայրս մեր ավտոմեքենան դուրս էր բերում, որպեսզի տեղ ազատվեր իմ սիրելի գործի համար. դտել էինք մի փոքրիկ փչացած մարզական մեքենա և նորոգում էիք այն: Նոր անիվներ տեղադրեցինք, պլաստիկ դիմապակի, նույնիսկ թալիսման ամրացրինք, և ես դրանով արագ սուրում էի ցած: Հիմա հետ նայելով՝ հասկանում եմ, որ այդ ժամանակ մեր ավտոտնակում շատ ավելին էր կատարվում, քան ուղղակի go-kart-ի նորոգումն է: Հոր օգնությամբ ձևավորում էր պատանի որդին՝ այդ ընթացքում տեսնելով ու ճանաչելով Աստծուն:

Մարդիկ ստեղծված են Աստծո պատկերով (Ծնն. 1. 27-28): Մարդկային դաստիարակությունը նույնպես Աստծուց է գալիս, քանի որ Նրանից է «երկնքում ու այս երկրի վրա եղող ամեն ծնունդ անուն ստանում» (Եփ. 3. 14-15): Աշխարհ բերելով երեխաներին, ապա պաշտպանելով ու դաստիարակելով նրանց՝ ծնողներն ընդօրինակում են Աստծուն, արտահայտում հատկություններ, որոնց աղբյուրը նույնպես Հայր Աստվածն է: Նա օրինակ է, որի վրա հիմնվում են բոլոր ծնողները:

Հայրս կատարյալ էիք: Մյուս ծնողների նման նրա դաստիարակությունն էլ երբեմն ուներ թերություններ: Բայց երբ ավտոտնակում նորոգում էինք իմ մարզական մեքենան, այդ պահերին նա ուզում էր նմանվել Աստծուն, որպեսզի ինձ հնարավորություն տար տեսնել Նրա դաստիարակության ու պաշտպանության ձևեր:

Աղոթք - Դայր Աստված, օգնիր դաստիարակելու և պաշտպանելու մեր և ուրիշների երեխաներին՝ բացահայտելով Քո լավ հատկությունները: Ամեն:

Աստված արժացողում է լավ ծնող լինելու էությունը: Մե՞նք էլ կարող ենք նույնը ցույց տալ մեր զավակներին:

Այն ազատությանը, որ Քրիստոսը մեզ ազատեց, հաստատուն կացեք: (Գաղ. 5.1)

ԿՅԱՆՔԸ ԱԶԱՏՈՒԹՅԱՆ ՄԵՋ

Տեխասում, որտեղ ես հասակ եմ առել, ամեն հունիսի 19-ին սևեամորթ համայնքներում տոնական շքերթ ու խնջույքներ են անցկացվում: Այդ օրվա իմաստը ես իմացա, երբ արդեն պատանի չէի: Հունիսի 19-ը նշվում է, որովհետև 1865թ. այդ օրն են Տեխասի ստրուկներն իմացել, որ նախագահ Աբրահամ Լինքոլնի հռչակագրով դեռ երկուսուկես տարի առաջ ստրկուկությունը վերացվել է: Իսկ իրենք շարունակում էին ապրել ստրկության մեջ, քանի որ չգիտեին իսկուկությունը:

Կարելի է լինել ազատ, բայց ապրել որպես ստրուկ: Գաղատացիներին ուղղված նամակում Պողոս առաքյալը գրում է մեկ այլ տեսակի ստրկության՝ կրոնական կապանքների մասին: Այդ առանցքային հատվածում նա իր ընթերցողներին քաջալերում է. «Այն ազատությանը, որ Քրիստոսը մեզ ազատեց, հաստատուն կացեք ու դարձյալ ծառայության լծի տակ մի՛ մտեք» (Գաղ. 5.1): Հիսուսին հավատացողներն ազատված են արտաքին կանոններից՝ ի՞նչ ուտել, ու՞մ հետ ընկերանալ և այլն: Շատերը, սակայն, դեռ ապրում են ստրկացածի նման:

Դժբախտաբար, այսօր էլ նույն վտանգը կա: Բայց իրականությունն այն է, որ Հիսուսը մարդու ստեղծած կրոնական չափանիշներից վախելանուց մեզ ազատեց այն պահից, երբ մենք վստահեցինք Իրեն: Ազատություն է հռչակված: Եկե՛ք ապրենք այն՝ Նրա տված զորությունները:

Աղոթք - Տե՛ր Հիսուս, շնորհակալ եմ, որ ինձ ազատեցիր ճնշող կանոնների բեռից: Ամեն:

Կրոնական կանոնները ծնում են մեզ, բայց մենք Տե՛ր Հիսուս Քրիստոսով կարող ենք ազատության մեջ լինել:

Սուրբ և անարատ կրոնասիրությունն Աստծու ու Հոր առաջ այս է որբերին և այրիներին նրանց նեղության ժամանակ այցելել: (Հակ. 1.27)

ՃՇՄԱՐԻՏ ԿՐՈՆԱՍԻՐՈՒԹՅՈՒՆ

Ք ունի՞նք սովորելու երկրորդ տարվա ամռանը դասընկերներին մեզ հանկարծամահ եղավ: Մենք դեռ շատ երիտասարդ էինք և քույր ու եղբայր էինք դարձել՝ միմյանց խոստանալով պահպանել մտերմությունն ու կապը:

Ինձ հատկապես շատ է տպավորել այն, որ մեր դասընկերը մահից հետո մենք ապրում էինք Հակոբոս առաքյալի անվանած «անարատ կրոնասիրությամբ» (1.27): Մեր եղբայրության տղաները հանգուցյալի քրոջ համար դարձան իսկական եղբայրներ. ներկա եղան նրա հարսանիքին, ապա երեխա ունենալու ուրախ հավաքին: Մեկը նույնիսկ նրան բջջային հեռախոս նվիրեց, որպեսզի անհրաժեշտության դեպքում կապ հաստատի իր հետ:

Ըստ Հակոբոսի՝ ճշմարիտ կրոնը սա է.«Որբերին և այրիներին նրանց նեղության ժամանակ այցելել» (Հմ. 27): Թեև դասընկերույթս քույրը որբ էր ուղղակիորեն, բայց նա կորցրել էր եղբորը, և նոր «եղբայրները» լրացնում էին այդ բացը:

Մենք բոլորս ուզում ենք Հիսուսով ճշմարիտ ու մաքուր կյանք վարել, դրա համար հարկավոր է «Խոսքը կատարողներ՝ լինել և ոչ միայն լսողներ» (Հմ.22), ներառյալ կարիքավոր մարդկանց հանդեպ հոգատարությունը (Հմ. 2. 14-17): Աստծո հանդեպ մեր ունեցած հավատը մեզ հուշում է հոգ տանել խոցվածների համար, քանի որ երբ նա օգնում է մեզ, դրանով մենք մեզ ենք պաշտպանում աշխարհի բացասական ազդեցություններից: Եվ ի վերջո դա է Աստծո ընդունած իսկական կրոնասիրությունը:

Աղոթք - Երկնավոր Հայր, բա՛ց աչքերս, որպեսզի տեսնեմ, թե որտեղ կարող եմ օգնել խոցելի մարդկանց, ինչպես դու ես առաջնորդում: Ամեն:

ՃՇՄԱՐԻՏ ԿՐՈՆ ՈՒ ԱՆԿԵԹ ԽԱՎԱՏ ՆՐԱՆՈՐԵԼՈՒ ԽԱՄԱՐ ԿԱՐԵԿԻԿ ԵՊԻՐ ՈՐԱՆԳ ԱԿԱՏԱՄԱՐ, ՈՎԲԵՐ ՈՒՆԵՆ ՆՐԱ ԿԱՐԻՒՐ:

Ինչքա՜ն բարի և ինչքա՜ն ցանկալի է, որ եղբայրները բնակվում են միասին, իրար հետ: (Սաղմ. 133.1)

ՔԱՅԼ ԱՌ ՔԱՅԼ

Երեք հոգանոց տասնյակ խմբերը պատրաստվում էին քառատրոփ մրցավազքի: Յուրաքանչյուր կողմում եղածները կապված էին մեջտեղում գտնվողների հետ և յուրաքանչյուր եռյակի հայացքը հառած էր վերջնագծին: Սուլիչը հնչեց, և խմբերը նետվեցին առաջ: Վազքի ընթացքում շատերն ընկնում էին ու նորից վեր կենում, որոշ խմբեր ցատկելով էին անցնում վազքուղին: Ոմանք կես ճանապարհին հանձնվեցին: Իսկ խմբերից մեկը մի փոքր հետաձգեց մեկնարկը, ևս մեկ անգամ ճշտեց իր ծրագիրը, խմբի անդամները շփվեցին միմյանց հետ և նոր միայն առաջ շարժվեցին: Արդյունքում, թեև նրանք էլ սայթաքեցին, բայց կարողացան հասնել վերջնագծին: Նրանց օգնեց քայլ առ քայլ համագործակցելու պատրաստակամությունը: Հիսուսին հավատացողների մեջ Աստծո համար ապրելը հաճախ նույնքան դժվար է թվում, որքան քառատրոփ վազքով առաջ գնալը: Շփվելով տարբեր մտածելակերպ ու կարծիք ունեցող մարդկանց հետ՝ մենք հաճախ սայթաքում ենք: Պետրոսը գալիք կյանքի միասնություն համար խորհուրդ է տալիս օգտագործել աղոթքի, հյուրասիրության և մեր պարզեցման ուժը: Նա հավատացյալներին հորդորում է. «Միմյանց նկատմամբ ջերմ սեր ունեցեք» (Ա. Պետ. 4.8), «յուրաքանչյուր ոք ինչ շնորհ ընդունել է, այն իրա՛ր մատակարարեք որպես Աստծո զանազան շնորհների բարի տնտեսներ» (Հմ. 10): Երբ մենք խնդրենք Աստծուն, որ օգնի մեզ շփվել, համագործակցել, կկարողանանք առաջնորդել մրցավազքը և ուրախություն մեզ շնորհողներին:

Աղոթք - Հզոր Աստված, խնդրում եմ օգնի՛ր ինձ, որ ուրիշների հետ շփվեմ և համագործակցեմ, երբ սովորում եմ Քեզ նման սիրել: Ամեն:

Ասված կօգնի մեզ, եթե մենք դասրաս ենք մեզանից արքեր մտածելակերպ ունեցող մարդկանց հետ աշխատելու:

Հավատը լսելուց է, իսկ լսելը՝ Քրիստոսի խոսքից: (Հռոմ. 10.17)

ՀԱՎԱՏԵ ԼՍԵԼՈՒՑ Է

Հովիվ Բորը վնասվածք էր ստացել, որն ազդել էր նրա ձայնի վրա: Եվ նա շատ էր ճնշվել ու մտածում էր, թե ինչ կարող է անել հովիվն առանց խոսելու: Իր վիճակի համար զայրույթն ու տխրութիւնը նա հայտնեց Աստծուն՝ մտածելով.«Ես միայն մեկ բան գիտեի անել՝ գնալ Աստծո Խոսքի հետևից»:
Բայց երբ ավելի շատ ժամանակ հատկացրեց Աստծո Խոսքը կարդալուն, Աստծո հանդեպ նրա սերն սկսեց աճել, և նա ասաց.«Ես իմ կյանքը նվիրել եմ Աստծո Խոսքի մեջ խորանալուն, որովհետև հավատը լսելուց է, իսկ լսելը՝ Քրիստոսի խոսքից»:

Պողոս առաքյալը հռոմեացիներին ուղղված նամակում նույն բանն է ասում.« Հավատը լսելուց է, իսկ լսելը՝ Քրիստոսի խոսքից» (Հմ. 10.17): Նա փափագում էր, որ հրեա ժողովուրդը հավատա Քրիստոսին ու փրկվի (Հմ.9): Իսկ ինչպե՞ս՝ այն հավատով, որը գալիս է Քրիստոսի մասին եղած խոսքը լսելով:

Հովիվ Բորը ձգտում է ստանալ Քրիստոսի պատգամն ու հավատալ դրան, հատկապես երբ կարդում է Աստվածաշունչը: Նրան կարդալ թույլատրված է ընդամենը մեկ ժամ: Այդ ընթացքում կոկորդն անընդհատ ցավում է, բայց նա շարունակում է խաղաղութիւն և գոհունակութիւն գտնել Աստծո Սուրբ Խոսքի միջոցով: Մենք էլ կարող ենք վատահ լինել, որ մեր պայքարի մեջ Հիսուսը Իրեն է բացահայտում: Երբ մենք լսենք Նրա պատգամը, Նա կավելացնի մեր հավատը, ինչ մարտահրավերի էլ որ հանդիպենք:

Աղոթք - Սիրելի՛ Հայր, Դու ինձ հույս ես տալիս, նույնիսկ երբ ես ցավի մեջ եմ: Ձևավորի՛ր ինձ որպես Քեզ նման անձնավորություն: Ամեն:

Աստվածաճնչի մեջ խորանալը կարմասավորի մեր հավասքը, և մենք նույնիսկ կյանքի դժվարին տայնաններում բավարարություն կգտնենք:

Իսրայելը տեսավ այն հզոր ձեռքը, որ Տերը ցույց տվեց եգիպտացիների վրա: Եվ ժողովուրդը վախեցավ Տիրոջից, հավատաց Տիրոջն ու Որա ծառա Մովսեսին: (Ել. 14):

ԱՍՏՈՒ ԶՈՐԵՂ ՈՒԺԸ

2021 թ. տեղի ունեցավ անհնարին թվացող մի բան. «Աիդա» Լանուենով փոթորիկը հասավ Լուիզիանայի ափերը և փոխեց Միսիսիպի գետի հունը, այն հոսում էր դեպի վերև:

Մասնագետների գնահատականներով՝ այդպիսի փոթորիկները կարող են իրենց մեջ կուտակել 10 հազար միջուկային ուժների ուժին հավասար հզորություն: Հոսող ջրի ընթացքը փոխելու ընդունակ անհավանական ուժի էներգիան ինձ օգնում է հասկանալ իսրայելցիների արձագանքը Ելք գրքում արձանագրված շատ ավելի մեծ «հակառակ հոսանքին»:

Երբ փախչում էին դարեր շարունակ իրենց ստրկացրած եգիպտացիներից, իսրայելցիները հասան Կարմիր ծովի ափ: Նրանց առջևում անծայրածիր ջուրն էր, հետևում՝ ծանր զրահապատ գործը: Այդ անհնարին թվացող իրավիճակում.«Տերն արևելյան սաստիկ քամիով ամբողջ գիշեր քչեց ծովը և ցամաքեցրեց այն, ու ջրերը ճեղքվեցին: Իսրայելի որդիները ծովի միջով ցամաքով գնացին: Ջրերը նրանց աջ ու ձախ կողմերից պարիսպ դարձան» (Ել.14. 21-22): Այդ անհավանական թվացող իրավիճակից փրկվելով՝ «ժողովուրդը վախեցավ Տիրոջից» (Հմ.31):

Աստծո գորություն անսահմանությունը զգալուց հետո վախը բնական էր: Սակայն գործը դրանով չավարտվեց. իսրայելցիները նաև «հավատացին Տիրոջն ու նրա ծառա Մովսեսին» (Հմ. 31):

Մենք էլ, զգալով Աստծո արարչական ուժը, կարող ենք ակնածել Նրա գորությունից և վստահել ու հավատալ Նրան:

Աղոթք - Արարի՛չ Աստված, խնդրում եմ՝ օգնի՛ր ինձ, որ ավելի վստահեմ Քեզ, երբ տեսնում եմ Քո ուժի ահավոր դրսևորումները: Ամեն:

Տեսնելով Աստծո գորության դրսևորումները արարչության մեջ՝ ավելի շատ դիմելով վստահեմք Նրան:

Ավելացած կտորները հավաքե՛ք, որպեսզի ոչինչ չկորչի: (Գովհ. 6.12)

ՆԱ ՆՈՐԱՑՆՈՒՄ Է ՄԵՁ

Գործարար Շոն Սեյփլերը առաջին հայացքից տարօրինակ գործով է զբաղվում: Ուշադրություն դարձնելով այն փաստին, որ հյուրանոցներում շատ քիչ օգտագործված օճառները աղբանոց են նետվում, նա որոշեց նոր կյանք տալ դրանց: Հիմնեց «Մաքուր աշխարհ» ընկերությունը, որը հյուրանոցներից ստանալով օճառների ու շամպունների մնացորդները՝ վերամշակում է դրանք և ուղարկում ավելի քան հարյուր երկրի կարիքավոր մարդկանց: Բարեգործական կազմակերպության նախաձեռնությունն, անշուշտ, ունի մաքրության, հիվանդություններն ու մահերը կանխելու նպատակ: «Գիտեմ, որ շատերի համար կարող է ծիծաղելի թվալ, բայց հյուրանոցի փոքրիկ օճառը կարող է կյանքեր փրկել», - ասել է Շոն Սեյփլերը:

Օգտագործված ինչ-որ բան հավաքելն ու դրան նոր կյանք հաղորդելը նաև Հիսուսի սիրած գործերից է եղել: Այսպես, երբ Նա հինգ հազարանոց ամբոխին կերակրեց հինգ փոքր հացով և երկու ձկով, աշակերտներին ասաց. «Ավելացած կտորները հավաքե՛ք, որպեսզի ոչինչ չկորչի» (Հովհ. 6.12):

Մենք էլ, երբ «լվացված» ենք զգում, Աստված մեզ տեսնում է ոչ որպես «վատնված կյանքեր», այլ որպես իր հրաշքներ: Մենք իր աչքին նետված բաներ չենք, որովհետև ունենք աստվածային ներուժ՝ նոր ոլորտում աշխատելու համար: «Եթե մեկը Քրիստոսի մեջ է, նոր ստեղծված է, հներն անցան, ահա ամեն բան նոր եղավ» (Բ.Կորնթ. 5.17):

Ի՞նչն է մեզ նորացնողը, մեր միջի Քրիստոսը:

Աղոթք - Դա՛յր, երբ ես անկարևոր եմ զգում, օգնի՛ր ինձ Քո մեջ տեսնել իմ նոր կյանքը: Ամեն:

Երբ քեզ անարժեք զգաս, հի՛շի՛ր, որ Դիսուսը քեզ նորացրել է Իր ցնորհով:

Քանի անգամ որ այս հացն ուտեք և այս բաժակը խմեք, Տիրոջ մահն եք պատմում, մինչև որ նա գա: (Ա.Կորնթ. 11.26)

ՀԻՇԵԼ ԶՈՐՅԵՐԻՆ

Կիրակի առավոտյան պաշտամունքից հետո մոսկվացի իմ հյուրընկալին ինձ տարավ ճաշի: Տեղ հասնելուց հետո նկատեցի, որ մի քանի նորապսակ զույգեր մոտենում էին Կրեմլի պատի տակ գտնվող Անհայտ գինվորի գերեզմանին, ծաղիկ դնում ու լուսանկարվում: Իրենց կյանքի հիշարժան օրն այդտեղ այցելելով՝ նրանք հարգանքի տուրք էին մատուցում այն մարդկանց հիշատակին, որոնց շնորհիվ հնարավոր է եղել իրենց երջանկութունը: Սա իսկապես սթափեցնող տեսարան էր:

Բոլորս էլ երախտապարտության պատճառ կարող ենք ունենալ մարդկանց, որոնք զոհաբերություն են արել մեր կյանքը բարելավելու համար: Դրանք անկարևոր չեն կարող լինել, ոչ էլ ամենակարևորն են: Որովհետև միայն խաչի վրա է, որ մենք տեսնում ենք Հիսուսի զոհաբերությունը մեզ համար և սկսում հասկանալ, թե մեր կյանքը որքանով է պարտական Փրկչին:

Հաղորդություն ընդունելու համար Տիրոջ սեղանին մոտենալը մեզ հիշեցնում է Տեր Հիսուսի զոհաբերության մասին, որ պատկերված է հացի ու բաժակի միջոցով: Պողոսը գրել է.«Քանի անգամ որ այս հացն ուտեք և այս բաժակը խմեք, Տիրոջ մահն եք պատմում, մինչև որ նա գա» (Ա.Կորնթ. 11.26): Թող նրա սեղանի մոտ անցկացրած ժամանակը մեզ հիշեցնի, որ ամեն օր ապրենք ի հիշատակ և ի երախտագիտություն այն ամենի, ինչ Տեր Հիսուսն արել է մեր մեջ ու մեզ համար:

Աղոթք - Սիրելի՛ Հայր, ոչինչ չի կարող հատուցել սիրո այն անգին դրսևորումը, որ վկայում է Հիսուսի՝ խաչի վրա արած զոհաբերությունը: Օգնի՛ր ինձ, որ երախտագիտությունս ցույց տամ այն ամենի համար, ինչ Նա արել է հանուն մեզ: Ամեն:

Ինչո՞ք եմ մոտենում Տիրոջ սեղանին: Թող դա լինի հնարավորություն՝ մեր շնորհակալությունը հայցնելու Իր զոհաբերության համար:

Որտեղ ձեր գանձն է, այնտեղ էլ ձեր սիրտը կլինի: (Մատթ. 6.21)

ՅԵՇՏ ՓՈՂ

1 700-ականների վերջերին մի երիտասարդ, Նովա Սկոտիա Օք կղզում առեղծվածային անհարթություններ հայտնաբերելով, մտածեց, որ հավանաբար ծովահեններն են դրանց հեղինակները, նույնիսկ ինքը՝ հրամանատար Քիզը, որ գուցե և գանձեր են թաքցրել: Եվ նա ու իր ուղեկիցներն սկսեցին փորել: Գանձ, իհարկե, չգտան, բայց սուտ լուրերն այնպիսի տարածում ունեցան, որ հետագա դարերում նույնպես այդ փնտրտուքները շարունակվեցին՝ փոսի խորությունը հասցնելով ավելի քան երեսուն մետրի: Այդպիսի մոլուցքները ցույց են տալիս մարդու սրտի դատարկությունը: Աստվածաշնչային մի պատմություն ևս փաստում է մարդու վարքագծի և էություն սերտ կապը: Գեեզին Եղիսե մարգարեի վստահելի ծառան էր, որ երկար տարիներ ծառայում էր նրան: Երբ Եղիսեն հրաժարվեց նվերներ ընդունել Նեեման սպարապետից, որին Աստված բուժել էր բորոտությունից, եեզին որոշեց օգտվել առիթից ու ստելով ստանալ այդ նվերների մի մասը (Դ. թագ. 5.22): Տուն վերադառնալով Գեեզին խաբեց մարգարեին (Հմ.25): Բայց Եղիսեին հայտնի էր իսկությունը և հարցրեց նրան. «Ձե՞՞ որ իմ հոգին զնացել էր այնտեղ, երբ այն մարդը ետ դարձավ, իջավ կառքից՝ քեզ դիմավորելու» (Հմ.26): Ստի ու ազահություն համար Գեեզին կորցրեց ավելի կարևոր բան՝ արժանացավ անեծքի. «Թող Նեեմանի բորոտությունը հավիտյան կպչի քեզ ու քո սերնդին» (Հմ.27): Տեղ Հիսուսը մեզ սովորեցնում է Հհետապնդել այս աշխարհի գանձերը, փոխարենը «երկնքում գանձեր դիզեք» (Մատթ. 6.20): Զգուշանանք մեր սրտի ցանկություններից: Հիսուսին հետևելը դատարկությունը իրական բաներով լցնելու միջոց է:

Աղոթք - Սիրելի՛ Հայր, ցանկություններս հանձնում եմ քեզ: Խնդրում եմ՝ օգնիր ինձ ցանկանալու Քո գանձերը, որոնք Դու գնահատում ես: Ամեն:

Ի՞նչ ես ուզում ամենաժառանգ, և ո՞ր ցանկություններն ու մոլուցքներն են, որ դասարկում են քեզ:

Եթե թշնամիդ սոված է, ուտելու հացդ տո՛ւր նրան, և եթե ծարավ է, խմելու ջո՛ւր տուր նրան....որովհետև այդպիսով նրա գլխի վրա կայծեր կդիգես: (Առ. 25. 21-22)

ԿՐԱԿԻ ԿԱՅԾԵՐ ԴԻՉԵԼ ՈՍՈՒՄԻ ՎՐԱ

Ամեն օր բանտապահը ծեծում էր Դենին: Բայց նա զգում էր, որ Հիսուսն իրեն ստիպել էր սիրել այդ մարդուն, ուստի մի առավոտ, ծեծն սկսելուց առաջ Դենն ասաց. «Պարո՛ն, եթե մենք ամեն օր տեսնելու ենք իրար, արի՛ բարեկամանանք»: Պահակը մերժեց: Բայց Դենը պնդեց ու ձեռքը մեկնեց նրան:

Հանկարծ պահակը սկսեց դողալ, բռնեց Դենի ձեռքն ու բաց չէր թողնում: Արցունքների միջից նա ասաց. «Դե՛ն, իմ անունը Ռոսոք է, ես ուզո՛ւմ եմ քո ընկերը լինել»: Պահակն այդ օրը չծեծեց Դենին:

Սուրբ Գիրքն ասում է.«Եթե թշնամիդ սոված է, ուտելու հացդ տո՛ւր նրան, և եթե ծարավ է, խմելու ջո՛ւր տուր նրան....որովհետև այդպիսով նրա գլխի վրա կայծեր կդիգես» (Առ. 25. 21-22): Կայծերի պատկերը կարող է նաև եզիպտական ծեսի արտացոլումը լինել, երբ մեղավորը իր զղջումը ցույց է տալիս՝ գլխին տաք ածուխով լի աման տանելով:

Այդպես էլ մեր բարությունը կարող է առիթ դառնալ, որ մեր թշնամիներն ամաչեն և դա նրանց մղի ապաշխարության:

Ո՞վ է քո թշնամին: Ո՞ւմ չես սիրում: Դենը հայտնաբերեց, որ Քրիստոսի բարությունը բավականաչափ ուժեղ է, որպեսզի փոխի ոսոխի սիրտը: Մենք էլ կարող ենք հետևել Դենին:

Աղոթք - Սիրելի՛ Հիսուս, զովաբանում եմ Քեզ, որ Քո բարությունն ինձ տանում է դեպի ապաշխարություն և ոգեշնչում, որ բարի լինեմ թշնամիներիս հանդեպ: Ամեն:

Ասված մեզ վստահեցնում է, որ բարի գործ անելով՝ մեր բժնամու գլխին կրակե կայծեր կդիգեն: Աղոթենք այդ դժվար, բայց կարևոր գործն անելու համար:

Դու ինձ հետ ես: (Սաղմ. 23.4)

ԵՐԲ ՄԵՆԱԿ ԵՍ

Երեկոյան Հուլի Լիանգն իր խոհանոցում բրինձ և ձկան կոտլետ էր ուտում: Հարեան բնակարանում նույնպես ընթրում էին, և նրանց ծիծաղն ու բարձր խոսակցությունը խախտեցին Լիանգի տան լուռությունը: Կնոջ մահից հետո նա մենակ էր ապրում և վարժվել էր այդ մենակությանը, կորստյան սուր ցավն էլ բավական բթացել էր: Սակայն այդ երեկո նրա սեղանին դրված մեկ ամանն ու երկու ձողը խոցեցին նրան:

Այդ գիշեր քնելուց առաջ Հուլի Լիանգը կարդաց իր սիրելի 23-րդ սաղմոսը: Դրանում նրա համար ամենակարևոր բառերն էին. «Դու ինձ հետ ես» (Սաղմ. 23.4):

Իր հոտի հանդեպ հովվի ավելի քան գործնական հոգատարությունը նրա հաստատակամ ներկայությունն ու սիրառատ հայացքն էր ոչխարների կյանքի ամեն մի մանրուքի վրա (Հմ. 2-5), որը խաղաղություն պարգևեց Հուլի Լիանգին:

Միայն այն միտքը, որ այնտեղ կա մեկը, որը մեզ հետ է, մխիթարում է միայնության պահերին: Աստված Իր զավակներին խոստանում է, որ Իր սերը միշտ մեզ հետ կլինի (Սաղմ. 103. 17) և Նա մեզ երբեք չի լքի (Եբ. 13. 5): Երբ մենք մեզ միայնակ ենք զգում, դա կլինի մեր խոհանոցում, ավտոբուսով տուն գնալու ճանապարհին, թե նույնիսկ լեփ-լեցուն շուկայում, կարող ենք վստահ լինել, որ մեր Հովվի հայացքը միշտ մեզ վրա է: Եվ կարող ենք ասել. «Դու ինձ հետ ես»:

Աղոթք - Սիրելի՛ Հայր, շնորհակալ եմ Քեզ, որ միշտ ինձ հետ ես: Ամեն:

Երբ միայնակ զգանք, որ հաճախ է դաժակում, հիշե՛նք 23-րդ սաղմոսի քաջալերական խոսքերը:

Շատ մաքսավորներ ու մեղավորներ էին Հիսուսի ու նրա աշակերտների հետ ճաշի ցատել: (Մարկ. 2.15)

ԱՎԵՏԱՐԱՆԸ՝ ԱՆՄՊԱՍԵԼԻ ՏԵՂԵՐՈՒՄ

Վերջերս Հովիվուղում էի: Այդ անունը անթիվ-անհամար անգամ տեսել էի հեռուստացուլյցով կինոնկարների ազդագրերում: Այժմ հյուրանոցի պատուհանից նայում էի Լոս Անջելեսի բլուրների ստորոտում տեղադրված սպիտակ, խոշոր տառերին: Հանկարծ ներքեում՝ ձախ կողմի վրա ուշադրությունս գրավեց մի խաչ, որը երբեք կինոնկարներում չէի նկատել: Իսկ երբ դուրս եկա սենյակից, տեղի եկեղեցու մի քանի ուսանողներ ինձ հետ սկսեցին խոսել Հիսուսի մասին:

Մենք կարող ենք մտածել, որ Հովիվուղը Աստծո արքայությունից շատ հեռու աշխարհիկ կյանքի կենտրոն է, սակայն նույնիսկ այնտեղ Քրիստոսն իր ներկայությամբ ակնհայտորեն աշխատում է զարգացնել մարդուն: Փարիսեցիներն անընդհատ զարմանում էին, որ Հիսուսը հայտնվում էր անսպասելի վայրերում ու շփվում անսպասելի մարդկանց հետ: Մարկոս 2.13-17-ում ասվում է, որ նա շատ ժամանակ էր անցկացնում «անմաքուր» կյանքով ապրողների հետ. «շատ մաքսավորներ ու մեղավորներ էին Հիսուսի ու նրա աշակերտների հետ ճաշի նստել» (հմ.15): Այդ զարմանքին ի պատասխան՝ Հիսուսը պատասխանում է, որ ինքը լինում է այնտեղ, որտեղ իր կարիքը կա.«Առողջներին բժիշկ պետք չէ, այլ հիվանդներին. ես եկել եմ ոչ թե արդարներին, այլ մեղավորներին ապաշխարության կոչելու» (հմ.17): Ավելի քան երկու հազար տարի անց էլ Հիսուսը շարունակում է անսպասելի վայրերում ու անսպասելի մարդկանց մեջ սերմանել հույսի ու փրկության իր պատգամը: Եվ մեզ էլ կանչել է՝ այդ առաքելության մի մասը դառնալու:

Աղոթք - Երկնավոր Հայր, շնորհակալ եմ, որ Դու հայտնվել ես այնպիսի տեղում, որտեղ Քեզ չէի սպասում : Շնորհակալ եմ, որ ինձ կանչել ես՝ դառնալու Քո առաքելության մի մասը: Ամեն:

Երբեմն զարմանում եմ՝ Տեսնելով Աստծո հիանալի ու սխանչելի գործերը: Սակայն դասրաս լինենք դրանք Տեսնելու նաև անսպասելի վայրերում:

Տերը խոստումը չի ուշացնի, այլ համբերատար է մեր նկատմամբ: (Բ.Պետ.3. 9)

ՀՐԱԺԵՇՏԻ ԽՈՍՔԵՐ

Կյանքի մայրամուտին Ջոն Փլըքքինզը պատգամ ուներ թողնելու իր հետնորդներին: Նա, որ հայտնի է ցեղերի հաշտեցման քարոզչությամբ, ասել է. «Դեպի Աստված վերադարձի միակ ճանապարհը ապաշխարությունն է: Եթե չապաշխարեք, բոլորդ էլ կկորչեք»:

Այս խոսքերն արտացոլում են Քրիստոսի և շատ այլ մարդկանց խոսքերը, որ արձանագրված են Աստվածաշնչում: Քրիստոսն ասում է. «Եթե չապաշխարեք, բոլորդ էլ այդպես կկորչեք» (Ղուկ.13.3): Պետրոս առաքյալն ասում է.«Ապաշխարեցե՛ք ու դարձի՛ եկեք, որպեսզի ձեր մեղքերը ջնջվեն» (Գործք 3.19-20): Աստվածաշնչում կարդում ենք, որ շատ ավելի վաղ մեկ այլ մարդ էր ցանկանում, որ իր ժողովուրդը դառնա դեպի Աստված: Իսրայելի ժողովրդին ուղղված հրաժեշտի խոսքում մարգարե, քահանա և դատավոր Սամուելն ասում է.«Մի՛ վախեցեք. թեև դուք գործել եք այս բոլոր չարիքները, սակայն մի՛ խոտորվեք Տիրոջից և ձեր ամբողջ սրտով ծառայե՛ք Տիրոջը» (Հմ.20): Սա ապաշխարության՝ չարից հետ դառնալու և ամբողջ սրտով Աստծուն հետևելու նրա պատգամն էր:

Մենք բոլորս էլ մեղք գործում ենք և չենք հասնում Նրա նշածողին: Ուստի կարիք ունենք ապաշխարության, որը նշանակում է հեռանալ մեղքից և դիմել Հիսուսին, որը Իրեն հետևելու համար կների ու կգորացնի մեզ: Եկե՛ք ուշադրություն դարձնենք երկու մարդկանց՝ Ջոն Փլըքքինզի և Սամուելի խոսքերին, որոնք հասկացել էին, թե Աստված ինչպես կարող է օգտագործել ապաշխարանքի ուժը, որպեսզի մեզ վերածի իր պատվի համար արժանի մարդկանց:

Աղոթք - Սիրելի Հայր, առաջնորդիր ինձ ճշմարիտ ապաշխարության: Խնդրում եմ օգնիր ինձ ճանաչել մեղքս և ամբողջովին վստահել Հիսուսի փրկարար զորությանը: Ամեն:

Կարևոր է մեղքից հեռ դառնալ ու Քրիստոսից ներողություն խնդրելով՝ ամբողջ օրսով Աստծուն հետևելը:

Նյութերի ցանկ

Աղոթք.....	ապ. 12, մայ. 4, 5, 20
Անճնական վարժունք եւ պատասխանատվութիւն.....	ապ. 30
Աշակերտել.....	ապ. 5
Աստված ակնածանք է.....	մայ. 10
Աստված նկարագիր է	մայ. 15, 17
Աստծո ընտանիքը.....	Հուն. 18
Աստծո հետ հաղորդակցութիւն.....	ապ. 4
Աստծո նկարագիրը.....	ապ. 17, Հուն. 2, 9, 16, 23
Աստծո սերն ու հոգածութիւնը.....	ապ. 10, 14, 18, 21, 23, մայ. 8, 19, 21, 22, 24, Հուն. 3, 28
Աստծուն վստահել.....	ապ. 3, 18, 21, 29, մայ. 4, 5, 11, 19, 29, 30, Հուն. 10, 17
Ավետարանչութիւն.....	ապ. 11, մայ. 1, 22, Հուն. 14
Բարեկամութիւն	ապ. 19, մայ.20
Գոհունակութիւն.....	Հուն. 26
Դրախտ.....	մայ. 3, Հուն. 11
Զգացումներ.....	մայ.12
Խնամակալութիւն.....	ապ. 13
Խորհրդատվութիւն.....	մայ. 14
Ծառայել.....	ապ. 6, 16, մայ. 14
Ծերանալ.....	մայ, 3, Հուն. 13
Կռապաշտութիւն.....	մայ. 10, Հուն. 6
Հալածանք.....	Հուն. 4, 14, 27
Հաղորդութիւն.....	Հուն. 25
Հանգիստ.....	Հուն. 9
Հաշտութիւն.....	ապ. 15, Հուն. 7
Հավատք.....	Հուն. 10
Հնազանդութիւն.....	մայ. 12
Հոգևոր աճ եւ այլափոխութիւն.....	ապ. 8, 20, 27 մայ. 12, 27, Հուն. 1, 5, 8, 15, 22
Հոգևոր կարգապահութիւն.....	մայ. 20
Մահ.....	Հուն. 13

Մատնություն.....	ապ. 30
Մեղք.....	ապ. 25
Մենակություն.....	Հուն. 28
Միություն.....	Հուն. 2
Հարաբերություններ.....	Հուն. 18
Հավիտենական կյանք.....	Հուն. 11
Հույս.....	ապ. 14, 28, մայ. 31, Հուն. 13
Ներել ուրիշներին.....	ապ. 1, 8, 15, 22, Հուն. 7, 30
Շնորհակալություն.....	ապ. 17, 28, մայ. 6
Որոշում կայացնել.....	մայ. 2, Հուն. 12
Պաշտամունք.....	ապ. 2, 13, մայ. 29
Ջատագովություն.....	մայ. 1, 8, 15, 27
Սեր այլոց հանդեպ.....	ապ. 16, 23, մայ. 13, Հուն. 20, 27
Սուրբ Գրքի պատմությունը.....	Հուն. 12
Սուրբ Գրքի սերտողություն.....	ապ. 17
Սուրբ Հոգի.....	մայ. 28, Հուն. 3
Ստեղծագործություն.....	ապ. 2, 21, մայ. 15
Սրբություն.....	ապ. 1, Հուն. 12
Վավերականություն.....	Հուն. 20
Վիշտ.....	մայ. 31
Տառապանք և ողբերգություն...ապ. 13, մայ. 1, 19, 29, 30, 31	
Քաջալերություն.....	ապ. 12, Հուն. 21
Քրիստոսի անձը եւ գործը.....	մայ. 26, Հուն. 24
Քրիստոսի կյանքը եւ ուսուցումը.....	ապ. 26, Հուն. 29
Քրիստոսի մահը.....	ապ. 2, 7, 9, 16
Քրիստոսի Հարությունը.....	ապ. 9, 24
Քրիստոսը՝ Փրկիչ/Մեսիա.....	մայ. 7, Հուն. 25
Քրիստոսի Համար ապրել.....	ապ. 26, 27, մայ. 2, 25, Հուն. 4, 19, 29
Քրիստոսի Հետ միություն.....	մայ. 2, 9, 16, 23
Քրիստոսի նման ապրել.....	ապ. 30, մայ. 8
Քրիստոսով նույնություն.....	ապ. 1, 5, Հուն. 24
Փրկություն.....	ապ. 1, 8, 9, 25, մայ. 7, Հուն. 11, 19, 30

Նշումների համար

Կարևոր ազդ

Հարգելի՛ բարեկամ,

Եթե գիտեք մարդկանց, ովքեր ուզում են ունենալ այս գրքույկի հաջորդ համարները, կարող եք նրանց անունները գրել ներքևի կտրոնի վրա և ուղարկել հետևյալ հասցեով.

Ամերիկայի Հայ Ավետարանչական Ընկերակցություն
Հայաստանի մասնաճյուղ

0019, Երևան, Մարշալ Բաղրամյան 18
Հեռախոս՝ +374 10 54 3 576, +374 10 54 35 78
Էլփոստ՝ amaa.armenia@amaa.am
Կայքէջ՝ www.amaa.am

Արցախ

ք. Ստեփանակերտ

Ալեք Մանուկյան 7^ա

Հեռ. +374 47 945 275

Անուն, ազգանուն

Հասցե.....

.....

Հեռախոս.....
